

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

- Studii-referate:* Considerațiuni la studiul
pădurilor dintre Comana și Dunăre . . . C. C. Georgescu
- Probleme administrative:* Refacerea do-
menului forestier al țării. . . . . P. Ioan
- Reflecțiuni asupra dării de seamă a C. T.
al pădurilor pe anul 1930. . . . . P. A. Grunau
- Documentări-Comentarii:* Memoriu descrip-
tiv al unui proiect de compas forestier. . V. I. Harnagea
- Rentabilitatea industriei de cherestea în
timpurile actuale. . . . . Ștefan Dumitrescu-Gârbovi
- Recenzii.* — *Revista revistelor.* — *Necroloage:* C. Negulescu,
Șt. Guiăș. — *Informațiuni.*
Pagini mercuriale. — *Publicațiuni.*

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

Etudes=Comptes=rendus :

Les forêts entre Comana et le Danube . . . . . *Dr. C. C. Georgescu*

Problèmes administratifs :

La reconstitution du domaine forestier roumain . *P. Ioan*

Reflexions sur un rapport du Conseil Technique des forêts . . . . . *P. A. Grunau*

Documentations-Commentaires :

Le mémoire descriptif d'un projet de Compas forestier. *V. I. Harnagea*

Le rendement dans l'industrie pour le débit du bois. *Şt. Dumitrescu-Gârbovi*

Révisions. Revue des revues.

Nécrologes. Informations.

Pages mercuriales.

Publications : Décisions ministérielles.

INHALT:

Abhandlungen: Die Wälder zwischen Comana und der Donau. . . . . *Dr. C. C. Georgescu*

Verwaltungsfragen :

Wiederaufbau der Forsten der Landes. Vermehrung des Staatsbesitzes. . . . *P. Ioan*

Ueberlegungen gelegentlich eines Jahresberichtes (1930) des technischen Forstrates. *P. A. Grunau*

Mitteilungen : Beschreibung einer neuen Kluppe. . . *V. I. Harnagea*

Die Rentabilität der Sägeindustrie. . . . . *Şt. Dumitrescu-Gârbovi*

Rezensionen. Die Zeitschriften.

Nekrolog. Nachrichten.

Holzmarkt.

Amtliche Veröffentlichungen.

6872

Pădure virgină de fag, în Carpați. Forêt vierge de hêtre, dans les Carpathes roumaines. Buchen-Urwald in den rumänischen Karpathen.

*Aspecte din pădurile virgine din Carpați. Aspects des forêts vierges de Carpathes roumaines.
Urwald-bilder aus den rumänischen Karpathen.*

STUDII-REFERATE

CONTRIBUȚIUNI

LA

STUDIUL PĂDURILOR DINTRE COMANA ȘI DUNĂRE.

de dr. C. C. GEORGESCU.

Câmpia Munteniei se împarte din punct de vedere floristic în 2 provincii: Regiunea păduroasă și Stepa.

Regiunea păduroasă era înainte acoperită în întregime cu păduri, care astăzi au fost transformate, în mare majoritate, în terenuri agricole, procesul de despădurire a mers progresiv cu sporirea populației în aceste ținuturi, căpătând o mai mare extensiune în ultimele decenii. Stepele urmează terasa ridicată a Dunării, ca o zonă mai mult sau mai puțin lată, ele se lătesc spre S-V (Burnas) și spre E (Bărăgan), ocupând o mare parte din câmpie.

Partea mediană a acestei câmpii, care de fapt este un platou, și anume în regiunea Bucureștilor, este brăzdată de văi numeroase adânci (până la 50 m sub nivelul platoului), largi și care au ape lin curgătoare, ce formează din loc în loc lacuri sau mlaștini.

În atmosfera umedă a acestor ținuturi s'au întins pădurile pe o bandă lată dela Carpați până la Dunăre, lăsând în spre Vest și Est stepele amintite. Această bandă amintită are ca linie longitudinală calea ferată Ploești-București-Giurgiu, adică regiunea care era străbătută și în vechime de călătorii străini în drumul lor prin țara noastră către Constantinopol, aceștia priveau Muntenia ca o țară păduroasă, din acest motiv, ceea ce însă nu corespundea

intocmai adevărului, dat fiind că Muntenia a avut câmpia în mare parte acoperită de stepe.

Din complexul de păduri din zona amintită, au mai rămas la depărtări de 14–30 km încă vreo câteva masive mari, cum este de ex. cel dela Comana.

Complexul păduros dela Comana este mărginit la Nord de valea unită a râurilor Neajlov și Argeș, în părți (către Est și Vest) de șoselele București-Giurgiu și Prund-București, iar la Sud se pierde în stepe de pe terasa Dunării. Malul sudic al Neajlovului se ridică destul de repede și ne conduce pe platoul care se află la nivelul câmpiei românești. Platoul dintre Neajlov și Dunăre este plan, cu cinci ondulațiuni, fiind străbătut de câteva văi mici, a căror ape este menținută vara în mici lacuri prin baraje de pământ, în lungul acestor văi s'au instalat și puținele sate, care și-au găsit loc în acest ținut păduros. Malul înclinat și platoul dintre Neajlov și Dunăre era acoperit complet de păduri, cu excepția unei zone înguste de 2–5 km, către terasa Dunării, unde se află stepe. Regiunea a rămas multă vreme împădurită, dat fiind că au lipsit așezăminte omenești, ea a fost probabil ocolită de locuitori din cauză că lipsea apa, care se află la mari adâncimi. Odată cu înființarea satelor, în apropierea văilor platoului s'au creat în păduri goluri, care au divizat pădurea în mai multe trupuri. Asemenea despăduriri s'au practicat până în anii din urmă (nu de mult, s'au defrișat aproximativ 2000 ha).

Dacă pornim pe un drum dela Comana către Dunăre și traversăm pădurea, avem un exemplu tipic de zonalizare a pădurii. Această zonalizare a pădurii stă în legătură cu o slabă ridicare a platoului către terasa Dunării.

Pe versantul nordic al platoului mărginit de Neajlov și lacul Comana și pe platou, pe o lățime variabilă, (100–500 m) dela marginea sa nordică, avem pădurea de șleau. Această pădure de amestec a câmpiei, reprezintă un optimum de dezvoltare a speciilor forestiere, care nu este întrecut în creșteri și diversitate de specii decât de zăvoaie. Compoziția acestei păduri poate să se prezinte sub mai multe facies-uri, în care una sau alta dintre specii predomină. În linii generale găsim în etajul superior: stejarul, carpinul, ulmul de câmpie, frasinul, iar ca specii de diseminare sorb (*torminalis*), paltin de câmp.

Ca element aparținând platoului lor, adică porțiunilor mai

uscate, este cerul; jugastrul poate să atingă în înălțime dimensiuni mari în masivele încheiate și să se ridice până la etajul superior.

Etajul inferior este dezvoltat chiar acolo unde masivul se află încheiat și constă din carpin, tei, stejar, jugastru, peri¹⁾ meri,²⁾ corcoduș (*Prunus cerasifera*), la care se asociază și arbuștii: *Crataegus monogyna* și *pentagyna*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus europaeus*, *Ev. verrucosus*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Corylus avellana*, *Prunus dasyphylla*, *Acer tataricum*, *Sambucus nigra*, *Fraxinus ornus*, *Staphylea pinnata*, *Clematis vitalba*, etc. De remarcat puțină răspândire a lui *Acer tataricum*, care în pădurile din complexul Brănești și Țigănești abundă. *Staphylea* preferă locurile cu umiditate mai mare atmosferică iar *Viburnum opulus* cu umiditate mare în sol.

În aceste păduri avem punctul nordic de răspândire în Muntenia a speciei mediteraniene *Ruscus aculeatus*, care în jurul Comanei este foarte comună pe versantul nordic al terasei. Este surprinzător că *Ruscus aculeatus*, către apa Neajlovului, se găsește înglobat în pădure, aceiaș specie, în Banat de exemplu, pe Valea Cernei, către Băile Herculane, face parte din vegetațiunea lemnoasă a stâncilor (locurile stâncoase). Tot aci, spre Vest, s'a găsit spontan și liliac (d-l Drăcea).

Încă un element mediteranean este *Fraxinus holotricha*, care a fost găsit de profesorul Borza în apropierea locului denumit «Fântâna cu nuci». În spre limita estică a șleaului se află mult *Fraxinus ornus*, care prezintă aci o mare diversitate de forme ce merită un studiu special.

Pătura erbacee a șleaului este bogată. Atunci când masivul este bine încheiat și are și un subarboret dezvoltat, nu se găsesc decât plante de primăvară, a căror dezvoltare se petrece în scurtul interval până la înfrunzirea completă a arborilor. Arboretele se află rareori cu o consistență plină, de cele mai multe ori lasă să treacă razele soarelui până la sol, unde găsim pătura erbacee.

În această pătură găsim plante tipice pădurilor de stejar, în lungul drumurilor elemente ruderaie introduse prin circulația oamenilor și animalelor, elemente ale paștilor și în fine în locurile apătoase câteva plante de mlaștini. În arboretele tinere, până la

1) *Pirus communis* și *achras*.

2) *Malus silvestris* și *communis*.

încheerea masivelor, plantele de pajiște sunt un mare procent și găsesc aci un ultim refugiu, ele fiind mereu izgonite de culturile agricole. Prin prelucrarea solului pătura erbacee își schimbă aspectul, apărând la început câteva plante comune ca: *Lamium purpureum*, *Veronica persica*, *Cirsium arvense*, *Onopordon*, etc., și abia după un decurs de mai mulți ani se refac asociațiile de plante tipice regiunii. Din aceste motive, plantațiunile sau semănăturile, unde pământul a fost în prealabil prelucrat, nu au o floră erbacee tipică regională.

Pătura erbacee se menține până în luna Iulie, când marea majoritate a plantelor se usucă; după această lună, solul se acoperă cu o pătură nouă de frunze moarte, care cad în timpul marilor călduri.

După însemnările personale și plantele date în Flora României de Grecescu pentru pădurile din această regiune, putem stabili următoarea listă:

<i>Anemone ranunculoides</i>	<i>Anthriscus trichosperma</i>
<i>Ranunculus auricomus</i>	<i>Sanicula europaea</i>
<i>Ficaria ranunculoides</i>	<i>Hedera helix</i>
<i>Isopyrum thalictroides</i>	<i>Asperula odorata</i>
<i>Dentaria bulbifera</i>	<i>Galium silvaticum</i>
<i>Alliaria officinalis</i>	» <i>cruciatum</i>
<i>Corydallis marschalliana</i>	<i>Doronicum hungaricum</i>
» <i>solida</i>	<i>Lactuca chaixi</i>
<i>Viola odorata</i>	<i>Campanula ranunculus</i>
» <i>canina</i>	<i>Lithospermum arvense</i>
» <i>hirta</i>	» <i>purpureo-coeruleum</i>
» <i>silvestris</i>	<i>Pulmonaria</i> off.
» <i>muralis</i>	» <i>mollissima</i>
<i>Silene nemoralis</i>	<i>Myosotis aparsiflora</i>
<i>Cerastium silvaticum</i>	<i>Symphytum tuberosum</i>
<i>Stellaria media</i>	<i>Solanum dulcamara</i>
<i>Geranium robertianum</i>	<i>Scrophularia nodosa</i>
» <i>divaricatum</i>	<i>Veronica serpyllifolia</i>
» <i>columbinum</i>	» <i>persica</i>
<i>Vicia cassubica</i>	» <i>chamaedrys</i>
» <i>pisiformis</i>	<i>Lathrea squamaria</i>
<i>Lathyrus tuberosus</i>	<i>Convulvulus silvaticus</i>

Orobus niger	Clinopodium vulgare
» variegatus	Nepeta nuda
Geum urbanum	Glechoma hederacea
Aegopodium podagraria	» hirsuta
Chaerophyllum aromaticum	Stachys silvatica
Anthriscus silvestris	Lamium purpureum
» nemorosa	Galeobdolon luteum
Scutellaria altissima	Fritillaria tenella
Brunella vulgaris	Gagea lutea
Lysimachia numularia	Nectaroscordum bulgaricum
» vulgaris	Allium ursinum
Chenopodium hybridum	Scilla bifolia
Rumex conglomeratus	Luzula multiflora
Polygonum convulvulus	Scirpus silvaticus
Azarum europaeum	Carex alba
Euphorbia amygdaloides	» pilosa
Mercurialis perennis	» muricata
Urtica dioica	Melica uniflora
Orchis purpurea	» picta
Epipactis latifolia	Festuca vaginata
Cephalanthera pallens	» gigantea
Polygonatum officinale	Bromus asper
» multiflorum	Poa trivialis
» latifolium	Millium effusum
Convallaria majalis	Arum orientale
Asparagus tenuifolius	Epipactis rubuginosa
Lilium martagon	

Toate elementele de mai sus se grupează în asociații diferite, în care preponderează una sau alta din ele. Flora cea mai bogată în specii o găsim înspre lac; în părțile mai uscate ale șleaului unele din specii ca de ex. sp. de *Carex* devin predominante. În pătura erbacee găsim deasemenea elemente mediteraniene ca *Noctaroscordum bulgaricum*, *Arum orientale*, etc.

Caracteristica pădurilor de șleau este dată de marea putere de regenerare a speciilor lemnoase, care se înmulțesc tot atât de bine prin sămânță, cât și prin lăstari și drajoni. Prin sămânță se înmulțesc în o măsură mai mare carpinul, frasinul și stejarul. Regenerarea prin lăstari este însă cea mai puternică. Cea mai mare

putere de înmulțire prin lăstari și drajoni o găsim la teiu, care poate forma din o tulpină o adevărată pădure, astfel s'a putut număra la o tulpină de teiu lăstari și drajoni pe o circumferență de 25 m în diam., până la câteva sute.

Rezultatul regenerării naturale în aceste păduri nu este cel dorit. În genere, carpinul arată tendințe de dominație și copleșește și eventualele regenerări cu stejar, care se ivesc. În asemenea tip de pădure metoda introducerii în ochiuri a stejarului și a protejării ochiurilor existente de stejar practică la Țigănești este cea mai indicată și folosește la maximum condițiunile naturale favorabile regenerării.

Pădurile de șleau astăzi în mare parte formate din carpin și teiu ca esențe predominante au avut desigur înainte un mare procent de stejar, care însă prin extracțiuni repetate practicate în masivele încheiate a fost în bună parte distrus. Tulpinile tăiate, aflate sub masiv, nu au mai putut lăstări. O mare influență asupra pădurilor o are pășunatul, care se practică anual, marea putere de regenerare a acestor păduri face însă ca efectul pășunatului să nu se resimtă în așa mare măsură și la cel mai mic repauz să-și revină. În stațiunile mai uscate, precum și în arboretele tinere, prin pășunat se nasc păduri împoienite în care pătura erbacee își formează covoare de nepătruns pentru semințele arborilor din rădăcinile și rizoamele lor. Chiar aceste păduri degradate își pot reveni însă, atunci când arboretul principal își împreună coronamentul la vârste mai înaintate.

Un fenomen, care se petrece regulat în crângurile compuse ale acestor păduri, este uscarea vârfulor rezervelor, ca urmare a izolării lor brusce sau imediat după anii secetoși.

Faciesul pădurii de șleau se schimbă după gradul de umiditate al solului și al aerului. În locurile mai aproape de baltă, de ex. în spre «Fântâna cu nuci», unde umiditatea solului este ridicată, găsim în o proporție mai mare frasinul și ceva mai puțin stejar.

Pe versanți, unde aerul se primenește ușor, și asupra căror vine un curent de aer umed dinspre baltă, preponderează teiul. Pe platou, în măsura în care umiditatea din sol scade și nu se mai resimt influențele apelor, apare cerul, care în pădurile de șleau atinge dimensiuni respectabile și formează trunchiuri recte ca și frasinul.

Solul specific al pădurii de șleau este pământul roșu de

pădure. Acest sol ne arată în climat penetrațiuni mediteraniene (desvoltarea mare a orizontului de acumulare a fierului, ceea ce a permis așezarea multor elemente floristice tipice mediteraniene: *Ruscus*, etc).

Cu pădurea de șleau se limitează cea de cer, printr' o linie aproape tranșantă. Această pădure de cer are un aspect aproape uniform. Numai acolo unde se ivește câte o mică depresiune în care se îmbunătățesc condițiunile de aprovizionare ale arborilor cu apa din sol apar «insule» de șleau. Prin acțiunea omului, precum și uneori în mod natural, se pot transforma, ca urmare a îmbunătățirii condițiunilor de vegetațiune, păduri de cer în păduri de șleau, după cum și prin înrăutățirea lor, pădurile de cer se degradează până ce devin mărăcinișuri.

Apariția acestor păduri de cer între pădurea de șleau și cea de limită de stepă formată în majoritatea cazurilor din arborete de *Quercus pubescens* este demnă de relevat. Se pare, că pe o anumită bandă, atât în Muntenia cât și în Oltenia, cerul formează arborete mai mult sau mai puțin pure, tot așa după cum la limita vegetației în [spre golurile munților găsim molid pur. Această bandă a fost trecută de Enculescu în zona antestepei, denumită în mod impropriu și subzona stepei cu păduri (?). Pădurile de cer se găsesc pe părțile cele mai înalte ale câmpiei. Compoziția lor este aproape aceeași peste tot, în etajul superior mai găsim exemplare de gârniță, ulm, măr și păr. Subarboretul în genere e slab reprezentat și e format din cer, ulm, gârniță, măr, păr, *crataegus*, corn, *evonymus europaeus*, *Rosa* (sp), *Cerasus chamaecerasus*, lemn câinesc, *cytiscus austriacus* var., *Heuffelii*, *prunus spinosa* (<dassyphylla).

Starea de vegetație a pădurilor de cer ne arată influența aproprierii stepei. Arborii nu mai ating înălțimi mari, arboretele sunt rărite, arborii au trunchiul în genere mai puțin rect, tulpina se ascute brusc spre vârf (plenitate redusă), etc. În multe locuri, desigur că pădurea s'ar prezenta mai bine decât o avem astăzi, aceste păduri însă în bună parte provin din exploatarea în crâng a unor păduri îmbătrânite și a căror tulpini cu o putere de lăstărire redusă au dat naștere la actualele arborete. Apoi nu trebuie să se uite că în aceste păduri se practică pășunatul, a cărui influență se manifestă în: rărirea arboretelor, formarea unui covor al păturii erbacee, strâmbarea continuă a tulpinilor, etc.

Pătura erbacee formează un element important. Speciile lemnoase intră în directă luptă pentru existență cu plantele erbacee contra cărora trebuie să-și dispute locul, pentru că acestea opresc regenerarea pădurii și consumă o mare parte a rezervei de apă din sol.

În aceste păduri găsim elemente floristice noi, comune stepeilor, dintre care unele (cele cu semnul =) pot trece și în șleau:

Adonis vernalis	Agrostis alba =
Anemone pulsatilla	Festuca sulcata =
Paeonia romana	Bromus japonica
Erysimum cuspidatum =	Agropyrum intermedia
Silene otites =	Phleum phloides =
Silene longiflora =	Calamagrostis epigeios =
Cerastium longiflora	Melica ciliata =
Althaea cannabina =	Festuca pseudoovina
Hypericum elegans	Cynodon Dactylon =
Trifolium fragiferum =	Eragrostis (sp)
Ervum tetraspermum =	Andropogon gryllus
Poterium poliganum	Veronica orchidea =
Cephalaria transsilvanica =	Dianthus armeria
Helichrysum arenarium =	Betonica hirsuta =
Echinops sphaerocephalus	Trifolium hibridum =
Carduus nutans =	» arvense =
Crupina vulgaris =	» pannonicum =
Echium rubrum	Trinia Kitaibelii
Digitalis lanata =	Falcaria vulgaris =
Verbascum speciosum =	Asparagus tenuifolius
Verbascum orientale	Muscari tenuiflorum =
Salvia aetiopsis	Sysimbrium sophia =
» betonicaefolia	Turgenia
Teucrium scordiodes =	Crocus moesiacus
Nepeta cataria =	Campanula bononiense =
Sideritis montana =	Linum nervosum =
Statice gmelini =	Aster lynosiris =
Plantago major =	Vicia grandiflora =
» lanceolata =	Filago arvense
Chenopodium album	Potentilla recta =
Artiplex patula	Knautia atrorubens =

Euphorbia glareola	Ornitogallum pyramidale
Muscari racemosum =	Jurinea mollis
Origanum barcense =	

Flora erbacee oglindește starea de păduri împoienite a cereturilor.

Maximum de dezvoltare a plantelor este în cursul lunilor Maiu și Iunie, când aceste păduri prezintă unul din cele mai frumoase aspecte ale câmpiilor noastre.

Regenerarea acestor păduri se face rareori prin însămânțare. Prin cereturile încheiate și ferite de pășunat găsim numeroși pueți de cer.

Modul general însă de regenerare este prin lăstari. În aceste păduri, unele specii, care în mod obișnuit nu drajonează, prezintă și acest caracter.

D-1 ing. Petre Ioan a observat acest fenomen la cer, iar Enculescu ni-l da pentru ulm. Puterea de regenerare prin lăstari este mare, cu condițiunea ca exploatarea să se facă la o etate când tulpinele posedă la maximum proprietatea de a lăstări.

În genere, este greșit să se fixeze pentru ceret vârste de peste 35-40 ani. Pădurile de cer trebuiesc tratate exclusiv în crâng și buna stare a crângurilor este în primul rând în funcție de revoluțiunea fixată. Arboretele îmbătrânite de cer din masivele Comanei sunt menținute în stare de codru fără de vr'un scop și refacerea sau reintinerirea lor ar avea un înțeles mare economic.

Ca urmare a tăerilor pădurilor la vârste prea înaintate și a pășunatului abuziv, avem multe arborete de cer degradate și invadate de o pătură erbacee abundentă, care are o influență vătămătoare asupra creșterilor arboretelor și împiedecă regenerarea prin sămânță. Refacerea acestor păduri pe cale naturală este foarte grea, dacă nu chiar imposibilă. S'a încercat ca să se introducă cerul și stejarul în ochiuri sub masiv, subarboretul astfel creat a vegetat câțiva ani în bune condițiuni și promitea o bună dezvoltare viitoare. Seceta și repetata desfrunzire a masivelor de omizi au făcut să dispară rând pe rând toți pueții.

Regenerarea locurilor deschise din această bandă de vegetație a pădurilor de locuri înalte din câmpie întâmpină numeroase dificultăți. Stejarul crește aci foarte încet și nu acoperă solul decât peste 10-20 ani. Rămâne să se vadă dacă stejarul va putea

forma aci păduri de viitor, ceea ce nu credem. În orice caz, nu trebuie să ne așteptăm ca să avem păduri cu o stare de vegetație superioară celor care în mod natural se găsesc aci și deci va trebui să ne mulțumim a produce în asemenea păduri materiale de dimensiuni mai reduse.

Rezultate excepționale se obțin cu regenerările artificiale de salcâm atunci când paralel se face și o bună prelucrare a solului. Comparația plantațiilor de salcâm și de stejar de aceleași vârste (așa cum o avem în două parcele vecine în apropierea satului Gurbănești) ne arată diferențe uimitoare. După o primă folosință a pădurilor de salcâm, pădurea care este din lăstari în a doua generație în genere arată o stare de vegetație slabă, care se manifestă prin rădăcirea arboretelor și stagnarea creșterilor. Înlocuirea pădurilor cu salcâm, în acest caz devine o necesitate, până acum însă nu cunoaștem nici o încercare făcută în acest sens. Cercetând arboretele de salcâm, găsim că rareori se instalează sub ele un subarboret, așa încât această indicație ne poate spune greutatea introducerii unei esențe prețioase sub masivul de salcâm pe vre-o cale oarecare (semănături sau plantațiuni). Credem că o prelucrare serioasă a solului odată cu exploatarea și în caz de înerbări, săparea repetată a arboretelor, vor face ca salcâmul să dea arborete prețioase și în generațiile următoare. În multe cazuri starea s'ar mai putea îndrepta prin intercalarea de culturi agricole și apoi revenirea din nou cu plantațiuni de salcâm. În această regiune, salcâmul trebuie considerat ca o specie permanentă, fiind până acum singura care ne dă repede arborete dorite, și pentru menținerea ei trebuiesc făcute sacrificii. Bunele rezultate se obțin când se consideră salcâmul ca o esență cu caracter de tranziție între plantele agricole și esențele forestiere și în consecință trebuie să i se dea o îngrijire deosebită culturală, pe cât se poate apropiată de aceea care se dă plantelor agricole. Arboretele vechi de salcâm ne mai învață că revoluția lor nu trebuie fixată aci prea mare și să ne mulțumim a obține dela ele materiale mai subțiri.

Din punct de vedere floristic, salcâmul este un element distructiv, asociațiile tipice dispar. Sub arboretele mai în vârstă se formează asociații mai ales de graminee.

Solul cereturilor este un cernoziom degradat. El ne arată că aceste păduri sunt aci de origine recentă și că înainte a domnit stepa, care a permis formarea cernoziomului. După gradul de de-

gradare, putem să ne dăm seama de modul de invaziune în regiunea dată a pădurii; acolo unde pădurea este mai veche humusul scade. (Enculescu).

Ceretul poate forma pădurea de limită spre stepă, așa cum se întâmplă înspre Pueni și Prundul. De obicei însă, ultimile păduri înspre stepă sunt cele de *Quercus pubescens*, care din punct de vedere floristic se deosebesc de cereturi.

Arboretele de *Q. pubescens* pot fi pure sau uneori mai găsim în ele cer, ulm, păr, etc. În spre zona păduroasă ele se prezintă bine încheiate; arborii, deși nu ating înălțimi mari, prezintă tulpini recte. Cu cât ne apropiem de stepă, masivele se răresc și exemplarele de *Q. pubescens* iau o formă tipică: tulpini strâmbе, în partea inferioară tulpinile formează un genunchiu caracteristic (fenomen descris de Enculescu) ramurile se strâmbează, coronamentul se lăbărțează, etc. Sub influența pășunatului, pădurea are un caracter impenetrabil și acolo unde încă se practică pășunatul este formată din tufe, de jur împrejurul tufelor avem o coroană de arbuști: *Crataegus*, *Cornus*, etc., iar în mijloc se ridică un exemplar de *Q. pubescens*.

Din punct de vedere botanic, *Q. pubescens* nu este o specie unitară. El prezintă numeroase subspecii, având nu numai frunzele diferite, ci și calitățile lemnului, ceea ce desigur că pentru practică are un deosebit interes.

Regenerarea acestor păduri pune probleme destul de grele.

Desigur că în această zonă stejarul nu are ce căuta; încercări bine chibzuite ne-ar arăta poate rentabilitatea culturii uneia din subspeciile lui *Q. pubescens*. Culturile cu salcâm, ca și cele din stepă, rezolvă într'un fel regenerarea pădurilor, cu condițiunea ca noi să ne mulțumim a obține păduri asemănătoare cu cele care cresc în aceste regiuni în mod natural, adică având o consistență redusă, creșteri lente și înălțimi până la maxim 4-7 m. În adevăr, observând plantațiunile de salcâm, vedem că ele după 15 ani încetează de a mai crește aci în înălțime și rămân apoi, oricât le-am lăsa, în aceeași stare.

Mentținerea stării împădurite în zona de tranziție între stepă și pădure cere mari eforturi. În lipsa unei griji speciale, pădurile se degradează și în locul lor se instalează mărăcinișurile; în acest mod stepa își câștigă teren în pădure și pe terenurile pierdute se pune întrebarea dacă se mai poate reface pădurea.

În multe locuri, limita pădurii este formată de padini, așa avem în spre comuna Băneasa la locul denumit Padina Tătarului.

Abundentele efflorescențe de săruri formate vara la suprafața lor fac ca vegetațiunea lemnoasă să le evite. În aceste sărături, avem o vegetație tipică cu caracter mai mult sau mai puțin halophyl.

Stepa, care ar urma să fie între marginea sudică a complexului de păduri Comana până la terasa Dunării, este cultivată și nu lasă să se vadă caracterele ei floristice decât în lungul drumurilor și pe marginea nearată a locurilor. Sub influența culturii, pădurea se termină spre sud brusc și nu lasă să se vadă decât incomplet aspectul tipic de limită.

Urmând linia trasă pe hartă pe o distanță de aproximativ 15 km în lungime, pădurea în masivul Comana ne prezintă aspectele variate prezentate și care ne dau o idee lămurită asupra diversității compoziției pădurilor noastre de câmpie. Din acest motiv, acest complex ne dă un exemplu clasic, care merită să fie cercetat, atât din punct de vedere floristic, cât și forestier. Aci ne dăm seama de importanța împărțirii pădurii în zone de vegetațiune și în acelaș timp ne dăm apoi seama că fiecare tip de pădure cere măsuri culturale diferite, proprii cerințelor staționale.

Les forêts entre Comana et le Danube.

Sur la plaine de Valachie, à 30 km au Sud de Bucarest, s'étend un massif forestier qui reste comme un vestige des anciennes forêts de la plaine roumaine.

Autrefois, la zone des forêts de la plaine de Valachie occupait une bande parallèle au Danube, qui était encadrée à l'Est et à l'Ouest par de grandes steppes (Bărăgan et Bournas).

Les forêts de Comana sont situées sur un terrain qui remonte doucement vers le Danube et qui finit par un grand bord escarpé au-dessus du Danube. C'est à ce fait qu'il faut attribuer — sur une distance de 12 à 20 km seulement — tous les états de transition entre la forêt se trouvant dans son optimum et celle de limite de végétation vers la steppe.

Parmi ces forêts on remarque :

a) Celles en mélange avec des feuillus, et où prédomine le chêne et le tilleul.

b) Celles des *Quercus cerris*, plus ou moins fréquentes.

c) Enfin, celles de *Quercus pubescens*.

Dans cet article, outre les renseignements sur la composition de ces types de forêts, on nous donne aussi leurs caractéristiques biologiques.

Die Wälder zwischen Comana und der Donau.

Das walachische Tiefland, welchem dieser Landesteil zum grössten Teil angehört, enthält Waldgebiete, welche als Fortsetzung der Karpathenforste anzusehen sind, die aber nach der Steppe zu, allmählich verschwinden. Die Steppezone folgt dem Donauufer als schmalere oder breitere Streifen, welcher sich nach Osten zur Bărăgansteppe, nach SW. zur Burnassteppe entfaltet. Der zentrale Teil dieses Tieflandes, ungefähr in der Gegend Bukarest's gelegen, ist von zahlreichen, mehr oder weniger tiefen und breiten Terraineinschnitten durchfurcht, welchem träge fliessende Wässer und Teiche entsprechen. In der feuchten Atmosphäre dieser Gegend hat die forstliche Vegetation von jeher günstige Existenzbedingungen gefunden und bildet auch heute noch einen breiten Streifen der sich von den Karpathen bis zur Donau hinzieht. Einen Teil desselben stellt der Waldkomplex Comana dar. Derselbe ist ungefähr 30 Kilometer südlich von Bukarest gelegen. Der Wanderer, welcher sudwärts gegen die Donau zu, diesen Komplex durchquert, hat Gelegenheit alle Uebergänge vom optimalen Wald, dem sogenannten «șleau», zu den Grenzwäldern der Steppe zu beobachten. Die Zonalität der Waldentwicklung ist zum Teil eine Folge der Terraingestaltung, welche gegen die Donau zu, leichte Erhebungen aufweist.

Der eigentliche șleau (Laubholzmischwald der Ebene) hat folgende Zusammensetzung: a) eine obere Etage, zusammengesetzt aus Stieleiche, ungarischer Eiche, Linde, Weissbuche, Feldulme, Esche, einzelnen Eisbeeren, Spitzahornen und Zerreichen, b) eine untere Etage, reichlich entwickelt auch dort, wo die Bestände vollkommen geschlossen sind und zusammengesetzt aus Weissbuche, Linde (*T. tomentosa*), Stieleiche, Feldahorn, Birn- u. Apfelbaum, Weissdorn, Hartriegel, Spindelbaum (gemeiner und warziger), Kornel-Kirsche und roter Hartriegel, Stosel, Schlehe, tartarischer Ahorn, gemeiner Hollender, Manna-Esche, Mäusedorn, Pimperness, Waldrebe, hie und da gemeiner Schneeball, spanischer Flieder.

Die Krautschicht ist üppig, sie entwickelt sich kräftig bis Mitt. Monat Juli. Dann wird sie mit einer Schicht des in der Trockenzeit abfallenden Laubes zugedeckt. Eine Artenliste der Krautschicht ist beigelegt.

Was den Waldtypus «șleau» besonders charakterisiert, ist die bedeutende Regenerationskraft der holzigen Gewächse durch Samen-, Stock- u. Wurzelausschläge. Die Verjüngung der Eiche, welche ja einen besonderen wirtschaftlichen Wert besitzt, leidet sehr oft durch Unterdrückung durch die Weissbuche. Infolge menschlicher Eingriffe hat der Prozentsatz der wertvollen Arten im «șleau» stark abgenommen, so das heute die Linde überwiegt. Dazu kommen die Weideschäden als deren Folge man auf trockneren Böden und in jüngeren Beständen eine Abnahme der Stammzahlen und andererseits eine starke Entwicklung der Krautschicht bemerken kann.

Als Folge der öfters wiederkehrenden Hitz- und Trockenperioden kann das regelmässige Absterben der Wipfel und oberen Aeste bei älteren Exemplaren bemerkt werden.

An den Laubholzmischwald (șleau) schliessen sich Zerreichenbestände an, ein beachtenswerter und interessanter Übergang des «șleau» in die Region

der Grenzsteppenwälder. Zwischen «gleau» und Zerreiche ist die Grenze meistens sehr prägnant. Die Zusammensetzung der Zerreichenbestände ist folgende: a) obere Etage: Zerreichen und ungarische Eiche. b) untere Etage: Weissdorn, Birn- und Apfelbaum, Feldulme (var. *suberosa*), Kornelkirschen, Schlehe, Goldregen (*C. hirsutus*), wilde Rose, Zwergkirsche, Hartriegel. Die Zerreiche erfolgt fast ausschliesslich durch Stockausschläge. Im Allgemeinen ist dieselbe sehr erschwert sobald der Bestandesschluss durch die Weide gelockert wurde.

Die Eiche lässt sich hier sehr schwer einbringen und es dauert oft 10—15 Jahre bevor sie sich festsetzt.

Sehr merkwürdig sind die künstlichen Verjüngungen der Akazie. Gute Bearbeitung des Bodens vorausgesetzt, bilden sie in einigen Jahren gut geschlossene Bestände.

Nach dem ersten Abtrieb und unter weiterer Voraussetzung einer vernünftigen Bodenpflege, folgt ein neuer Bestand aus Stock- und Wurzelausschlägen. Da die nötigen Bedingungen aber des öfteren nicht gegeben sind, lässt die Vegetation der Stockausschläge zu wünschen übrig.

Endlich haben wir als dritten Typus, die aus *Q. pubescens* gebildeten Grenzsteppenwälder. Die Bestände werden gegen die Steppe zu, immer lichter. Die Krautschicht macht dem Holzbestande immer schärfere Konkurrenz.

Bezüglich dieses Typus verweisen wir auf die Litteratur.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

- MONOGRAFII

REFACEREA DOMENIULUI FORESTIER AL ȚĂRII

- SPORIREA PATRIMONIULUI C. A. P. S. -

de P. IOAN

I. Suprafața păduroasă a țării este în continuă scădere.

Nici nu ne gândim să mai stabilim date comparative cu suprafața pădurilor de acum câteva decenii.

Situația este însă alarmantă, pentru că și acum, sub diferite pretexte, — unele legale, mai multe ilegale — defrișările nu încetează.

După ce prin legea de reformă agrară s'au defrișat mai bine de 1 milion ha, după ce s'au lichidat aproape toate terenurile din perimetrul pădurilor destinate împăduririi, noi și susținute cereri de defrișeri, de schimburi din cari tot pădurea se sacrifică, de degradări prin pășunat, etc., amenință ultimele rezerve.

În 1922, după întregirea țării, dar înainte de aplicarea legii de reformă agrară, suprafața pădurilor de

7.248.985 ha, reprezintă 24,6% din suprafața țării.

Până la 1929 suprafața pădurilor a scăzut la

6.486.471 ha, adică 22%.

Iar acum, nesocotindu-se poenile, procentul s'a redus la 18%.

Comptează însă în acest procent:

a) toate suprafețele de păduri exploatate și neregenerate,

amenințate a se transforma mai de grabă în pășuni decât în păduri,

b) toate coastele inverzite cu câțiva arbori sau arbuști fără valoare,

c) toate crângurile din câmpia română, constituite din arbori izolați, secătuite de puterea de lăstărire și al căror principal produs îl constituie pășunea sau fâneața.

Fără acestea, — cum ar fi logic la o examinare mai riguroasă a productivității solurilor — procentul păduros s'ar reduce desigur sub 15%.

Și — ceea ce este mai păgubitor pentru țară — toată diferența nu trece în categoria altor culturi, ci se mărește cu ea suprafața neproductivelor, dând astfel țării aspectul de pronunțată ruină.

II. Unde ne oprim?

Care este limita și deci procentul de suprafață păduroasă sub care avem o datorie a nu mai cobori?

Calculul pădurilor în procente, ne dă o imagine foarte slabă și incompletă a adevăratei stări și nevoi de împădurire în care se găsește o țară.

Pentru justificarea unui anume procent, se invoacă totuși: argumente isvorite din calcule absolute:

a) nevoia unei cantități determinate de lemn sau,

b) un procent păduros care să asigure o bună recoltă a produselor agricole

și argumente isvorâte din calcule relative:

a) comparație cu procentul păduros al altor țări sau,

b) cu procentul de lemn de lucru și foc pe cap de locuitor din alte țări.

Concluziile trase din calculele absolute, nu sunt edificatoare, n'au putut impresiona pe nimeni și nu s'a oprit cineva până acum în țara noastră — din pornire proprie sau silit de lege — să nu mai defrișeze, de teama lipsei de lemne, ori a nesiguranței culturilor agricole.

Concluziile trase din calcule relative, sunt de asemeni neconcludente.

Realitatea este că fiecărui ținut, în raport cu clima, cu situația geografică, cu constituția solului și subsolului ei, îi corespunde un anumit procent păduros și se determină astfel – între diferitele categorii de culturi de care acel ținut este susceptibil – un echilibru normal, care poate să asigure în mod susținut productivitatea maximă a regiunii.

Privită în acest plan – chiar dacă echilibrul normal între categoriile de culturi, nu ar fi respectat – diferența de procente între pădurile țărilor europene de ex., este explicabilă.

Finlanda	73,5%
Suedia	52 »
Austria	37,5 »
Cehoslovacia	33,1 »
Jugoslavia	30,3 »
Bulgaria	27,9 »
Germania	26,6 »
Elveția	23,6 »
Polonia	22 »
România	22 »
Franța	18,8 »
Belgia	18,3 »
Italia	17,0 »
Grecia	12 »
Ungaria	9,6 »
Spania	9,5 »

Nu se poate susține că Finlanda a avut un spirit conservator de păduri de 8 ori mai bine manifestat decât Ungaria, ci cel mult că Finlandei, spre deosebire de Ungaria, în raport cu clima, situația sa geografică, constituția solului și subsolului ei și în vederea păstrării echilibrului normal între diferitele categorii de culturi ce sunt susceptibile înăuntrul granițelor ei, i s'a impus conservarea procentului respectiv de suprafață păduroasă.

Țara noastră, străbătută prin mijlocul ei de șiruri de munți, constituită din elemente cari nu se mențin pe orice pantă și – în acele regiuni – sub un regim bogat de precipitațiuni atmosferice, avea nevoie imperioasă ca învelișul protector al pădurii, să acopere pe cel puțin 1/4 din suprafața ei.

Dar, din țară foarte bogată în păduri, prin toate mijloacele

ce puteau să ducă la o diminuare progresivă a acestei categorii de cultură :

– foc, exploataări devastatoare, defrișeri inutile, pășunat abuziv,

– am ajuns acum o țară în care dezechilibrul între diferitele categorii de culturi este foarte pronunțat.

Aceasta însă nu rezultă din calculele de procente absolute sau relative, ci din cu totul alte simptome, mult mai palpabile și anume :

1. s'au distrus în mai multe rânduri imense suprafețe păduroase, ca să se facă islazuri și

a) acele de pe terenuri bune s'au arat,

b) cele de pe terenuri rele s'au transformat în neproductive, iar problema pășunatului câtă să se rezolve tot prin păduri, degradându-le astfel continuu,

2. regimul normal al apelor este complet revoluționat, terenuri de pe coaste de munți și de dealuri, pornesc la vale mutând sate întregi din loc și provocând inundații catastrofale,

3. forțele naturale de producțiune ale multor regiuni muntoase-păduroase s'au diminuat într'atât, încât provoacă exodul populațiilor locale,

4. în sfârșit, am ajuns, constrânși și controlați de mai mulți ani în șir de către națiunile interesate în bazinul Dunării, ca pe baza tratatului dela Trianon, să începem în mod serios epoca de refacere a regiunilor muntoase devastate.

În asemenea situație, fără multe calcule și comparații cu alte țări, se face dovada completă și se trag concluzii nedesmințite că: am depășit de mult procentul normal păduros,

am intrat într'o fază de dezechilibru între diferitele categorii de culturi din țara noastră,

mergem în ritm accelerat spre ruină și deci este necesar nu numai să conservăm și să ameliorăm ceea ce ne-a mai rămas, dar să începem neîntârziat opera de refacere a patrimoniului forestier al țării.

Dacă în vremuri în cari populația era puțină și rezervele păduroase intacte, prin practicarea unor sisteme de cultură silvică risipitoare, s'a putut ajunge la un dezechilibru, acum când populația

este mărită, nevoile crescând și puterea de productivitate a regiunii redusă, este sigur că prin practicarea aceluiași sistem se îndrumază țara grăbit spre ruină, iar nu spre ameliorarea ce se caută.

Dispozițiuni ale legilor, cu caracter conservator: supunerea tuturor pădurilor regimului silvic, interzicerea defrișărilor, exploatarea pe bază de amenajament sau regulament de exploatare, obligația expresă a împăduririi, etc., cum n'au fost până acum suficiente pentru conservarea pădurilor, așa — avem destule motive să credem nu vor fi suficiente nici în viitor, iar prin eludarea lor, se va continua cu diminuarea patrimoniului forestier.

III. În special acum, ne găsim la un moment demn de reținut în evoluția proprietății forestiere.

Deși avem o lege a ameliorării terenurilor degradate și s'ar putea pretinde, ca pe baza ei, să pășim serios la aplicarea unui program de ameliorare și refacere al patrimoniului forestier, totuși întârziem, iar în acest timp problema conservării pădurilor ce mai avem este periclitată.

Din suprafața păduroasă totală a țării de 6.486.470 ha, numai proprietatea statului, de 1.942.000 ha adică 30% s'ar putea spune că se găsește în mâini conservatoare.

În realitate și această proprietate este amenințată și încă de 2 părți: direct, prin așa zisele și neterminatele atribuiri din patrimoniul Statului pentru diverse nevoi și indirect, prin schimburi, cari prin oricât de întortochiate căi, duc la același rezultat: defrișarea.

De unde însă particularii își lichidează patrimoniul în folosul lor și pe un preț cât mai mare posibil, pădurile Statului se duc de pomană, gratis.

Restul de 4.544.470 ha, adică 70% păduri ale diverșilor alți proprietari, între cari mai mult de $\frac{1}{2}$, proprietate particulară, caută toate mijloacele să desăvârșească opera de lichidare a acestei categorii de păduri.

O seamă de proprietari particulari, neobicinuiți cu caracterul periodic al veniturilor pădurilor, nici cu venituri mici, când ar fi putut fi continue, au înfruntant rigorile legii și după ce au reușit să exploateze pădurile cu revoluțiuni tranzitorii — într'o epocă de mari venituri — neputându-se acomoda situației cu lipsa de veni-

turi din perioada de așteptare, preferă lichidarea pe orice cale.

La această cauză permanentă și care se rapoartă în general pădurilor exploatate, se adaugă o altă accidentală, corespunzătoare vremurilor – criza din industria și comerțul lemnului – care se referă la orice fel de păduri și face să înceteze exploatările încete, sau să nu mai înceapă cele care necesită investiții.

Căile pe cari se manifestă tendința de lichidare a pădurilor, sunt de 2 feluri:

a) unele de transformare a culturii forestiere, din proprietatea fără venituri sau cu venituri după o lungă perioadă de așteptare, în proprietate cu venituri anuale și quasi continue: culturi, fânețe și pășuni.

Pentru atingerea acestui scop, proprietarii respectivi au din partea populației rurale, a unor organe de Stat, ca și din partea tuturor susținătorilor lor politici, nu numai neimpotrivire, ci din contra, un prețios ajutor.

b) altele de lichidare a proprietății, prin menținerea însă a culturii forestiere.

Ăcestea sunt căile prin cari proprietarii de păduri tind să schimbe bunurile lor exploatate sau neexploatabile, cu suprafețe exploatabile de la stat, sau în fine să le cedeze Statului, pe orice preț.

Printre lichidatori se enumără:

Societățile exploatatoare, cari și-au împlinit scopul pur financiar pentru care s'au înființat – exploatarea quasi colonială – ;

marii proprietari și persoanele morale, pentru cari administrarea proprietății forestiere, după exploatare, este o povară ;

minoritarii, moștenitorii și proprietarii în indiviziune, cari fără nici o legătură de proprietate forestieră, nu cunosc altă cale mai rapidă de procurare de venituri, decât vânzarea.

Cumpărător însă – mai ales în aceste vremuri – nu este decât Statul și deaceia mai toate ofertele numai lui i se adresează.

IV. Are Statul interes să cumpere păduri?

1. Intr'un stat cu conștiința forestieră mai adânc pătrunsă în toate stratele lui sociale, cu o politică forestieră bine precizată, cu raporturi normale stabilite între diferitele categorii de culturi și în general cu spirit conservator de păduri, ar fi indiferent aproape în mâna cui s'ar găsi proprietatea forestieră.

La noi însă, unde situația în care ne găsim din punct de vedere forestier, ne impune refacerea patrimoniului silvic și nu putem nici să conservăm ce mai avem, iar o analiză a acestei situații o facem tocmai în vremuri în cari o seamă de proprietari caută să-și lichideze pădurile, o politică rațională ne obligă să trecem cât mai multă proprietate forestieră în mâna celui mai conservator dintre ei — Statul —, adică să rezolvăm problema refacerii patrimoniului forestier al țării, prin sporirea simultană a patrimoniului C. A. P. S. și prin aceasta să îndeplinim o operă de utilitate națională.

2. Sporirea patrimoniului Statului sporește creditul țării.

3. Pădurile, în mâna Statului, constituiesc o rezervă pentru nevoi viitoare, pe cari depe acum nici nu le putem bănuî.

4. Oricât lemnul va fi eliminat din întrebuințările prea mutiple ale timpurilor noastre, de alte elemente ce se descoperă zilnic, totuși, de lemn de mari dimensiuni va fi todeauna nevoie și asemenea materiale, — produs al codrilor crescuți la vârste înaintate — nu va putea fi dat decât de pădurile Statului.

5. Regulile de exploatare și restricțiunile ce se impun pădurilor, pentru a conserva un regim normal al apelor, este firesc să le suporte statul, iar nu proprietatea particulară.

6. În starea în care se găsește țara noastră din punct de vedere forestier, cumpărarea de păduri de către Stat nu poate fi privită numai prin prisma intereselor comerciale, ca o afacere rentabilă, ci «ar trebui», să o pretindem ca un sacrificiu ce se impune pentru ameliorarea economiei generale a țării.

Dar ca circumstanță mult favorabilă, cumpărarea de păduri de către Stat nu impune nici un sacrificiu, din contră este o afacere rentabilă.

Oricât de mic este procentul de fructificare al pădurilor, (2—3%) totuși, când cumpărarea, — din cauza ofertei mari și devalorizării actuale și progresive a produselor, — se poate face cu preț

foarte mic, operațiunea este rentabilă, iar momentul, poate unic în viața pădurilor țării.

Pe de altă parte, la o suprafață de păduri mărită prin noi achiziționari, corespunde o posibilitate și deci venituri mărite, ceea ce înseamnă că cel puțin plata anualității este asigurată din sporul de venituri.

Principiul este statornic chiar și pentru adăogiri de suprafețe exploatare și de terenuri neproductive, întrucât fiecare din ele măbind suprafețele claselor de vârstă corespunzătoare, vor avea repercusiuni și asupra calculului posibilității.

7. În afară însă de interes, Statul are și obligația impusă prin legi:

a) de a-și exercita dreptul de preemțiune în cazul vânzării drepturilor indivize moșnenești,

și b) de a-și spori patrimoniul său forestier.

V. Cum s'a achitat Statul de obligația de a cumpără păduri?

De scăderea continuă a suprafeței păduroase a Statului, de ruina progresivă a țării, ca urmare a defrișărilor nepotolite, de conservarea patrimoniului forestier al țării,^{*} de sporirea suprafeței pădurilor Statului,

și de refacerea patrimoniului silvic, prin împădurirea neproductivelor, s'au sesizat legiuitorii ultimelor decenii și — desigur îndesatul de motivat — au înscris atât în legea Casei Pădurilor din 1910, cât și în legea pentru administrarea padurilor din 1930,

postulatul cumpărării de păduri de către Stat.

A. În epoca de funcționare a fostei Casa Pădurilor — 20 ani — s'au cumpărat 33 păduri, cu o suprafață de 48.167 ha și pe preț de 18.138.890 lei.

Deși prin lege s'a dat o deosebită importanță cumpărării de păduri dela Casa Rurală și în timpul ei de activitate intensă (1910—1916) s'au cumpărat 25 păduri cu o suprafață de 25.604 ha și cu preț de 11.760.307 lei, totuși, din rest s'au achiziționat păduri și dela particulari.

Cum însă anual s'au prevăzut în bugetul Casei Pădurilor câte 5 milioane lei, rezultă că în cursul celor 20 ani, din totalul de 100 milioane lei nu s'a cheltuit pentru scop decât 18%, când

s'ar fi putut cumpăra, pe valori proporționale celor achiziționate, 250.000 ha.

Dacă nu am ține seamă de ceea ce a revenit Statului român prin alipirea teritoriilor, ar însemna că fosta Ad-ție a Casei Pădurilor,

putea cumpăra . . . . . 250.000 ha pădure,

a cumpărat numai . . . . . 40.000 » »

și i s'a expropriat în aceeaș epocă circa. . . 200.000 » »

deci bilanț deficitar, pentru care motiv prin expunerea de motive a noiei legi i s'a făcut aspru rechizitoriu.

B. «Legea pentru administrarea pădurilor» prevede ca scop al C. A. P. S.-ului :

a) pe de o parte, să mărească patrimoniul forestier al Statului, iar

b) pe de altă parte, să administreze gospodărește bunurile ce i se dau pe seamă.

Desvoltarea art. 5 al. c și d din lege, s'a făcut printr'un regulament aprobat de minister încă din Noembrie 1930 și pe baza lui s'au prevăzut în bugetul pe 1931 cumpărări de păduri de 60 milioane lei. din sume ce se vor realiza prin lichidări de bunuri patrimoniale.

Deși sumele prevăzute s'au realizat, totuși, fiind angajate în cheltuelile curente ale C. A. P. S.-ului, cumpărări de păduri s'au făcut în măsură inapreciabilă.

Când toate guvernele câte s'au succedat, ne-au făcut dovada înțelegerii depline a importanței acestei probleme, căci nu ne-au refuzat nimic — dar absolut nimic — din ceea ce le-am pretins, atât ca dispozițiuni de legi și regulamente cât și ca mijloace, pentru realizarea cumpărării de păduri de către stat,

când timp de 20 de ani, pe baza legii Casei Pădurilor din 1910, s'a înscris regulat în bugetul ei suma de 5 milioane și regulat timp de 20 ani a rămas necheltuită,

când chiar prin criza prin care trecem s'a putut decretă, regulamentul privitor la fondul pentru refacerea patrimoniului C. A. P. S., care desvoltă principiile al. c și d al art. 5 din legea pentru administrarea pădurilor,

când în bugetul pe 1931 s'a înscris pentru cumpărare suma de 60 mil. și cu toate nevoile țării, chiar prin bugetul rectificat

acest fond nu s'a redus în mai mare măsură decât celelalte articole, adică numai cu 25⁰/₀,

când în bugetul așa de redus al anului 1932, a rămas înscrisă întreaga sumă propusă de 30 milioane lei,

și când, în fine, ministerul respectiv sau cel de finanțe nu au opus nici o rezistență la cumpărare,

rezultă în mod prea evident că concursul tuturor factorilor hotărâtori și ajutători nu ne-a lipsit, iar întregul insucces se atribuie nouă, celor cari trebuia să aplicăm, să întreținem acest curent de bunăvoință, să stăruim pentru învingerea ori căror greutăți și în sfârșit să ne umplem de revoltă sufletească la pierderea ori căror ocaziuni de sporire a patrimoniului statului.

Nu este posibil, când se angajează din bugetul pădurilor statului sume atât de mari pentru cheltueli în afară de nevoile pădurilor, să nu se cheltuiască prevederile bugetare pentru aceea ce constituie scopul legii și o utilitate națională.

Problema sporirii patrimoniului forestier al statului este atât de importantă că nu poate fi abandonată la cea dintâi greutate ce i se ivește în cale.

Dimpotrivă, activitatea în acest domeniu fiind singura cu caracter de permanență și de covârșitoare influență asupra viitorimii, chiar cu riscul neacoperirii unor prevederi bugetare anuale, ar trebui ca cumpărarea de păduri să constituie pentru adăția pădurilor statului o grijă de prim ordin.

VI. Avem un regulament pentru refacerea patrimoniului C. A. P. S.

Prin reproducerea unei părți din el, intenționăm să relevăm că elementele principale ale acestei probleme sunt bine sesizate, ce să se cumpere se precizează și fondului de cumpărare i se creează sursele.

REGULAMENT

Pentru aplicarea art. 5 al. c și d din legea pentru administrarea pădurilor

1. Scopul

Art. 1.— Casa Autonomă a Pădurilor Statului—C. A. P. S.,— în afară de scopul comercial pe care-l urmărește în exploatarea bunurilor ce-i sunt date în administrare, este obligată să mai îndeplinească și următoarele atribuțiuni de interes general:

a) Să sporească domeniul forestier al statului prin cumpărări de păduri și de terenuri neproductive în vederea împăduririi (Art. 5 al. c).

b) Să cumpere spre exploatare păduri întregi ori porțiuni din ele, spre a înlesni exploatarea pădurilor statului învecinate (Art. 5 al. d).

II. Creierea și manipularea fondului

Art. 2. — Pentru îndeplinirea acestui scop și în conformitate cu art. 41 din legea pentru administrarea pădurilor, se creiază un «Fond pentru refacerea patrimoniului păduros al statului».

Art. 3. — Acest fond, care va fi prevăzut în bugetul general al Casei Autonome a Pădurilor Statului se va constitui din:

a) veniturile realizate din valorificarea materialului lemnos de pe isla-zurile și pășunile împădurite, ce au fost constituite din pădurile statului,

b) veniturile realizate din defrișarea pădurilor statului de pe zona îndi-guită a regiunii inundabilă a Dunării, de pe terenuri petrolifere din perimetrul pădurilor statului, precum și din orice alte defrișări de păduri ale statului,

c) prețul rezultat din vânzarea materialului lemnos confiscat dela deli-
quenți și exploatare,

d) taxele pentru pășunatul excepțional în păduri,

e) toate încasările din sume naprevăzute, precum: dobânzi la rate în-târziate, taxe de amânare de scoaterea din pădure a materialului lemnos, des-păgubiri, amenzi sau încasări sub orice titlu, provenite din aplicarea sancțiu-nilor legilor silvice și regulamentelor pentru administrarea pădurilor statului, a contractelor C. A. P. S. și a codului silvic, stabilite prin acte administrative. transacțiuni sau hotărâri judecătorești,

f) o cotă ce se va stabili de către Ministerul de Domenii după cazuri — din fondul ameliorării terenurilor degradate, — dacă vor fi suma disponibile,

g) veniturile diverselor fonduri C. A. P. S. precum și orice alte fonduri sau venituri ar dobândi această Instituțiune prin donațiuni, legate sau prin orice alt mod.

Art. 4. — Cu începere dela 1 Ianuarie 1931, orice venituri provenite din încasările menționate la art. 3 se vor depune la Banca Națională a Româ-niei (B. N. R.), în contul C. A. P. S. pentru «Fondul pentru refacerea pa-trimoniului».

Art. 5. — Acest fond se va înscrie anual în buget cu suma probabilă a veniturilor ce i se destina.

Art. 6. — Acest fond se va cheltui numai în scopul pentru care este creat.

Art. 7. — Dacă la sfârșitul anului, vreo parte din fond a rămas nein-trebuințată, ea se va raporta pe anul următor la bugetul C. A. P. S. la acelaș fond.

Art. 8. — În cursul anului bugetar sumele neangajate se pot întrebuița și ca fond de rulement, pentru exploatările în regie. Ele se vor întregi însă din primele încasări.

III. Cumpărături și cheltueli posibile din fondul pentru refacerea patrimoniului.

Art. 9. — Cu acest fond, C. A. P. S. poate cumpăra :

- a) păduri sau trupuri de orice suprafață, dacă sunt alipite de pădurile statului și de minimum 100 ha dacă sunt în raza de 5 km dela o pădure a statului ;
- b) păduri sau trupuri de păduri izolate cu suprafața mai mare de 300 ha dacă sunt la peste 5 km de o pădure a statului ;
- c) păduri întregi sau porțiuni din ele, pentru a înlesni exploatarea pădurilor statului învecinate ;
- d) proprietăți particulare de orice categorie de cultură, dacă sunt înfundate în perimetrul pădurilor statului ;
- e) drepturile pe care alți proprietari le au asupra unor păduri, în indiviziune cu statul ;
- f) drepturile pe care moșnenii sau răzeșii le au în devălmășie asupra unor păduri sau terenuri degradate ;
- g) terenurile degradate în sensul art. 2 din Legea pentru ameliorarea terenurilor degradate și în condițiunile de suprafață ale al. b. din prezentul articol, dacă nu intră în perimetrele de ameliorare, sau de orice suprafață dacă sunt cuprinse în perimetrele de ameliorare.
- h) terenurile prevăzute în art. 24, 35 și 36 din Legea pentru ameliorarea terenurilor degradate ;
- i) construcțiunile, investițiunile, instalațiunile, de exploatare și transport, care sunt anexe ale pădurilor sau ale terenurilor degradate cumpărate ;
- j) terenuri sau construcțiuni necesare pentru administrarea pădurilor statului.

Art. 10 — Din acest fond se vor plăti, în total sau în parte, cheltuelile ocazionate cu facerea constatărilor la fața locului, expertize, măsurători, încheierea actelor și orice alte cheltueli făcute în scopul realizării acestor cumpărături.

V. Plata.

Art. 20 — Plata prețului convenit se va face în regulă generală, în numerar, din fond și în limita sumelor disponibile la B. N. R.

Art. 21 — În caz de vor fi mai multe oferte acceptate, când quantumul plăților depășește disponibilul fondului dela B. N. R., plata în numerar se va putea aranja prin eşalonări pe mai mulți ani.

Plata se va putea face și în natură, predând materiale lemnoase de valoare egală și chiar combinată, adică parte în numerar și parte materiale, care împreună să nu depășească valoarea convenită.

* * *

VII. Am atins în 1931 un punct culminant pe calea realizării cumpărărilor de păduri, de către stat.

Avem obligația de cumpărare, impusă prin legea de organi-

zare, suntem autorizați și îndrumați în aplicațiune printr'un regulament de procedură,

s'au creat fonduri de cumpărare, cu exclusiva destinațiune, s'a prevăzut fondul în buget, la venituri cari au permis realizarea lor integrală,

și desigur sunt oferte multe — poate chiar prea multe — deci toate condițiunile îndeplinite și totuși — din cauza crizei cu repercursiuni adânci asupra valorificărilor pădurilor Statului și a nevoiei de acoperire a altor cheltueli ce s'au socotit mai imperioase — cumpărări de păduri nu s'au făcut.

Dar această situație poate să dureze tot atâta timp cât va dura și epoca oportună de cumpărare de păduri și nu înseamnă că din pricina ei se poate renunța la principiu!

Dimpotrivă, pentru purtătorii de grije ai acestor realizări, pentru convinșii de nevoia sporirii patrimoniului C. A. P. S., tocmai în aceste vremuri când de pretutindeni vin numai îndemnuri, preocuparea toată trebuie să se concentreze asupra procurării fondurilor.

A. Chiar dacă pe viitor s'ar aplica întocmai dispozițiunile regulamentului în vigoare — ceea ce este foarte probabil față de greaua răspundere cu care ne-am încărca altfel — totuși, având în vedere oportunitatea cumpărării de păduri, într'un moment când ofertele au tendința de înmulțire și deci de triare și succesivă scorbore de prețuri, singure mijloacele puse la dispoziție de regulament sunt insuficiente.

Sursa importantă o constituie materialul din pădurile destinate pentru islazuri. Dintr'acestea au mai rămas acum circa 80.000 ha, cari numai prin faptul că n'au fost încă exploatate, rezultă că nu sunt în prea favorabile situații și deci fără perspectivă de valorificare și de bună prețuire.

Epoca cea mai bună s'a pierdut. Totuși, materialele lemnoase de pe islazuri, împreună cu celelalte venituri prevăzute la art. 3 din regulament, pot să constituie sursa permanentă de alimentare a fondului, cu care nu numai acum, ci și mai târziu se va putea spori neconținut patrimoniul C. A. P. S.

B. Cercetând mai de aproape nevoile proprietarilor de păduri, se va găsi că majoritatea lor sunt debitori ai M. Finanțe și că în aceste vremuri cu tendința manifestă de plată în natură, cei mai mulți din ei ar fi bucuroși să se achite prin cedare de păduri.

Deși se face dovada că orice achiziționări de păduri măresc veniturile, deci renta pe care C. A. P. S. o varsă anual statului și prin urmare indiferentă calea pe care aceste venituri intră la tezaur, totuși, pentru a înlătura orice perturbare a prevederilor bugetului ordinar, s'ar putea accepta ca să-și plătească în natură, cu păduri, numai prevederile bugetului extraordinar, adică venituri și taxe neprevăzute, cum ar fi: a) taxele de moștenire, b) amenzile, c) datoriile arierate

și prin acestea să se constituie o altă sursă permanentă de alimentare a fondului, prin M. de Finanțe.

C. Pentru că soluționarea acestei probleme, nu trebuie să sufere atâta întârziere, iar bugetul pădurilor statului poate să suporte plata anuităților unei importante emisiuni, cea mai practică și adaptabilă măsură, situației în care ne găsim, este emisiunea de rentă.

De fapt, pădurile statului înscriu anual între cheltuielile lor bugetare sume foarte mari, pentru plăți în legătură destul de departată cu nevoile lor.

De ex. pe 1931 C. A. P. S. a înscris în bugetul său și a acoperit în cea mai mare măsură, 100 milioane, iar pe 1932 i s'a mpus înscrierea a 160 milioane, cheltu eli în afară de nevoile pădurilor statului (regim silvic, casa de pensii, subvenții, etc.).

Aceste sume sunt mult prea mari față de ceace ar reprezintă anuitatea unei emisiuni de rentă.

În locul unora din ele, sau în orice caz pe lângă ele, bugetul C. A. P. S. trebuie să înscrie și anuitatea respectivă, pentru că este o cheltuială productivă și corespunzătoare scopului pentru care această instituție a luat ființă.

Dacă această emisiune specială de «rentă pentru cum-părare de păduri», se presupune emisă cu 4⁰/₀ și amortizabilă în 40 ani,

la o emisiune de 500 milioane, anuitatea este de 25.250.000 lei

» » 600 » » » » 30.300.000 »

» » 800 » » » » 40.400.000 »

» » 1 miliard » » » » 50.500.000 »

Este în afară de orice îndoială că anuitatea ce s'ar înscrie în bugetul anual C. A. P. S. — oricare din ea suportabilă — nu ar constitui nici o greutate de plată, pentru că ar avea cel puțin suma corespunzătoare înscrisă la venituri, ca consecință a sporirii patrimoniului C. A. P. S.

Cu aceste două surse de alimentare a fondului de cumpărare de păduri, din care una permanentă creată de Ministerul de Domenii prin dispozițiile art. 3 din regulamentul privitor la sporirea patrimoniului C. A. P. S., și de M. de Finanțe prin plata în păduri a unor venituri ale bugetului extraordinar și alta specială — emisiunea de rentă — statul ar avea la dispoziție, pentru cumpărarea de păduri o diversitate de mijloace:

- a) numerar — creat de C. A. P. S. prin art. 3 din regulament,
- b) materiale lemnoase — idem,
- c) disponibilități la M. de Finanțe din veniturile bugetului extraordinar

și d) renta, cu anuitatea înscrisă anual în bugetul C. A. P. S. și prin urmare foarte largi posibilități ca să satisfacă orice fel de exigențe ale proprietarilor vânzători de păduri.

Cred în realizarea pe curând a tuturor acestor posibilități.

Nimic și nimeni însă nu ne poate împiedica — până la realizarea tuturor — să pășim imediat la aplicarea sigură — întrucât depinde exclusiv de administrația silvică — a dispozițiilor regulamentului de cumpărări de păduri.

Bugetul extraordinar pe 1932 prevede pentru cumpărări de păduri suma de 30 milioane lei.

Cum este sigur că această sumă se va realiza din veniturile afectate fondului de cumpărare, prin art. 3 din regulament, mai este necesar doar ca spiritul în care este întocmit bugetul să-și găsească o sinceră aplicare, pentruca începutul unor realizări, prea mult întârziate, să se poată afirma puternic, cel puțin de acum înainte.

La reconstitution du domaine forestier roumain.

— L'agrandissement du patrimoine de l'Etat —

L'étendue boisée de la Roumanie diminue continuellement.

Depuis 1922 jusqu'aujourd'hui, le taux de boisement a baissé de 24,6% à 18%. Si on examinait la productivité des sols, le taux de boisement qui en résulterait serait beaucoup plus petit. Mais ce qu'il est plus alarmant c'est que les défrichements continuent encore, sous divers prétextes.

Pour un pays quelconque, seulement le calcul des taux de boisement ne

nous offre pas une image, qui soit assez complète, sur la vraie nécessité du reboisement, car, pour chaque pays — en se rapportant à la situation géographique, au climat, au sol et au sous-sol — correspond un certain taux de boisement, qui détermine un équilibre normal entre les diverses cultures et assure continuellement le maximum de productivité de la région. A ce point de vue, la Roumanie sent la nécessité d'être boisée au moins pour un quart de son étendue.

Les diverses manifestations irrégulières du régime des eaux, beaucoup plus concludentes que tout autre calcul, nous offre la preuve certaine que nous nous trouvons aujourd'hui dans un état de déséquilibre entre les diverses catégories de culture, état qui avance d'un rythme accéléré. Nous allons vers la dégradation du sol. Par conséquent il faut, non seulement conserver et améliorer ce qu'il nous reste comme forêts, mais de plus, il faut commencer, aussi vite que possible, l'oeuvre de la reconstitution du domaine boisé.

Actuellement la propriété forestière est plus menacée qu'autrefois. Les défrichements des forêts continuent, en dépit des textes précis des lois. On trouve toujours les moyens d'y échapper. Même le domaine de l'Etat n'en fait pas exception.

La situation est plus grave encore pour la propriété particulière. Aujourd'hui — après une période d'exploitation « coloniale » — elle n'a plus les grands revenus d'autrefois. Elle ne trouve qu'une seule solution favorable: la liquidation complète.

Nombreuses et avantageuses sont les offres de vente, mais il n'y a qu'un seul acheteur, c'est l'Etat. D'ailleurs, de tous les points de vues l'Etat a l'intérêt d'acquérir de nouvelles surfaces, pour agrandir son domaine forestier.

L'obligation d'acquérir de nouvelles forêts figurait déjà dans l'ancienne loi et figure encore dans l'actuelle loi d'organisation de l'administration des forêts. Malgré cela, on n'en a pas acquis, même dans la limite des crédits disponibles. C'est une faute.

Aussi, pour l'avenir, l'Etat doit en profiter, d'autant plus qu'il y a aujourd'hui une conjoncture favorable.

En dehors des revenus des produits accidentels des forêts, lesquels constituent un fond spécial pour l'achat des forêts, (fond qui à été créé par une loi), l'auteur propose que le ministère de finances alloue de nouveaux crédits accidentels. Ainsi, il propose que les amendes, les taxes de succession, etc., puissent être payées aussi par la cession vers l'Etat, des certaines étendues boisées. Enfin, il suggère l'émission d'une rente spéciale, dont l'annuité serait inscrite dans le budget des forêts de l'Etat.

Wiederaufbau der Forsten des Landes. Vermehrung des Staatsbesitzes.

Die Waldfläche des Landes — so erklärt der Verfasser — nimmt stetig ab. In den letzten zehn Jahren sei der Bewaldungsprocent von 24 auf 18 herabgesunken. Letztere Ziffer fiele noch kleiner aus, wenn die Produktionsfähigkeit der Böden des näheren geprüft würde. Dazu käme dass Ausstockungen unter den verschiedensten Vorwänden auch jetzt noch fort dauern.

Die Berechnung des Bewaldungsprozentes — führt der Verfasser des weiteren aus — gäbe ein unrichtiges Bild betreffs der Notwendigkeit von Aufforstungsarbeiten in einer gegebenen Gegend. Das richtige Bewaldungsprozent stehe in engster Beziehung zum Klima, zur geographischen Lage und zur Bodenstruktur. Nur dann, wenn das Bewaldungsprozent diesem Elemente angepasst sei, bestehe das richtige Verhältniss zwischen den verschiedenen Kulturen und die Stetigkeit der Höchstproduktion eines Landes sei gesichert. Unter diesem Gesichtswinkel sei für Rumänien ein Bewaldungsprozent von mindestens 25% notwendig.

Indess der abnormale Abfluss und das gestörte Regime der Wässer sei nach dem Verfasser überzeugender für die Notwendigkeit der Aufforstungen als die Erreichung eines bestimmten Bewaldungsprozentes und er bringe den Beweis, dass das Gleichgewicht zwischen den verschiedenen Bodenbenutzungen gestört sei und die Bodenentwertung vor der Tür stehe. Darum verlangt er die Erhaltung und Aufbesserung der bisher übriggebliebenen Waldfläche und die sofortige Aufnahme des Wiederaufbaues der Landesforsten.

Gerade heute sei der Forstbesitz bedroht, weil nicht einmal das forstliche Staatsbesitz vor Ausstockungen gesichert sei, und weil der Privatbesitz durch bisherige Waldabschwendung an grosse, jetzt fehlende Einkünfte gewöhnt, keinen anderen Ausweg kennt, als seinen Besitz zu verkaufen.

Der einzige Käufer könnte nur der Staat sein, welcher dabei seine Rechnung in jeder Hinsicht finden würde.

Obwohl Waldankäufe von seiten des Staates gesetzlich vorgesehen sind, sei bisher in dieser Richtung nichts geschehen. Diesen Fehler müsse der Staat in Zukunft wieder gut machen.

Der Verfasser macht Vorschläge betreffs Finanzierung solcher Ankäufe.

REFLECȚIUNI ASUPRA DĂRII DE SEAMĂ A C. T. AL PĂDURILOR PE ANUL 1930.

de P. A. GRUNAU

Consiliul Technic al pădurilor, în darea sa de seamă pe anul 1930, se ocupă, cum era firesc, și cu chestiunea gravă a exproprierilor pentru constituiri de islazuri comunale. Argumentele pe care le expune în contra modului de aplicare a diferitelor legiuiri în materie, sunt cunoscute de toată lumea silvică și desigur convingătoare pentru acei dintre profani cari vor să audă și pentru cei cari vor să vadă. Dar nu numai aplicarea legilor în chestiune o socot criticabilă, ci chiar principiul care stă la baza lor mi se pare inacceptabil. Și, deși mă socot «între mințile ponderate ale reprezentanților silviculturii române», n'ăși conveni asupra necesității economice inevitabile și de interes național, a înființării islazurilor comunale. Nu mă pot asocia declarațiunii Consiliului Technic, că înființarea islazurilor comunale ar fi o chestiune de echitate socială, nu înțeleg mai ales alegațiunea cum că pășunile trebuie să reintre în proprietatea acelor cari le au folosit de-alungul anilor. Prin analogie ar trebui să treacă în patrimoniul lor și pădurile din care au avut dreptul, întărit prin legi, a lua lemne de foc și de lucru.

Ne poate conveni o asemenea teorie? Ea a fost invocată de atâția delicvenți, dar respinsă de Curtea de Casație, pentru motivul că dispozițiunile legale pe care se sprijineau cei interesați căzuse de mult în desuetudine. Oare ar fi fost antisocial, dacă acelaș resonament al Curții de Casație s'ar fi invocat pentru curmarea unei servituți care prin exercitarea ei permanetizată și nereglementată este tot așa de fatală sau chiar mai fatală pentru existența pădurilor ca și dreptul la lemne de care locuitorii se bucurau altă dată? Și trebuie observat că, spre deosebire de cel din urmă, cel dintâi nu a fost niciodată stabilit prin lege. Mi se va obiecta că obiceiul pământului a consfințit această folosință. O fi fost și o fi obicei, dar un obicei practicat și considerat admisibil în anumite condițiuni sociale și economice poate ajunge intolerabil, când acele condițiuni vor fi fost schimbate în mod esențial.

Unde ar fi civilizația de astăzi, dacă toate obiceiurile de altă dată ar fi fost păstrate? Ori unde au existat drepturi care nu se mai potriveau cu condițiunile schimbate, ele sau au căzut în desuetudine sau au fost răscumpărate. Așa de ex. la noi, Cogălniceanu a înscris în legea din 1864 răscumpărarea dreptului la lemne de care am vorbit mai sus. Cât despre răscumpărarea unei servituți de pășunat, legea nu pomenește nimic. Și dacă pe vremea lui Cogălniceanu poate că nu se simțise încă această necesitate, atunci noi, cari trăim alte vremuri desigur, suntem îndreptățiți a o înscri în programul nostru de azi. Dar mi se va zice: tocmai aceasta s'a făcut. Prin constituirea izlazurilor pădurilor au fost liberate de servitutea de fapt a pășunatului. Mai întâi, este știut că scopul urmărit nu s'a atins. Se pășunează azi ca și mai înainte în toate pădurile, fie clandestin, fie cu învoirea autorității¹⁾. Apoi, dacă intenția a fost de a răscumpăra o servitute, atunci curioasă e acea răscumpărare la baza căreia stă vânzarea, nu cedarea gratuită. Și mergând mai departe, răscumpărarea, dacă de ea a fost vorba, trebuia organizată astfel ca să nu rezulte prin noua orânduire a lucrurilor pagube și mai mari pentru economia națională. Prin felul însă cum s'a procedat, atât economia forestieră a țării, cât și cea agricolă au fost păgubite.

Economia forestieră, fiindcă s'au distrus numeroase păduri care niciodată nu trebuiau să dispară, economia agricolă, fiindcă, în loc să fie îndrumată către o folosință mai rațională, mai intensivă a pământului, a fost oprită în evoluțiunea ei firească, care în ce privește animalicultură, pretutindeni e marcată prin părăsirea sistemului incompatibil cu o cultură agricolă intensivă care este pășunatul și în locuirea lui prin sistemul stabulațiunii. La noi s'a decretat că fiecare comună trebuie să aibă islazul ei! Dacă în regiunile muntoase ale țării — poate și în acele de coline înalte — acolo unde puterea productivă a solului în mod convenabil nu poate fi folosită decât prin pășunat, acest sistem este la locul lui și deci constituirea izlazurilor — să nu uităm însă: est modus in rebus — destul de justificată, apoi în restul țării, menținerea vechiului obicei de a trimite vitele la pășune însemnează permanetizarea unei folosinți absolut extensive a pământului.

1) A se vedea Darea de seama asupra activității Casei Pădurilor 1920—1926, pag. 55.

Când în țara românească trăiau pe kilometrul pătrat 20 de oameni, pășunatul a fost un obicei așa zice aproape firesc, nu însă astăzi, când populațiunea s'a triplat. Așa dar, obiceiul de altă dată nu trebuie invocat pentru orânduirea lucrurilor în ziua de azi. De sigur, creșterea vitelor este o chestiune care interesează economia națională în cel mai înalt grad. Legiuitorul însă, în loc de a face operă educativă, în loc de a organiza evoluțiunea rațională a animaliculturii, a procedat ca un părinte slab față de stăruințele încăpățanate ale copilului răsfățat. S'a invocat, pentru a justifica legiuirile de care vorbim, rațiunea superioară de Stat. Ea, de sigur, poate și trebuie să fie determinantă, pentru acțiunea politică, dar nu trebuie să ne domine într'atât încât interesele economice să fie neglijate. Sunt convins că laturei economice a chestiunii nu i s'a dat atențiunea cuvenită.

Dacă era vorba de un drept — ceeace nu este cazul — el trebuia răscumpărat, dar nu în toate cazurile prin cedare de pământ, ci și prin acordare de rentă de Stat. Dacă din contra, se invoca numai obiceiul, el putea fi respectat încă câtva timp, păstrând negreșit anumite reguli, fără a prejudicia prea mult și ireparabil substanța forestieră. Cei «cari au folosit pășunile defunșul anilor» ar fi fost mulțumiți; ordinea publică n'ar fi fost tulburată; rațiunea superioară de Stat era să fie satisfăcută.

Nu se poate trece brusc dela un extrem la altul. Atât codul din 1881, cât și cel din 1910 au nesocotit puterea deprinderilor contractate prin secole și au crezut că pășunatul poate fi desființat printr'un articol de lege. O deprindere de secole nu se desființează prin decrete. Oprirea pășunatului trebuia eșalonată pe un timp mai îndelungat. Cei interesați trebuiau avertizați că după trecerea unui șir de ani — ce urma să fie fixat prin lege — nu mai vor avea dreptul a intra în pădurea altuia — mai ales a Statului — și trebuiau îndrumați ași organiza noui mijloace de creșterea vitelor. Cred că această cale ar fi fost indicată după război, când s'a legiferat în materie. Latura economică a chestiunii ar fi fost soluționată mai temeinic decât prin constituirea islazurilor, prin creerea cărora se perpetuă credința că creșterea vitelor e posibilă fără muncă.

Dacă săteanul ar ști cât de puțin valoroasă este hrana pe care le-o oferă vitelor prin pășunea în pădure, dacă i s'ar atrage atențiunea cât de mult este periclitată, prin risipirea în pădure

a băligarului prețios, până și posibilitatea unei culturi mai rentabile, dacă ar învăța că o exploatare agricolă intensivă este în strânsă legătură cu creșterea vitelor în grajduri, cred că ar renunța la urma urmei el însuși — cum s'a întâmplat și în alte părți ale lumii — la obiceiul lui de altă dată.

Negreșit, deslegarea în acest fel a chestiunii presupune continuitatea în principiile de guvernare, presupune părăsirea sistemului de supraîncălzire demagogică a politicianilor militanți, presupune înțelegerea justă a interesului general și în special a acelei clase din populațiune care azi se folosește de pășunatul în pădure.

Dar care manifestare legislativă nu stă sub înrâurirea nefastă a politicianismului!

Prin constituirea islazurilor, chestiunea animaliculturii n'a fost rezolvată — dovadă evidența lucrurilor și în special darea de seamă a Casei Pădurilor menționată mai sus — prin proiectata lor cultură sistematică nu cred că va fi avansată, căci este știut că efortul colectiv nu egalează pe cel individual, când este vorba de cultura intensivă a pământului. Dacă grija islazurilor rămâne în sarcina și în nădejdea obștiilor, atunci pentru conservarea și ameliorarea lor ni se deschid perspective destul de sumbre.

Deci, în loc de a recunoaște «necesitatea inexorabilă a înființării islazurilor comunale», noi, silvicultorii, ar trebui din contră să stăruim în îndreptarea greșelilor ce s'au făcut în această materie sub înrâurirea psychozei de după război. Trebuie să cerem restituirea domeniului forestier al tuturilor solurilor absolut forestiere, revizuirea acelor exproprieri care au fost făcute în disprețul legii. Al doilea, trebuie să cerem, a nu se confunda interesele animaliculturii la munte și în regiunea de șes.

Regimul pășunatului o fi la locul lui la munte, dar generalizarea lui, menținerea lui în toată țara trebuie socotită ca o piedică serioasă pentru intensificarea, pentru progresarea culturii agricole.

Resonând astfel, cred că vom servi mai bine interesele țării și în special acele ale economiei agricole și forestiere decât prin recunoașterea prea ponderată a unei necesități imaginare.

Pentru a termina aceste reflecțiuni, un cuvânt încă asupra unei alte afirmări făcute tot în darea de seamă a Consiliului Tehnic.

de astădată lipsită de ponderațiunea cuvenită. E vorba de vestitul «procent păduros normal, care s'ar fi stabilit a fi de 25 0/0». Afirmarea aceasta nu câștigă nimic ca putere convingătoare prin aseasonarea cu care ne este prezentată de astădată: raporturi armonice între agricultură și industrie, climat care permite o cantitate normală(?) de precipitațiuni atmosferice, țară cu o rețea hidrografică normală(?), indestularea cu lemn de foc și de lucru prin pădurile proprii.

Impresionat de afirmările repetate de acest fel, am expus părerile mele asupra chestiunii într'un articol apărut în revista «Economia Națională» din 1930 și cred că mă pot dispensa a reveni asupra amănuntelor. Țin însă a declara și aci că procentul păduros al unei țări nu poate fi și n'a fost stabilit la o cifră fixă de 25. Prin urmărirea unui ideal, exprimat prin această cifră, economia națională poate fi îndrumată pe căi cu totul greșite. Nu realizarea unei anumite suprafețe păduroase trebuie să ne călăuzească, ci intensificarea producțiunii pe acele suprafețe care rațional nu pot fi utilizate decât prin cultură forestieră.

Și fiindcă adeseori a fost invocată autoritatea lui Endres, pentru a da mai mare greutate afirmărilor reiterate de felul acesta, este bine, cred, a reproduce pasajul lui, intitulat politică forestieră, și care are drept obiect această chestiune:

«Repartizarea inegală în diferitele țări a suprafețelor păduroase a prilejuit altădată discuțiunea care procent păduros ar putea fi considerat ca medie normală. Ca criteriu se admitea cantitatea de lemn necesară unei țări, iar rezultatul calculului era un procent de 20-33. Astfel de constatări au fost la locul lor câtă vreme din cauza dificultăților de transport ori ce ținut trebuia să-și acopere singur nevoile de materie lemnoasă. Dar nici măcar în asemenea condițiuni, delimitarea între pădure și câmp nu s'a produs în țările agricole în prima linie din punctul de vedere al producțiunii lemnoase. Din contra, hotărâtoare erau necesitățile de alimentațiune pentru populațiunea existentă pe de o parte, iar întinderea solurilor potrivite pentru producțiunea agricolă pe de altă parte. Pădurea trebuia să se mulțumească cu restul teritoriului național. Procentele păduroase mari din nordul Europei sunt normale pentru acele regiuni, deoarece economia forestieră garantează cea mai potrivită utilizare a teritoriului național».

Réflexions sur un rapport du Conseil Technique des forêts.

Dans son rapport annuel pour 1930, le Conseil Technique discute aussi la question des pâturages communaux, pour la constitution des quels on a défriché environ 1,2 Million d'hectares de forêts. Le Conseil est d'avis que cette mesure, bien que regrettable, doit être considérée comme inexorable pour des motifs d'ordre économique et social.

L'auteur de l'article ci-dessus nie la nécessité sociale et économique des dispositions légales en discussion et émet l'opinion que le problème de l'élevage rationnel n'a pas été résolu par les lois agraires, mais que des intérêts forestiers et agricoles ont été gravement lésés.

Dans la suite il expose ses idées sur la modalité — après lui raisonnable — qui aurait dû être adoptée pour passer du pacage primitif à l'élevage rationnel.

A la fin de l'article, l'auteur repousse une autre affirmation mainte fois répétée et qui se trouve encore dans le rapport cité, celle que la surface boisée d'un pays, pour être considérée normale, doit occuper un quart de la surface totale du pays.

Ueberlegungen gelegentlich eines Jahresberichtes (1930) des technischen Forstrates.

In seinem Bericht für das Jahr 1930, beschäftigt sich der technische Forstrat auch mit der Frage der Komunal-Weiden, welche zur Ausstockung von etwa 1,2 Mill Hectar geführt hat, und ist der Ansicht, dass diese Massregel eine bedauerliche aber aus sozialen und wirtschaftlichen Gründen eine unabwendbare gewesen sei.

Der Verfasser der vorliegenden Arbeit verneint die soziale und wirtschaftliche Notwendigkeit der betreffenden gesetzlichen Massnahmen und spricht seine Meinung dahin aus die Frage der rationellen Viehzucht auf diesem Wege ungelöst geblieben, dass hingegen forst- und landwirtschaftliche Interessen schwer geschädigt worden seien. Er führt des weiteren aus, wie er sich vorstellt, dass der Uebergang vom primitiven Weidegang zur rationellen Viehzucht hätte vor sich gehen müssen.

Zum Schluss des Aufsatzes wendet sich der Verfasser gegen die ebenfalls vom technischen Forstrat ausgesprochene Ansicht, dass der normale Forstbesitz eines Landes notwendigerweise ein Viertel der Landesfläche einnehmen müsse.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

MEMORIU DESCRIPTIV AL UNUI PROIECT DE COMPAS FORESTIER.

de V. I. HARNAGEA.

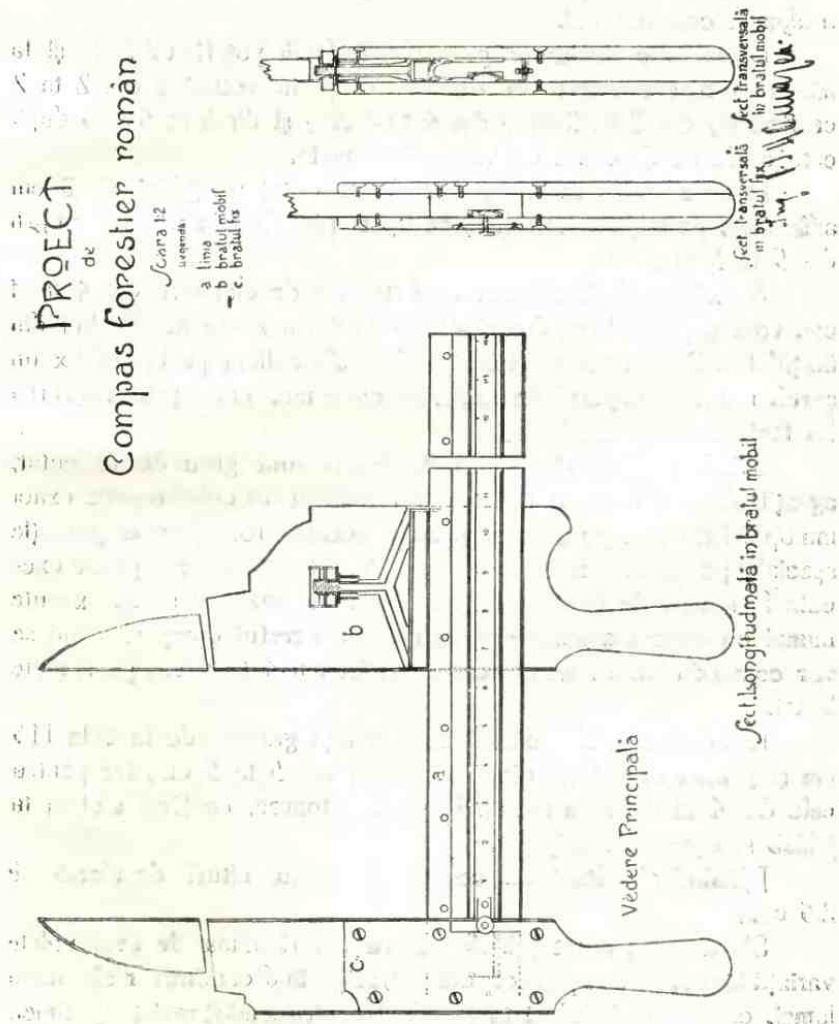
La întocmirea proiectului de compas forestier am fost călăuziți de următoarele condițiuni, pe care trebuie să le îndeplinească un bun compas:

1. Să fie ușor, ca să nu obosească pe lucrătorul ce-l va purta 8-10 ore pe zi și mai multe zile de-a rândul.
2. Să fie solid, ca să nu se strice ușor, dat fiind că lucrătorul nu umblă cu mare îngrijire, iar în timpul lucrului este expus și la diferite eforturi.
3. Linia nu trebuie să fie scovardată, ci plană, dreaptă, iar brațele compasului să aibă direcțiune perpendiculară la linie în momentul măsurării diametrului, să fie situate în același plan.
4. Brațul mobil al compasului să se miște cu cea mai mare ușurință în lungul liniei, menținându-și paralelismul față de brațul fix în ori ce punct s'ar afla. Prin aceasta răspunde și celei mai principale condiții: precizia.
5. Să fie pe cât mai simplu posibil, nu cu un mecanism complicat, deoarece e destinat a fi utilizat în pădure, deci expus schimbărilor vremii și manipulat de lucrători puțin pricepuți și brusci în mișcările lor.
6. Să fie eften, preț minim la soliditate și precizie maximă.

1.1. Descrierea compasului.

1.1.1. Compasul forestier român, al cărui proiect îl prezentăm, se compune din:

1.1.1.1. Una linie, lungă de 1,15 m, lată de 0,05 m și groasă de 0,012 m, executată din lemn de paltin.

Profilul liniei, după cum se vede în proiectul anexat, prezintă la partea inferioară o secțiune dreptunghiulară, iar la partea superioară o secțiune semi rotundă.

Pentru a micșora rezistența la frecare, a mări rezistența la presiune a liniei, s'au îmbrăcat cu alamă de 0,4 m muchile liniei.

Gradațiile s'au făcut pe o lamă de oțel mobilă, groasă de 0,2 mm, lată de 15 mm și lungă de 1,15 m, având gradația de la 1 - 115 cm.

Această lamă glisează într'un jghiab îmbrăcat cu metal introdus în corpul liniei.

Diviziunile executate pe această lamă pot fi utilizate și la măsurii din centimetru în centimetru și la rotunjiri din 2 în 2 centimetri, din 3 în 3 cm, din 4 în 4 cm, și din 5 în 5 cm, după categoriile de diametre ce voim să formăm.

În acest scop, în brațul fix s'a executat un jghiab de 3 cm adâncime, permițând introducerea lamei până la maximum rotunjiri din 5 în 5 cm.

Astfel că, dacă s'ar forma categoria de diametre din 4 în 4 cm, vom deplasa lama din poziția inițială cu 2 cm în jghiabul din brațul fix. Pentru fixarea lamei mobile s'a aplicat pe brațul fix un șurub nituit la capătul de contact cu lama, care prin mișcarea lui înainte blochează lama.

Fiindcă rotunjirile din 4 în 4 cm sunt greu de executat, agenții chemați a lucra în pădure neputând calcula repede exact multiplii lui 4, se poate face pentru această rotunjire o gradație specială pe dosul lamei. Cum această gradație nu s'a putut executa la școala de meserii din R. Sărat, urmează ca să se execute numai cu ocazia construcției în mare a acestui compas, când se vor comanda lame speciale cu rotunjiri din 4 în 4 cm pe spatele lamei.

În acest caz, s'ar servi lama cu fața gradată de la 1 la 115 cm și pentru rotunjirile din 2 în 2 cm, din 5 în 5 cm, iar pentru cele din 4 în 4 se va scoate lama și întoarce, ea fiind mobilă în jghiab și ușor de manipulat.

Jghiabul s'a fixat de corpul liniei cu nituri de alamă de 2,5 mm.

S'a adoptat acest jghiab pentru a feri lama de eventualele variații la care ar fi expus corpul liniei, asigurând continuu mobilitatea lamei, excluzând jocul ei în jghiab și pentru a mări rezistența liniei.

Brațul mobil.

În secțiune transversală, prezintă o cavitate de formă dreptunghiulară, lungă de 60 mm și lată de 12,5 mm.

Partea inferioară a cavității se păsuește exact cu partea inferioară a liniei, având lateral un joc de 0,2 mm.

La partea superioară prezintă un căluș lung de 88 mm, gros de 12 mm și înalt de 15 mm executat din alamă.

Acest căluș este acționat de un șurub cu ghivent pe stânga, care permite apropierea sau depărtarea călușului de partea superioară a liniei, după cum vrem să se miște brațul mai cu înlesnire sau nu.

Călușul este făcut din alamă goală la mijloc, pentru a nu îngreua compasul.

Pentru a se micșora suprafața de contact și frecarea acestui căluș, se va scoate partea din mijloc pe o lungime de 40 mm, rămânând la capetele extreme 2 călușuri lungi de 22 cm fiecare. Prin aceasta nu ar suferi cu nimic poziția brațului mobil.

Pentru a se feri de orice acțiune, acest șurub s'a fixat în corpul brațului mobil, în care se mișcă sub acțiunea unei piulițe cu ghivent. Mecanismul este foarte simplu.

În partea inferioară, chemată să facă contact cu linia, prezintă o cavitate semi-rotundă în care intră marginea superioară a liniei.

Această cavitate s'a adoptat pentru a ușura mișcarea brațului mobil pe linie, a micșora frecarea și a menține poziția brațului mobil, metalul fiind puțin sensibil variațiilor atmosferice.

Sistemul de acționare a șuruburilor se vede pe anexatul proiect.

Brațul fix.

Lungimea acestui braț fix s'a făcut mai mare decât $\frac{1}{2}$ din lungimea liniei, pentru a cuprinde diametrul unui arbore de mărimea liniei, măsurând astfel diametrul și nu o coardă.

Pentru a-i mări rezistența la frecare, lovire și presiune, i s'a aplicat pe partea internă o lamă de alamă groasă de 0,6 mm. Pentru a se putea măsura cu ușurință și arbori doborâți în pădure, s'a căptușit cu metal vârful brațului fix. Această căptușală se

poate întinde pe toată suprafața externă a brațului, mărindu-i prin aceasta și mai mult soliditatea.

Brațul fix și cel mobil s'au construit din lemn de paltin.

Intrucât compasul de lungimea celui prezentat este întrebuințat mai mult în pădurile compuse din arborete de dimensiuni mari, a căror suprafață se reduce pe fiecare an, se poate micșora lungimea liniei dela 1,15 m la 0,70 m, putându-se întrebuința cu folos în pădurile tratate în crâng.

In condițiile de mai sus, am obținut:

1. Un compas rezistent, părțile expuse mai mult loviturilor și frecărilor fiind acoperite cu metal.

Pentru menținerea paralelismului brațului mobil, s'a aplicat un dispozitiv care ne îngăduie să avem precizie mare, alunecarea mai ușoară, chiar pe timpul umed, fără ca exactitatea măsurătorii să lase de dorit.

Sistemul simplu de manevrare a șuruburilor permite ca să fie întrebuințat de lucrători cât de simpli, iar soliditatea călușului îl menține în bună stare.

Sistemul de fixare a șurubului de căluș mărește rezistența la presiune, care ar acționa eventual asupra brațului mobil.

2. Pentru a nu obosi lucrătorul chemat să se servească de acest compas, s'au executat în metal numai părțile expuse frecării, loviturilor și presiunii, căutând să aveau un compas rezistent și ușor.

Metalele întrebuințate la fabricarea lamei gradate este oțelul flexibil, inoxidabil, procurat din comerț.

Pentru a se feri de rugină, se va șterge cu vaselină după fiecare întrebuințare.

Inlocuirea acestei lame cu alta de alpaca, nichel, ar ridica costul de producție, de aceea s'a evitat întrebuințarea unui astfel de metal. Apoi un alt metal nu s'ar mai bucura de calitățile lamei întrebuințate, cu flexibilitate maximă, greutate mică, putând fi întrebuințată și la măsuri de circumferințe.

3. Pentru a nu avea linii scovardate, s'a întrebuințat material bine uscat și s'a șinuit cu metal.

Pentru a se feri de variații atmosferice, s'a fiert în ulei.

Pentru ca brațul mobil să se miște ușor în timpul lucrării, pentru a nu obosi pe lucrător, s'a îmbrăcat partea superioară a liniei și călușul cu alamă.

Înainte de întrebuințare se va unge linia cu vaselină.

4. Fiindcă la baza fiecărei lucrări stă precizia, pentru ca acest compas să răspundă acestei condiții, i s'a aplicat pe linii o lamă de oțel, pe care s'a executat gradația. În acest caz, orice influență a variațiilor atmosferice este exclusă.

Pentru executarea rotunjirilor în mod automat și fără a se mai lăsa la aprecierea lucrătorului fixarea și citirea diametrelor, s'a făcut un jghiab în brațul fix, permițând mișcarea lamei gradate, rotunjirile dorite.

În acest caz, lucrătorul strigă întotdeauna categoria de diametre pe care o citește în dreptul diviziunii celei mai apropiate de fața internă a brațului mobil.

Greutatea compasului executat de noi, conform cu dimensiunile din anexatul proiect, este de 1,350 kgr, putându-se reduce la 1 kgr prin micșorarea liniei la 0,70 cm lungime.

Costul materialului și manopera este de 350 lei.

Le mémoire descriptif d'un projet de compas forestier.

L'auteur propose un modèle de compas forestier lequel, à son avis, réunit les conditions de légèreté, de solidité, de précision et qui n'est pas trop cher.

Dans ce mémoire on indique tous les détails de construction.

Beschreibung einer neuen Kluppe.

Verfasser macht Vorschläge betreffs eines neuen Kluppen-Modells. Das selbe vereinigt in sich die Vorzüge des geringen Gewichtes, der Solidität, der Präzision und der Billigkeit.

Alle Einzelheiten der Konstruktion werden auseinandergesetzt.

RENTABILITATEA INDUSTRIEI DE CHERESTEA ÎN TIMPURILE ACTUALE

de ing. ȘTEFAN DUMITRESCU-GÂRBOVI

Industria de cherestea se află astăzi la o răspântie grea. Cauzele sunt multe, însă cea principală este aceea că această ramură de producție este avizată, în plasarea produselor sale, la majoritatea ramurilor de economie și întrepindere care astăzi trec de asemenea printr'o criză acută (agricultura, construcțiile, mobila, etc). Cu alte cuvinte, este vorba numai de subconsumație, iar nu de supraproducție, fiind absolut bine stabilit că se întrebuițează materia lemnoasă într'un procent cu mult sub cantitatea norma necesară pentru trebuințele societății omenești.

Ceeace este însă caracteristic, este că tranziția dela o cotă de cherestea consumabilă, la cota cu totul redusă de astăzi, s'a făcut fără o tranziție care în timp să fi fost suficientă pentru adaptarea progresivă a industriei de cherestea la o situație nouă.

S'a întâmplat astfel că :

a) Oferta — recte capacitatea de producție a fabricilor — nu a scăzut în chip preventiv, adică nu a anticipat scăderii cererii.

b) Din cauza de mai sus, în depozitele fabricilor s'au găsit la momentul când s'au produs scăderile vertiginoase de prețuri, cantități de cherestea al căror preț mediu de cost — fiind obținut într'un timp de conjunctură mai favorabilă, deci salarii și cheltuețile mai mari — era mai mare decât noul preț de vânzare.

Față de această situație, în perioada actuală de criză a desfacerii, o fabrică de cherestea, care vrea să nu-și încheie bilanțul cu deficit, trebuie să lupte pe un front cu acțiune — dublu combinată, — în scopul de a realiza :

un preț mediu de cost pentru cherestea care se fabrică în prezent, în așa fel — ca cifră — obținut, încât să fie nu numai mai mic sau cel mult egal cu cel mediu de vânzare actual, dar combinat cu prețul mediu de cost al stocurilor produse înainte de prăbușirea prețurilor de vânzare, să rămână totuși sub prețul mediu de vânzare de azi, singura soluție ca bilanțul să nu fie deficitar.

Acest deziderat — de combinațiune aritmetică a prețurilor de cost ale stocurilor vechi și ale celor noi — în așa fel ca prețul

mediu de vânzare care se obține astăzi să se soldeze, dacă nu cu câștig, cel puțin fără pierdere, constituie, în rezumat, problema care se pune în prezent industriilor de cherestea. Fiecare industrie — recte fabrică în parte — fiind angajată într'un mod deosebit ca particularitatea de producție, va realiza într'un fel sau în altul, ori de loc, dezideratul de mai sus.

Pentru exemplificare vom trece la cifre :

Astăzi ab gara B..., (încărcate pe vagon) un m³ cherestea (socotind Sägefallend) toate clasele și sortimentele cum cad dela gaterile fabricii F..., se vinde cu prețul mediu de 825 lei.

Față de acest preț, urmează să se stabilească prețul de tulpină, care — astfel dedus — ne va indica în mod matematic dacă în conjunctura de astăzi fabrica respectivă mai are sau nu rentabilitate.

Admițând, din practica zilnică, un randament mediu de 0,56 m³ cherestea pentru un m³ lemn brut, ceea ce revine la (un randament brut de) 1,8 m³ brut pentru un m³ cherestea, această însemnează că prețul mediu de vânzare al unui m³ lemn de molif și brad, brut, este de lei $\frac{825}{1,8} = 458$ lei ab vagon gara B....,

Intrucât în acești 458 lei s'a înglobat și 1,82% taxă de înregistrare și fond de educație, ceea ce reprezintă din ecuația $a + 0,0182a = 458$ lei, suma de lei 8, vom considera ca preț net de vânzare lei 450.

Elementele analizei prin care vom deduce prețul la tulpină pe picior (renta netă a pădurii) vor fi (toate pe m³ brut):

1. Prețul la tulpină pe picior	- lei
2. 44% diverse taxe și impozite, reperate de elementul (1)	- »
3. 12% pe an luat pe 6 luni, procentele capitalului investit, socotit la elementele (2) + 7 + 8 + 9 + 10 + 11 + 12 + 13.	- »
4. 5% pe an beneficiu net, socotit la aceleași elemente ca mai sus	- »
5. 16% impozit comercial socotit la elementul (4)	- »
6. Armonizare (socotită la un m ³ brut)	10 »
7. Administrație și ameliorare.	30 »
8. Exploatarea în pădure socotit până la încărcarea pe vagonul căii ferate silvice	73 »

9. Transportul pe calea ferată silvică până la depozitul fabricei	65 lei
10. Descărcarea în depozit.	3 »
11. Debitarea în cherestea (toate operațiunile începând dela retezarea și sortarea buștenilor până la așezarea scândurei în stivă) inclusiv cheltuelile cu materiale de uzină și personalul mecanic și de administrație al fabricei.	70 »
12. Cheltueli de depozit cu caracter permanent (expeditori, portari, vânzători)	15 »
13. Expediție (resortare, împachetare, încărcare pe vagon, fracht și timbre)	20 »
14. Diverse cheltueli generale de regie	5 »

Insemnând cu x elementul (1), acest element se obține din ecuația $x = 450 -$ (toate elementele (2) până la 14 inclusiv împreună), adică:

$$x = 450 - \frac{A}{0,44x + 0,06(0,44x + 30 + 73 + 65 + 3 + 70 + 5 + 20) + (0,05 \times A) + (0,16 \times 0,5 \times A)} + (10 + 30 + 73 + 65 + 3 + 70 + 5 + 20) \text{ de unde:}$$

$$x = 450 - (0,44x + 0,0264x + 15,96 + 0,020x + 13,30 + 0,0032x + 2,128 + 281)$$

sau:

$$1,4896x = 137,612$$

$$x = 92,50 \text{ lei}$$

care reprezintă, în conjunctura de astăzi, prețul ce revine pe un m³ brut ca renta netă pe picior.

Raportând la etalonul aur, avem $\frac{92,50}{40} = 2,30$ lei, ceea ce ar părea destul de mulțumitor față de faptul că înainte de război s'au făcut vânzări de masive imense (chiar din domeniul Statului) la diverse societăți particulare, cari au plătit metrul cub cu 0,50 lei - 2 lei aur.

Analiza de mai sus își are elementul (1) variabil dela caz la caz, adică dela o fabrică la alta, iar problema se pune astfel:

Fiecare întreprindere producătoare de cherestea își are astăzi un fel de a sorta, care nu diferă prea mult dela o fabrică la alta, acest fel de sortare fiind aproape similar pentru fabricile cari

își desfac produsele în Ungaria sau în Orient. Prețul mediu de vânzare pe m³ de cherestea săgefällend (cum iese din gater) va varia însă dela o fabrică la alta în măsura în care proporția calităților și sortimentelor variază dela o fabrică la alta ca o consecință directă a calității și grosimii lemnului brut, această variație atrage după sine variația, în analiza de mai sus, a prețului de tulpină, dedus din prețul pieții. Nu am luat în considerație aici variația în minus sau în plus a prețului mediu de vânzare după cum locul de producție este mai departe sau mai aproape de piața de desfacere (deci transportul pe C. F. R. mai mare sau mic) întrucât se presupune că, inițial, la achiziționarea masivelor păduroase respective s'a avut în vedere și acest criteriu la fixarea prețului de tulpină.

Totuși dacă :

a) Anumite întreprinderi au cumpărat materialul brut pe picior cu un preț unitar care încă este mai mic sau cel mult egal cu acel ce le reiese din analiza de mai sus prin plecarea dela prețul mediu de vânzare, aceste întreprinderi se mai pot menține cu câștig însemnat dacă prețul de tulpină cu care au cumpărat este mai mic decât cele care le rezultă prin aplicarea analizei de mai sus, în care caz prin vânzarea cherestelei produsă astăzi pot compensa într'o bună măsură pierderea pe care o suferă la stocurile mai vechi, surprinse în depozite de prăbușirea prețurilor de vânzare sub cele de cost respective.

b) Anumite întreprinderi au cumpărat materialele brute pe cari le debitează astăzi cu un preț de tulpină mai mare decât acel pe care îl indică analiza ca mai sus făcută, aceste întreprinderi sunt în deficit cu diferența, iar acest deficit devine absolut real, când el depășește și suma elementelor 3, 4 și 6 din analiză, rezultând deci că se lucrează în pagubă — cazuri real-existente astăzi în industria de cherestea din țara noastră, fiind unele întreprinderi cari obțin și cifre negative (sub prețul de tulpină).

c) Anumiți proprietari de păduri (Stat, particulari) își debitează materialele brute în fabrici proprii și deși este adevărat că această categorie de fabricanți de cherestea își pot îngădui să ia calculațiile lor, pentru prețul de tulpină, o cifră pe care să o facă în așa fel și în așa măsură elastică, încât adaptând-o la prețul mediu de vânzare, rezultatul să fie pozitiv, totuși chiar când și dacă această cifră a prețului de tulpină este pozitivă, rămâne de

stabilit care este limita ei minimă sub care dacă se continuă cu compresiune :

Procentul de fructificare al proprietății este este sub cel mai pesimist admis, nul sau negativ? Această întrebare va forma subiectul unui articol viitor.

Se vede deci din expunerea de mai sus că :

În actuala criză prin care trece astăzi industria de cherestea, această criză se manifestă nu numai prin subconsumație dar și printr'o scădere bruscă și extrem de simțită a prețurilor medii de desfacere (dela 1929 și până astăzi prețul mediu de vânzare a scăzut cu 100 %). Față de această stare de fapt industria de cherestea ca să poată rezista trebuie să caute :

a) a reduce producția la limita consumului actual.

b) a reduce prețul de cost în proporția în care s'a redus acel de vânzare astfel ca cel dintâiu să fie $\leq$ cu cel de vânzare.

Dezideratul dela punctul (a) se realizează în parte prin auto-eliminarea automată, de pe piața producției a acelor întreprinderi cari nu pot rezista, lucru care în practică se și întâmplă, în special cu acele întreprinderi care s'au creat pe baze neserioase (achiziționări de păduri cu preț de tulpină exagerat, lipsite de utilaj perfecționat, ori departe de căile de comunicație).

Dezideratul dela punctul (b) este acel la a cărui realizare tind astăzi cu toată tăria toată întreprinderile de cherestea și îl realizează sau nu, în măsuri diferite, fiecare în parte.

Cum se poate reduce prețul mediu de cost ?

Cari sunt elementele acestui preț mediu de cost ?

La calcularea prețului mediu de cost se utilizează elementele următoare și în felul următor :

În luna . . . . . anul . . . am debitat în total B (brut) metri cubi brut, cari mă costă :

1) Prețul la tulpină pe picior, lei . . . pe m³, deci în total lei . . . . . x lei

2) Exploatarea și transportul până în fabrică (inclusiv descărcatul în depozitul de bușteni) lei . . . pe m³ deci în total . . . . . y lei

2) Debitarea în fabrică dela retezarea buștenilor până la așezarea scândurilor în stive, lei . . . pe m³ brut, deci în total . . . . . z lei

4) Cheltueli de depozit cu caracter permanent (expeditori, vânzători, portari, păzitori) din cari lei . . . pe m^3 brut deci în total . . . . . v lei

5) Cheltueli de expediție resortare, impachetare, încărcare pe vagon C. F. R., fract, timbre și linie de garaj și cântar, lei . . . pe m^3 brut, deci în total . . . w lei

6) Elementele 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 14, din analiza de mai sus . . . . . 0 lei

Total : C lei =
(cheltueli)

Prin debitare am obținut :

D (debitat) metrii cubi de cherestea ceceae reprezintă un randament de $\frac{D}{B} = 57,55\%$

Prețul mediu de cost al unui m^3 de cherestea va fi deci

$$\frac{C}{D} = P. c. \text{ lei}$$

Reprezentând cei D metri cubi de cherestea pe clasele și sortimentele pieții pe care desfac (în speță Ungaria) și anume :

4-6 m.	0/0 R. H. R. (cl. I, II, = Messerfallend)		
	molid și brad din care . . . 0/0	ing.	și 0/0 lat
»	» Bauware (cl. III) molid . . . »	»	» »
»	» Cl. IV. A. (molid) . . . . . »	»	» »
»	» cl. IV. B. (molid și brad)		
	(10 0/0 - 15 0/0), ... »	»	» »
»	» R. V. (molid și 20 0/0 brad) . »	»	» »
»	» R. VI. (Idem idem) . . . . . »	»	» »
»	» VII. (Gewichtware = marfă de cântar) . . . . . »	»	» »
»	» Lețuri 0/0		
»	» Grinzi . . . . . »		
»	» Scurte cl. I. (fără cl. V) . . . . . »		
»	» Scurte cl. II, (fără rupturi și putregai). »		

apoi aplicând la fiecare clasă și sortiment prețul mediu de vânzare din momentul respectiv, totalizând și împărțind la cantitatea B, voi obține o cifră P. v, numită preț mediu de vânzare.

Putem avea:

P. v. > P. c.

P. v. = P. c.

P. v. < P. c.

În cazul dintâiu P. v. — P. c. = C. 1, va reprezenta beneficiul suplimentar al antreprizei sau plusul de valoare căpătat de prețului la tulpină prin transformarea lemnului brut în scândură sau, altfel numit, coeficient de industrializare.

În cazul al doilea întreprinderea realizează numai beneficiul de 50/0 admis la punctul (4) din analiză, precum și prețului de tulpină cu care s'a cumpărat pădurea.

În cazul al treilea este pagubă, care devine efectivă când:

P. c. — P. v. > (2) + (3) + (4) + (5) + (6) + (7) din analiză.

Cum se va acționa deci asupra prețului mediu de cost pentru ca să avem realizată ipoteza P. v. > P. c. sau P. v. = P. c.?

Elementul (1) component al prețului de cost, după cum am arătat mai sus, nu poate fi comprimat:

a) sub atât cât s'a stabilit și se plătește efectiv în cazul cumpărărilor anticipate de păduri.

b) sub o limită inferioară sub care, dacă se coboară, rentabilitatea proprietății devine minimă, nulă sau negativă, atrăgând concluziunea că dacă pădurea nu se poate valoriza sub formă de lemn brut pentru populația locală, iar dacă industrializarea nu numai că nu-i aduce un plus de valoare lemnului pe picior, dar nu-i dă nici o valoare ori îi dă o valoare prea mică, urmează că pădurea trebuie lăsată pe picior până la o conjunctură mai bună.

Deci în acționarea prin scădere a prețului de cost al che-
restelei, prețului de tulpină să-i admitem o limită inferioară sub care să ne fie oprit a ne coborâ sau când vom ajunge acolo, să oprim gaterile.

Rămân de studiat celelalte elemente ale prețului de cost:

Exploatarea și transportul până în fabrică.

Exploatarea se face cu oameni și deci, presupune o limită superioară pentru randamentul muncii.

În ceea ce privește munca, aceasta se plătește astăzi cu atât cât să asigure existența materială a lucrătorului, nefiind vorba de nici un plus-câștig, verificată fiind din această pricină legea de aramă a lui Lassalle.

Randamentul în calitate și cantitate este funcțiune de:

- a) calitatea lucrătorului,
- b) plata lui la timp și organizarea mijloacelor de aprovizionare cu alimente la locul exploatării.
- c) conducerea și supravegherea competente a lucrărilor de exploatare.
- d) utilaj perfecționat.

Calitatea lucrătorului stă în putința întreprinderii să o selecționeze (afară de cazul întreprinderii de stat, când politica se amestecă și aci și incurcă lucrurile).

Plata la timp are darul să dea puțință lucrătorului să nu fie nevoit să lucreze flămând, flămânzindu-i în același timp și familia acasă, situație în care nu numai că nu-i poți dar nici nu ai dreptul să-i pretinzi randament în calitate și cantitate.

Transportul materialelor până la fabrică se va face cu acel mijloc (cale ferată, apă, căruțe, etc) care se adaptează cel mai bine situației locale din punct de vedere al eftinătății.

Cel mai indicat mijloc, pentru că predă fabricii lemnul mai bine conservat decât apa, este calea ferată îngustă. Pentru ca transporturile făcute cu acești auxiliari să coste minimum este necesar ca:

- a) să transporte cât mai mult;
- b) să se întrețină atât drumul șinuit, cât și materialul rulant prin îngrijiri, completări și înlocuiri la timp făcute, căci cu cât toate aceste cerințe nu vor fi satisfăcute la timp, cu atât se vor aglomera și va fi un moment când — din această cauză — cheltuieli cari puteau fi suportate pe nesimțite vor deveni dintr'odată mari, ceea ce ar avea efecte și consecințe cu atât mai simțite, cu cât acea aglomerație de necesități de refacere va coincide cu o perioadă de criză.
- c) organizarea transportului, cu minimum suficient de materiale.

Debitarea în fabrică.

Elementele cheltuelilor dela acest capitol sunt următoarele:

1. Depozitul de bușteni.
2. Personalul dela mașini și ateliere.
3. Hala ferestrelor.
4. Depozitul de cherestea (scosul materialelor din fabrică

până la hala de sortare, dusul dela hala de sortare la stivă și stivuitul.

5. Salarii (inginerii sau conducători și personalul de birou).
6. Materiale de uzină și unelte.
7. Cheltuieli diferite.
8. Cai și căruțe.
9. Manipulația rămășițelor.

Lucrările dela punctele 1, 4 și 9 se fac de obicei în acord, se cunosc deci cu anticipație și vor fi cu atât mai eficiente cu cât acordanții vor fi achitați mai la timp, și mai bine selecționați.

Elementul (2) este mai mult sau mai puțin invariabil.

Elementul (3) este în proporție cu numărul de ferestre și circulare angajat și va costa deasemeni cu atât mai puțin, cu cât va fi mai la timp plătit sau cel puțin aprovizionat cu alimente.

Elementul (6) este de o mare importanță în prețul debitării, întrucât acest element poate fi redus la minimum prin :

- a) întrebuințarea economicoasă.
- b) întrebuințarea materialelor și uneltelor celor mai potrivite.

Totuși trebuie, spus aci că, spre nenorocirea fabricilor de cherestea, sunt anumite materiale de uzină — de mare consum — pe cari piața le-a scumpit cam în proporția în care scândura s'a eftinit, cum este cazul spre exemplu cu uleiul regal și valvolina, cari dela 14 și 15 lei kg în anul 1929, au ajuns astăzi la 19 și 20 lei kg.

În fine, capitoul «debitarea în fabrică» conține câteva elemente cari rămân constante chiar când cantitatea brută debitată lunar variază, și anume, elementele 2, 5, 6, 8 și o parte din plățile cuprinse în elementele (1), șef de depozit, măsurător și (3), maestrul de cherestea și ajutorul său.

Deci cu cât cantitatea de material brut debitat lunar va fi mai mare, cu atât va rezulta — prin constanța unor elemente ale costului debitării, un preț de debitare mai mic. Pe scurt, a se folosi capacitatea maximă de producție a fabricii, bine înțeles fără uzura mașinilor și uneltelor, adică în limita în care acestea permit.

Acest lucru nu se poate obține decât prin continua supraveghere a activității în fabrică și prin tăierea în fiecare ferestruu, a buștenilor cei mai potriviți conformației și puterii de tăiere a ferestreului respectiv. Deasemeni utilizarea, pânzelor de ferestruu

de cea mai bună calitate. Totuși, cantitatea debitată lunar este în foarte de aproape funcțiune de calitatea mașinilor, știut fiind că este o mare deosebire între gaterile iuți (Schnellgattere) și cele de sistem vechiu, primitiv; este o diferență ca dela dublu și triplu la simplu, în privința capacității de tăiere. În împrejurările de astăzi, o fabrică de cherestea cu utilaj primitiv este condamnată pur și simplu la pieire.

Dacă prețul mediu de cost al cherestelei se influențează simțitor prin ieftenirea cheltuelilor de debitare, nu mai puțin influențează și randamentul.

În adevăr, s'a arătat mai sus, că pentru aflarea prețului mediu de cost al unui m^3 cherestea, se divide suma totală notată cu L , prin cantitatea B (cantitatea totală de m^3 cherestea rezultată din debitarea celor A m^3 lemn brut).

Din observarea relației

$$\frac{D - B}{B - D} R \text{ (randament)}, \text{ se vede că } R \text{ crește atunci când}$$

D crescând, B rămâne constant, adică în practică, randamentul va fi cu atât mai mare, cu cât dintr'una și aceeași cantitate de material brut debitat va rezulta o cantitate mai mare de cherestea.

Deci cu cât la suma C lei — corespunzătoare uneia și aceleași cantități B (= brut) va corespunde un randament (D) mai mare, cu atât prețul mediu de cost va fi mai mic.

Asupra randamentului se poate acționa prin:

- a) utilizarea de mașini perfecționate.
- b) pânze subțiri.
- c) supravegherea circulelor.
- d) raționalizarea debitării prin debitarea fiecărui trunchiu în piesele cele mai potrivite.

Ca să conchidem, deocamdată cu noțiunile de mai sus, urmând ca într'o serie de articole viitoare să dezvoltăm separat și cu cifre fiecare capitol al expunerii de mai sus, nu uităm să amintim:

a) Că prețul mediu de cost la un moment dat are o limită inferioară sub care nu se poate comprima — fiind vorba de mașini cari se uzează prin folosire prea intensivă și de oameni cari trebuie să-și câștige minimum necesar pentru existență.

b) Că dacă pentru a justifica existența unei fabrici de cherestea trebuie să se acționeze cu toate mijloacele asupra prețului

mediu de cost spre a-l face să fie totdeauna sub cel mediu de vânzare, nu este mai puțin adevărat că se poate acționa și asupra celui din urmă prin :

- a) debitare îngrijită — aspect — și conservarea materialului.
- b) raționalizarea debitării în așa fel încât procentele de clase (calități) și sortimente să fie cât mai normal reprezentate.

Vom reveni și desvolta în articolele viitoare.

Le rendement dans l'industrie pour le débit du bois.

On analyse les conditions dont dépend actuellement le rendement financier dans l'industrie pour le débit du bois.

Dans cet article, l'auteur étudie le problème dans ses grandes lignes, puis il indique les modalités de calcul dans cette question. Pour exemplifier ses affirmations, il discute quelques cas de sa pratique.

Justement ces discussions qui nous font connaissance avec les prix du marché roumain, sont pleines d'intérêt.

Die Rentabilität der Säge-Industrie.

Verfasser untersucht, welche Umstände heutigen Tages die Rentabilität der Säge-Industrie bedingen.

Das Problem wird in seinen allgemeinen Zügen behandelt und die bezügliche Rechnungsweise dargestellt.

Zur Unterstützung seiner Behauptungen giebt uns der Verfasser einige Beispiele aus seiner Praxis, welche äusserst interessant sind, weil sie uns Aufschlüsse geben über die Preise des rumänischen Marktes.

RECENZII

Prof. P. Antonescu.

Pădurile din Ardeal și
Tratatul dela Trianon. Buc.
1931.

Pe baza art. 292 și 293 al tratatului dela Trianon, s'a înființat o comisiune tehnică permanentă a regimului apelor Dunării din fostul regat al Ungariei, afară de bazinul Căltului, cu scop de «a stabili o înțelegere între statele interesate, așa în «cât să se păstreze interesele și drepturile «dobândite de fiecare din ele», cu alte cuvinte, de a impune statelor succesorale menținerea sau crearea, — unde nu există — a unui regim normal al afluenților Tisei și ai Dunării din Banat.

Până acum, această comisiune s'a convocat în 13 sesiuni.

Deși lucrările comisiunii sunt de pură specialitate silvică, totuși, pentru că în articolele ce o înființează, se vorbește de «regimul apelor Dunării», s'a socotit necesar și suficient la început, ca România să fie reprezentată în această comisiune, de specialiștii hidrologi, cu activitatea recunoscută în lucrările bazinului nostru dunărean: Ministrul C. Contzescu, membru în C. D. și Ing. insp. gral. Gh. Popescu.

Nu cunoaștem ce s'a lucrat în primele 7 sesiuni.

Cu începere însă din a 8-a sesiune, s'a cerut și concursul unui specialist silvic, delegându-se d-l Prof. P. Antonescu, iar din a 10 sesiune și concursul directorului apelor, ing. Opreanu.

Sub titlul de mai sus, d-l Prof. Antonescu, într-un volum de 150 pagini redă, până în cele mai mici amănunte, lucrările și discuțiunile pasionantei probleme a conservării pădurilor și corecțiunii torențiilor. dela ultimele 6 sesiuni ce au avut loc: în 1925 la Merano (Italia), în 1926 la Buda-Pesta, în 1927 la București, în 1928 la Lussinpiccolo (Italia) în 1929 la Trenciaske Teplice (Cehoslovacia) și în 1930 la Kupari (Jugoslavia).

Acolo unde se concentraseră specialiștii silvici ai țării interesate, ca prin toate mijloacele posibile să salveze nu numai cauza, dar și prestigiul țării lor, sorții alegerii nu puteau să cadă mai bine decât asupra persoanei d-lui Antonescu.

Dela intrarea d-sale în comisiune ca expert tehnic forestier și la ultima sesiune având și concursul prețios al d-lui ing. insp. general D. Grozescu, problema regimului afluenților Dunării din statele succesorale ale fostei Austro-Ungarii — în ce privește țara noastră — este pusă pe terenul adevăratei activități,

incadrată în limite care să-i asigure so-
luționarea favorabilă și pe această cale
s'a avansat deja cu pași mari de izbândă.

Din memorii, tablouri, hărți, diagrame,
traduceri de legi, prezentate și susținute
tot la momentul oportun, a făcut una-
nim cunoscută: grija noastră perma-
nentă de menținere a regimului normal
al apelor în tot cuprinsul țării, nu nu-
mai în bazinul Tisei și nu numai la su-
gestiile comisiei, conservarea păduri-
lor existente, programul unitar de ame-
liorare funciară în care împădurirea te-
renurilor degradate ocupă primul loc,
lucrările executate și în fine programul
larg de activitate în viitor, în care
suntem angajați adânc materialicește,
chiar în aceste vremuri de generală re-
strângere în cheltueli.

O recapitulare se impunea și ea este
făcută de însăși marele preot, care a
avut parte să officieze și în aceste oca-
zii cu competența cu care a slujit cauza
silvică românească în toate cclelalte
manifestări din ultimele decenii: nu cu
abstracțiuni, ci cu idei și afirmațiuni în-
căușate în realități trăite.

Expunerea cronologică a desfășurării
evenimentelor este un film, în care ta-
blourile anilor 1925—1930 se succed cu
interes din ce în ce mărit și cu captare
irezistibilă.

Nu ca o lucrare literară trebuie jude-
cată, ci fondul ei.

Și aci, permanentul amestec al unei
cunoașteri profunde a chestiunilor ce-au
format obiectul discuțiilor, se îmbină
cu imaginația fecundă a alegerii tuturor
argumentelor solide și necesare, ca să
scoată din această problemă aridă, ma-
ximum-ul de bine pentru țara sa.

Dar, în afară de aceasta, lucrarea mai
este și o sinteză de elemente, o arhivă
documentară, care, pentru asigurarea con-
tinutității, constituie cel mai bun îndreptar.

D-rl Prof. P. Antonescu nu este un om
prea recompensat în viață pentru toată

munca pricepută depusă în repetate rân-
duri în folosul țării.

Lucrări însă de acestea, care smul-
g asentimentul și admirația unanimă și care
ne umplu de mândrie pentru succesele cu-
lese țării, pot să-i constituie o satisfac-
țiune și o răsplată din cele mai pe drept
meritate.

P. I.

Dr. Ing. Franciszek Krzysik.

*Szkody spowodowane przez mrozy,
etc.*

Cercetări din punct de
vedere biologic și tehnic,
asupra inimii roșii cauzate
de ger în arboretele de
fag.

Un interesant studiu în limba polonă
de 58 pag., publicat de revista «Sylvan»
din Lwow și datorit d-rlui Krzysik, sil-
vicului polonez, care a vizitat pădurile
țării noastre în 1927 și 1928.

Din rezumatul în limba germană, ce
suceede studiului, extragem următoarele:

Iarna foarte aspră din 1928/29 a cauzat
o scoborire a temperaturii, care în unele
ținuturi a trecut de -74° C. Ca urmare
a acestui ger cumplit, s'a observat us-
carea de arbori și arborete întregi, la în-
ceput mai ales de brad și carpin, ma-
apoi și de fag.

Pagube cauzate de ger s'au constatat
și în Austria, România, Cehoslovacia,
etc., în Polonia, în special, în regiunea
Poloniei mici. Semnul ptologic al de-
fectuozității constă într'o zonă roșcată
deschisă, ce înconjoară marginea dura-
menului. Lărgimea acestei zone este va-
riabilă, dela arbore la arbore, după re-
zistența fiecăruia din ei la ger. Defectul
apare de obicei la 1 m dela colet și atinge
maximum în partea mijlocie a trunchiului,
unde poate afecta $\frac{1}{3}$ și chiar $\frac{1}{2}$ din
volumul total al acestuia.

Ca urmare a scăderii vitalității arbo-

relui, s'au observat puternice atacuri de ciuperci și insecte, în special *Xyloterus domesticus*, după care se usucă cu totul arbori și arborete întregi, în special toamna și iarna.

Pentru cercetarea exactă a naturii și cauzelor formării inelului de ger, s'au făcut de autor cercetări microscopice și microfotografice, cari au stabilit prezența thyllelor și a secrețiunilor izolatoare în întreaga zonă de ger, în special însă în regiunea marginală.

Cercetările făcute asupra conținutului în apă a materialului lemnos, în diferitele stadii de uscare au stabilit că apa în arborele în picioare se află în cantitate maximă în alburn, minimă în duramenul natural și mijlocie în inelul de ger. După câteva zile de uscare, alburnul pierde multă umiditate, astfel că inelul de ger rămâne cel mai bogat în apă.

În ce privește uscarea arborilor în timpul iernii, autorul atribuie acest fenomen dezvoltării excesive a paraziților vegetali în interiorul inelului de ger, ca urmare a stagnării sevei.

Calitățile tehnologice ale lemnului cu inel de ger au fost studiate, luându-se probe direct din pădure, ca și de la fabricile de cherestea și furnir, care au prelucrat material de acesta. Cercetările au dovedit că inelul de lemn de ger e mult mai puțin rezistent decât alburnul sănătos, deasemenea decât inima roșie propriu zisă, totuși, el se lasă mai bine îndoit și impregnat.

Pe baza cercetărilor sale, autorul ajunge la concluzia că formațiunea inelului de ger poate fi privită ca un stadiu de trecere spre inima roșie, lemnul având totuși calități tehnologice superioare acesteia.

Ar fi interesant de studiat cel puțin extensiunea acestui fenomen în țara noastră. Autorul crede, că în Banat fagul nu a suferit de ger, lucru ce și-l explică prin clima deosebit de dulce a provin-

ciei. În alte regiuni, fagul ar fi fost tot așa de afectat de urmările gerului ca și în Polonia.

D. A. Sburian

Ing. prof. Alfonso Kauders

«Le directeur des forêts de l'inspection de Senj-Yougoslavie».

Historique du reboisement du Karst au Littoral croate.

Istoric al reimpăduririi Carstului de pe litoralul Croat.

Extras din monografia «Le Karst Yougoslave», publicată de prof. Dr. Alex. Ugrenovici, Zagreb.

Primele dispozițiuni referitoare la luarea măsurilor de reimpădurire a acestor regiuni, datează din anul 1765, lucrările însă nu încep decât în urma legii din 1852, în vigoare și azi. Ca principale reguli de conduită se prevedea punerea în stare de repaos a terenurilor de ameliorat și receperea — în măsura posibilității — a tuturor arborilor și arbuștilor existenți. Puținele plantațiuni executate la început nu au prea reușit, din cauza lipsei de competență din acele vremuri.

Reimpădurirea bazată pe considerațiuni strict științifice începe abia la 1857.

Cu studierea detaliată a litoralului Croat (de la Fiume până la Novi-Vinodol) a fost însărcinat D-ruL Lorentz, care a dat directivele de urmat. El recomandă ca punct de plecare limita superioară a vegetației forestiere, (care variază între 600—700 m. altitudine), indicând folosirea bradului, pinului negru, a teiului chiar, apoi, crângurile de stejar (*q. pubescens*), de frasin (*fr. ornus*), de carpen (*c. duinensis*), de ostria (*Ostr. carpini-foia*). — Datorită faptului că regiunea este adăpostită în contra vântului local numit «Bora», Lorentz credea în creșterea

cu timpul și a codrului. După el, terenurile destinate reimpăduririi urmau să fie plantate într'o perioadă de timp de 120 ani.

În acest scop, fiecare a 12-a parte, din total, trebuia să fie pusă succesiv în stare de repaus, pe timp de 10 ani, restul rămânând liber parcursului vitelor. Planul însă n'a fost pus în aplicare, din lipsă de fonduri.

Problema rămâne în suspensie până în anul 1871, când silviculorul Wessely fu însărcinat din nou cu studierea chestiunii. Acesta descrie pe larg lucrările de cultură de executat în Karst, făcând deosebirea esențială între ideea de cultură și aceea de reimpădurire a Karstului, aceasta din urmă fiind considerată totuși ca o lucrare esențială a culturii karstice. În fine, el recomandă cu fermitate reimpăduririle în Karst.

Ideile generale ce se desprind din studiile lui Lorentz sunt: Cultura rațională a vitelor, încurajarea agriculturii și silviculturii, aceasta din urmă trebuind să devie pârghia cea mai puternică a economiei și mai ales a creșterii vitelor în regiunea Karstului. El recomandă crângurile și, mai ales, pe acelea care prin emondaaj ar da nutreț pentru vite. Caută în fine să demonstreze că aspectul gol și trist al Karstului se datorește creșterii irezolvabile a vitelor și a numărului lor prea

mare, întrecând posibilitatea de hrană a acestor regiuni.

Astăzi, partea tehnică a problemei este considerată ca rezolvată, — prin reușita lucrărilor de plantație executate în Franța și în jurul Triestului, — în situațiuni mai mult sau mai puțin asemănătoare, — rezolvată și în Karst, putându-se reinstitui arboretele pe cale naturală prin protejarea și ameliorarea arboretelor existente. — Lucrările, totuși, nu avansează din lipsă de fonduri.

Actualmente, toate cheltuielile de reimpădurire sunt acoperite de stat din fonduri bugetare sau din fondul special de reimpădurire. Situația perimetrelor de reimpădurire este următoarea: S'au instituit 144 «puneri în așteptare». Au fost destinate reimpăduririi: 11686 ha. Din acestea, 2002 ha au fost deja reimpădurite pe cale artificială. Sunt deasemenea considerate ca refăcute, pe cale naturală, încă 9458 ha.

În concluzie, Dr. Kauders constată că, după 50 de ani dedicați reimpăduririi Karstului, nu se poate vorbi că s'a ajuns ținta vizată de predecesori, nereușindu-se a da ceea ce economia națională cerea dela silvicultură ca ramură a sa. Nu trebuie însă să descurajeze, mai este mult de făcut, dar, de data aceasta, calea de urmat este netezită.

A. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

Nr. 9, Septembrie 1931.

Duploquet.

Une mission aux Etats-Unis d'Amérique (1-re partie).

O misiune în Statele=Unite ale Americii (prima parte).

În zilele de 29, 30 și 31 Decembrie 1930 s'a ținut la Washington un congres al silvicultorilor americani, la care corpul silvic francez a fost reprezentat prin autorul acestui articol. Cu acest prilej, d=sa a mai fost însărcinat de stațiunea de cercetări a Școalei de Ape și Păduri dela Nancy, să studieze esențele rășinoase și, în particular, diferitele specii de pini ai Munților Stâncoși Meridionali, în vederea utilizării lor eventuale pe coasta mediteraneană a Franței și în Africa de Nord.

După ce dă detalii asupra organizării congresului și asupra chestiunilor dezbătute, dintre care n'a lipsit «chestiunea cotropirii pieții americane de către lemnul rusesc» și după câteva explicații asupra demonstrațiilor practice făcute cu plantația mecanică — o mașină mare dusă de un tractor —, autorul trece la observațiu-

nile făcute în cursul călătoriei de studii în S.=Vestul Americii, cu privire la diversele esențe și, în speță, la pini.

(Va urma)

Pardé.

Questions relatives à la conversion d'un taillis composé en futaie pleine.

Chestiuni relative la conversiunea unui crâng compus în codru plin.

Admintrând revoluția de conversiune de 50 de ani, împărțită în 5 perioade, corespunzând la 5 afecțiuni (permanente), operațiile de efectuat în cursul perioadei a II ar fi:!

1. Tăieri de conversiune — tăere de regenerare — în afect. II-a.

2. Tăeri de răritură preparatorie, în afecția III-a.

3. Tăieri temporare de crâng compus în afecțiile IV=a și V=a cu rezerve cu atât mai numeroase, cu cât epoca de regenerare a parcelei respective este mai apropiată.

4. Tăeri de ameliorarea crângului în parcelele din afecțiile IV=a și V=a, parcurse cu tăerile temporare de crâng compus:

5. Tăeri de ameliorarea co-

drului — degajări de semințuri și curățiri în parcelele primei afecțiuni, convertite, regenerate prin sămânță în cursul primei perioade.

După această schițare, autorul trece la câteva puncte de aplicare.

Arată mai întâi, în ce cazuri trebuiesc substituite, în afecțiunile 4 și 5, simple tăeri de răritură, tăerilor de crâng compus.

Anumte: a) Când taxarea solului, sărăcirea și copleșire lui de ierburii, mărăcinșuri și esențe secundare sunt de temut; b) Când tinerii lăstari, seminșul natural produs de rezerve și puteți plantați de esențe prețioase sunt serios amenințați de vânat; c) Când incendiile sunt de temut și aceasta se întâmplă mai ușor în crângurile tinere, decât în arboretele mai bătrâne.

Autorul insistă apoi asupra importanței capitale a faptului, că în această conversiune, să se efectueze într'un timp dat și cu toată grija toate tăerile de ameliorare, ce se fac de obicei în tamentul permanent al crângului compus, ele fiind chiar mai necesare în conversiune.

După alte câteva observații, autorul atrage atenția asupra marelui importanțe, ce trebuie să se dea efectuării timpurii și la intervale suficient de apropiate, —mai ales la început—tăerilor de ameliorare obicinuite și, în primul rând, degajărilor de semințuri în arboretele convertite, regenerate prin însămânțare naturală. Aceste degajări sunt cu atât mai indispensabile, cu cât există în aceste arborete lăstari mai mult sau mai puțin viguroși, esențe secundare și mărăcinșuri mai mult sau mai puțin abundente.

Potel.

La Forêt de Bercé. Réserves.

Pădurea Bercé. Réserve.

Este una din pădurile celebre ale Sta-

tului. Autorul se ocupă în acest articol cu schimbările survenite de câțiva ani în regulamentul de exploatare al acestei păduri în special cu privire la chestiunea rezervelor în secțiunea de codru de foioase.

Pierre Buffault.

Associations, syndicats et sociétés coopératives de boisement.

Asociații, syndicate și societăți cooperative de împădurire.

Particularul izolat este limitat în mijloacele sale de acțiune, când e vorba de ameliorațiuni, apărarea contra incendiului, gestiunea, vânzarea produselor sau chiar simpla supravegere (pază) a pădurilor.

În Franța, țara marelor exemple, s'a înțeles bine și acest lucru și astăzi — mai mult decât oriunde — în Franța această mișcare de întovărășire a puterilor izolate este în plină activitate. Nu este însă numai o parodie, așa cum s'a s'a întâmplat la noi cu societățile cooperative, despre care s'a vorbit mult, dar care au făcut treabă puțină.

Franța n'are decât o singură cooperativă de exploatare. Are însă nenumărate asociații de împădurire, de îngrijire a pădurilor, de gestiune, păză, luptă contra incendiilor, etc.

Autorul dă explicații amănunțite asupra diverselor feluri de asociații: syndicate, profesionale, asociații sindicale, societăți cooperative, societăți anonime, etc., asupra modului lor de constituire și avantajilor, ce li se acordă de Stat.

În concluzie — și după rezultatele obținute în departamentul Dordogne — autorul arată, că Asociația este o formulă de viitor pentru conservarea pădurilor particulare și pentru împădu-

riri, mai ales în regiunile cu sol puțin ingrat și climă dulce.

Tipul de ales al asociației depinde de circumstanțele locale, de natura pădurilor și de dispoziția proprietarilor.

A. Arnould.

Nos bois coloniaux.

Pădurile noastre coloniale.

Se arată ce se poate aștepta și cât beneficiază actualmente Franța de pe urma celor 90 milioane ha păduri coloniale, din cari cel mult 54 milioane ar putea fi puse în valoare.

V. H.

La nouvelle loi roumaine de 1930 sur l'amélioration des terrains dégradés.

Noua lege română din 1930 asupra ameliorării terenurilor degradate.

Autorul, care desigur este reputatul profesor silvicultor d-l Huffel, se ocupă elogios de legea noastră, analizând-o cu multă judiciozitate și amănunțime.

Deși găsește legea română similară legii franceze dela 1882 și e bucuros să constate: că în Europa Orientală, problemele de restaurația și ameliorarea munților se pun ca și în Franța; că vor fi deslegate prin metode analoage, celor pe care le-au aplicat Francezii și a căror eficacitate s'a arătat în Alpi și Pirinei.

În ceea ce privește natura multiplelor lucrări prevăzute de lege, d-l Huffel recunoaște silvicultorilor români o tehnică pusă la punct, întrucât nu numai că au îndreptat pe calea cea bună teoria generală, dar au profitat chiar printr'o observație judicioasă de experiența câștigată de Franța, Elveția și Austria.

Convins că populația va înțelege utilitatea legii, autorul prevede mai multă prosperitate, fericire și frumusețe în țara românească: ceea ce trebuie să fie de altfel ținta eforturilor tuturor silvicultorilor.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 7. 1931.

Conte Goblet d'Alviella.

Rapport au Conseil supérieur des forêts sur la crise du marché du bois en Belgique.

Raport către Consiliul superior al pădurilor, asupra crizei comerțului de lemn în Belgia.

Criza comerțului de lemn belgian, în afară de cauzele generale ale crizei mondiale, care se cunosc, este agravată prin faptul că nu s'a luat nici-o măsură împotriva lemnului de import, mai bun și mai efitn decât cel indigen, (opunându-se la o astfel de măsură toate asociațiunile și grupurile profesionale, afară de proprietarii de păduri), — agravată și de insuficiența (cantitativă și calitativă) a lemnului belgian. —

Se cer măsuri de protecție contra lemnelor streine ce s'ar găsi și în Belgia. Pentru aceasta, se propun două feluri de măsuri:

1. O serie de măsuri pentru protejarea producției naționale de lemn, contra in-vaziei lemnului strein și în special aceluși Sovietic.

2. Altele pentru a favoriza mărirea calității și cantității producției indigene, acestea din urmă fiind privite din două puncte de vedere: silvic și economic.

E. Rosseels.

Excursion forestière en 1950.

Excursia silvică din 1930 (urmare).

M. G.

De l'influence des gelées sur le développement du chancre du mélèze.

Influența gerului asupra dezvoltării ciupercii *Dasy-cypha calycina* Fuckel, la larice.

Această maladie ar constitui obstacolul cel mai serios pentru cultura remuneratoare a laricelui. Prin măsuri culturale apropiate și alegerea convenabilă a stațiunii se pot evita adesea aceste defecte.

Commission d'études des ennemis des arbres (France). Bull. Nr. 7.

La maladie et les ennemis des ormes.

Maladia și inamicii ulmului.

1. Maladia criptogamică a ulmului. Cauze, condiții de dezvoltare, remedii.

2. Insecte vătămătoare ulmului. *Eccoptogaster scolytus*, *Ec. multistriatus*, *galeruca luteola* Müll.

3. Remedii.

Nr. 8. 1931.

Le chevalier M. van de Walle.

Renseignements sur le pin de Corse dans les environs de Bruges.

Informațiuni asupra pinului negru de Corsica, din jurul orașului Bruges (Belgia).

Se indică anii când a fost introdus în Flandra și se dau cifre asupra creșterii

lui. Se face apoi o scurtă monografie a speciei.

A. Herbignat.

L'acidité et le sol forestier.

Aciditatea și solul forestier.

Un referat asupra problemei enunțată în titlul de mai sus.

Autorul nu aduce contribuțiuni noi, rezultate din cercetări personale, ci prezintă o expunere succintă a chestiunilor deja cunoscute în literatură.

Se ocupă mai întâi de noțiunile de chimie fizicală, în legătură cu valoarea pH., apoi vorbește despre importanța acidității solului forestier. După o descriere a straturilor de humus, după Hesselman și după clasificarea solurilor după aciditate (Feher și Vagi) autorul se ocupă de influența acidității asupra proprietăților fizice și mecanice ale solului, asupra mobilizării azotului din sol, asupra microbiologiei solului și vegetației, în sfârșit, arată influența plantelor asupra acidității solului și enunță metodele indicate în diferite cazuri, pentru a se evita, în practica silvică condițiuni defavorabile de aciditate în sol.

Este un articol care se poate citi cu mult folos de către silvicultori.

O. Richir.

Vers un traitement plus productif des taillis simples de la moyenne et de la haute Belgique.

Spre un tratament mai productiv al crângurilor simple în partea de sus și de mijloc a Belgiei.

În momentul exploatării crângului simplu, la 16—18 ani, să se rezerve prăjiniile cele mai frumoase — circa 500 la ha — stejar și frasin, cari prăjini vor da la 32—35 ani, produse de valoare.

Nr. 9, 1931.

Le Conte Goblet d'Alviella.

Cent ans de vie forestière 1830—1930.

O sută de ani de viață silvică: 1830—1930.

Belgia a moștenit, dela regimurile franceze, austriace și olandeze, un patrimoniu forestier trist, ruinat prin practici abuzive, cărora legislația secolelor precedente n'a știut nimic să remedieze.

Evoluția arboretelor forestiere și substituția formelor noi, au fost dominate de: modificarea profundă a condițiilor de viață economică și de elaborarea unei silviculturi științifice.

La început, industriile foloseau lemnul și cărbunele din lemn, iar nu pe cel de pământ. Preocuparea forestierului eră să mențină stejarul ca esență principală și generalizarea crângurilor simple, cu revoluții scurte, variind între 6—18 ani. Liberalismul economic, lăsa liber proprietarului să se folosească de bunul său. Este perioada tristă pentru păduri.

Perioada a doua se anunță în favoarea pădurii. Este ajutată și de progresul științei. Rolul pădurii se face înțeles. Iau ființă codul silvic, consiliul superior al pădurilor, stațiunea de cercetări silvice, Soc. centrală forestieră. Evoluția a dat pădurii altă caracteristică: lungirea revoluțiilor, conversiunea crângurilor simple în compuse și a acestora în codru, substituția metodelor de regenerare naturală celor artificiale. Dar, tot factorul economic constituie elementul important al transformărilor: folosința cărbunelui de pământ este generalizată. Lemnul de mină este căutat. Se cere maximum de randament, în minimum de timp. Se abandonează stejarul și metodele lente. Se dă preferință esențelor mai puțin longevive, dar cu o creștere repede și randament mare.

Pentru viitor, din cauza creșterii con-

tinue a populației, se prevede, deoparte o diminuare a patrimoniului silvic.

Aceasta va fi compensată însă prin împădurirea ultimelor terenuri inculte și printr-o silvicultură mai intensivă și mai rațională.

G. Bouckaert et A. Poskin.

Essais relatifs à la carbonisation du bois de fours transportables.

Încercări relative la carbonizarea lemnului în cuptoarele transportabile.

S'a urmărit carbonizarea mai multor feluri de lemne, cu ajutorul a două aparate de marcă diferite. Scopul nu a fost să compare cele două cuptoare, ci să degajeze rezultate, raportate la condițiuni bine determinate.

Autorii arată toate condițiile în cari au realizat operațiunile și rezultatele la cari au ajuns.

C. I. Quairière.

Apropos d'une maladie des jeunes plants de peulier de Canada.

Despre o boală a pueților de ploș de Canada.

Plantațiunile tinere făcute cu rlop de Canada sunt atacate de o ciupercă: *Dothichiza populea*. Această criptogamă a fost semnalată de Marchal (în Belgia) ca un parazit al răniilor.

Se dau indicațiuni asupra ei și a remediilor de aplicat.

La piqûre du bois de chêne mis en oeuvre.

(Extrait des Annales de l'École nationale du Eaux et Forêts de Nancy Tome IV, 1931).

Lemnăria — de stejar în special — este atacată de niște mici coleoptere, cel mai adesea însă, de cele din genul *Lyctus*

și în unele cazuri de cele din genul *Anobium*.

Se arată viața acestor inamici, factorii susceptibili de a le favoriza sau împiedica evoluția, și se preconizează măsurile preventive sau curative ce trebuiesc luate împotriva lor.

A. H.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11, 1931.

F. Grivaz.

La main d'oeuvre bûcheronne.

Tăetorii de lemne din pădure.

Se cercetează cauzele și mijloacele de combaterea lipsei mânei de lucru în exploatarea forestieră din Elveția.

Ad. de Werra.

L'arolle et sa répartition en Valais.

Pinul Cembra și repartiția sa în Valais (Valea Ronului, partea din amonte de lacul Lemán).

F. Fankhauser.

Un voyage d'étude en Savoie.

O călătorie de studii în Savoia (Franța).

Scurtă monografie a torentului St Julien-en-Maurienne.

S. Combe.

Contribution à l'étude de l'origine des forêts cantonales Vaudoises. Biens ecclésiastiques. La Lance.

Contribuțiuni la studiul originii pădurilor din Cantonul «Le Vaud». Bunuri bisericesti. La Lance.

H. Badoux.

Réunion annuelle de la Société forestière suisse, dans le Canton du Valais, en Septembre 1931.

Reuniunea anuală a societății forestiere Elvețiene, în Cantonul Le Valais, în Septembrie 1931.

E. Müller.

Communications sur quelques recherches pédologiques dans le région de Montana.

Comunicări asupra câtorva cercetări pédologice în regiunea Montana.

Nr. 12, 1931.

A. Pillichody.

La coupe par trouées.

Tăierea în ochiuri.

Deschiderea ochiurilor — într'un masiv mai mult sau mai puțin uniform, care întârzie, sau nu se regenerează — este numai o tentativă în vederea regenerării: Ochiul înseamnă violență, amputare, nu-i decât un remediu, fapt care implică responsabilitate. De aceea, mulți nu îndrănesc să pășească la aplicarea unei astfel de operațiuni.

F. Grivaz.

La main d'oeuvre bucheronne.

Mâna de lucru în exploatarea din pădure.

În continuare, arată importanța utilizării forestiere și nevoia întreținerii lui, care influențează foarte mult asupra randamentului lucrului.

Din punct de vedere social, se impune o mai bună retribuție a tăetorului de lemne, bazată pe prețul de adjudecare,

pentru ca să se evite împuținarea și mai mult, a mâinii de lucru.

Ad. de Werra.

L'arolle et sa répartition en Valois.

Pinul cembra și distribuția lui în Valois. (Ronul în Elveția).

În continuare. Despre prezența pinului cembra, mai ales pe malul stâng al Ronului (expoziției N.), despre regenerarea lui, longevitatea și lemnul său.

A. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 11, 1 Iunie 1931.

Hohenadl, W.

Alte und neue Verfahren von Bestandsberechnungen.

Procedee vechi și nouă pentru calcularea volumelor arboretelor.

Autorul constată că procedeele de cubare atât ale arborelui doborât cât și celui în picioare au lipsuri cunoscute de altfel de mult. Raționalizarea cere însă metoda nouă.

Încercări de găsire a noui procedee au fost făcute, însă rezultate n'au dat.

Autorul combate părerea lui W. Tischendorf, că metoda tabelor de producție, bine alese, dă un mai bun rezultat decât metoda arborilor medii. Se dă un rezumat al lucrărilor anterioare ale autorului, care toate au la bază o ipoteză a formării tulpinii, expusă în lucrarea «*der Aufbau der Baumschäfte*». (Forstw. Centr. 1924, pag. 460). Se dau și formulele găsite de autor pe baza acestei teorii.

Arată superioritatea procedeeului cu arbori probă.

(În continuare).

Lang, R.

Echte und unechte Krümelung und Gare.

Afănarea adevărată și falsă a solului și dospirea lui.

Autorul continuă studiul asupra influenței bacteriilor din nodozități asupra substanței organice: transformarea rezidului ei în putregai, cea mai superioară formă de humus. Această dospire e cea mai superioară, căci are cele mai bune proprietăți fizice. Efectele bune ale lupinului în culturi se datorește proprietăților fizice pe care le determină.

Borchers, Dr. Fr. și May, Dr. Ed.

Bemerkungen zu der Kritik von Dr. Schwerdtfeger an unserer Arbeit «Erfahrungen bei der Arsenbekämpfung des Kiefernspanners in biologischer und technischer Hinsicht».

Observațiuni la critica făcută de Dr. Schwerdtfeger articolului nostru «Concluzii din punct de vedere biologic și tehnic, cu ocazia combaterii cu arsen a fluturului Bupalus piniarius».

Autorii răspund Dr. Schwerdtfeger, la acuzația acestuia că nu se pot trage concluzii din micile variațiuni ale curbei excrementelor, deoarece măsurarea cantităților de excremente nu se poate face exact.

Autorii subliniază că din cercetările lor tocmai aceasta reiese: măsurarea se poate face precis. Curbele excrementelor făcute în mai multe locuri sunt cu atât mai asemănătoare cu cât lucrurile sunt mai apropiate.

Aduc noi argumente la critica făcută unei lucrări a Dr. Schwerdtfeger.

Recenzii.

Hochschilwoche V 10—12 VII 1930.
Jahresbericht des deutschen Forstvereins, 1930.

Wilderertum und Wildfischerei in Österreich.

Nr. 12, 15 Iunie 1931.

Fabricius L.

Forstliche Versuche.

Cercetări forestiere.

X. Incolțirea lui *Sorbus aucuparia* L.
Se arată calitățile silvice ale esenței, precum și necesitatea de a fi plantată. De aci au născut cercetările care să răspundă la întrebările în legătură cu incolțirea seminței.

Se arată diferitele substanțe în care fructele au fost ținute pentru a fi puse la germinat și metodele de germinație (loc, temperatură, umiditate, etc.). Rezultatul a fost că gerul este o necesitate pentru incolțire nu însă și lumina, în colțirea variază cu stațiunea, e mai repede dacă semințele sunt ieșite din fructe, puse toamna incolțesc primăvara următoare și mai bine când stau afară din pământ până toamna târziu. Cele ce ierneză pot incolți în toamna viitoare, mai bine însă în primăvara a 2-a.

La însămânțările făcute în Bavaria s'a procedat în felul următor:

Fructele au fost strivite într'o presă proaspete sau după o macerare de mai multe zile în apă.

Trebuie preferat semințul de toamnă celui de primăvară. Semințul e totdeauna liber, Masa ce rezultă din presare se fărâmițește cu mâna, se seamănă pe pământ și se acoperă cu pământ cernut sau cu nisip fin, foarte ușor (1—2 mm).

Toamna nu e nevoie de acoperit cu pământ, ci numai cu crăci subțiri.

Plantulele sunt rezistente la căldură,

uscăciune și ger. Se repică de 1 an și se plantează de 2, toamna.

Freise, Dr. F.

Brasilianische Hölzer als Bau- und Werkstoff.

Lemnele braziliene ca material de construcție și lucru.

Autorul arată proprietățile cele mai importante ale lemnelor pentru întrebuințări tehnice, apoi o statistică a industriilor care prelucreză lemnele, una a proprietății, felul vânzărilor, tehnica scoaterii materialului, etc.

Hohenadl W.

Alte und neue Verfahren von Bestandsberechnungen.

Procedee vechi și nouă pentru calcularea volumelor arboretelor.

În continuare, autorul arată noua metodă de calcul al volumului și valorii arboretelor și prin exemple, superioritatea lui.

Recenzii.

Die Laubhölzer, von Neger, F. zweite Auflage von Münch, E. Handbuch der Bodenlehre, Banck, E.

Der Steinkogler und sein Wald. Die Ordnung im Walde, von Pelleter, W.

Nr. 13, 1 Iulie 1931.

Fabricius, L.

Forstliche Versuche.

Cercetări forestiere.

XI. Selecțiunea pueților în straturi.

Autorul caută să răspundă la întrebarea dacă, la plantații, pueții slabi proveniți din aceeași semănătură trebuiesc neglijaji sau nu. Autorul, după o experiență cu pueți de pin, timp de 8 ani, ajunge la concluzia că făcând abstracție

de eliminarea naturală a pueților de pin de 2 ani, cari sunt cei mai slabi și fără nici un viitor și cari reprezintă cel mult 10% din total, nu e nevoie de a exclude dela întrebuințare un alt număr de indivizi, căci între aceștia vor fi tot atâția bine plantați cât și rău plantați și deci hazardul joacă un rol mare. La cei de 1 an, alegerea va fi și mai influențată de hazard.

Afară da aceste cercetări autorul mai arată rezultatele a 4 mici cercetări făcute asupra pinului, moliftului și laricelui în pepiniere, relativ la creșterea pueților în timp de 2 ani.

Puster, D.

Der Maikäfer im Bienwalde.

Cărăbușul în pădurea Bien (Bavaria).

Autorul, silvicultor în Pfalz=Bavaria, cunoscut prin experiența căpătată prin combaterea cărăbușului timp de aproape 25 ani, arată, în acest articol, evoluția atacului cărăbușului în numita regiune, dela 1915 — ultima combatere făcută — până în prezent.

Schwarz, Hars.

Die für den Anbau in Mitteleuropa bedeutungsvolleren Hickoryarten.

Speciile de *Carya* importante pentru cultură în Europa centrală.

Autorul face considerațiuni asupra biologiei, răspândirii geografice, proprietăților tehnologice, silvice, etc. ale diferitelor specii de *Carya*.

Chiriță, Const.

Untersuchungen über den Nährstoffgehalt der Waldhumusaufgaben unter Berücksichtigung der mineralischen Unterlage und Betrachtungen über ihre Bedeutung für die Ertragsfähigkeit der Waldböden.

Cercetări asupra conținutului în substanțe hrănitoare ale humusului în legătură cu substratul mineral și cu însemnătatea lui în productivitatea solului pădurii.

Această lucrare va fi recenzată aparte într'un număr viitor.

Recenzii.

Bericht über die 37. Versammlung des Württembergischen Forstvereins zu Rottweil am 23.—25. Juni 1930.

Fünfundzwanzig Jahre der Privaten Fortsttschule des Reichsvereins für Privatforstbeamte Deutschlands (E. V.) zu Templin 1906 bis 1931.

Nr. 14. 15 Iulie 1931.

Zöhner, Dr. F.

Die Schäden durch Holzrücken im Hochgebirge.

Vătămările produse prin scoaterea lemnului, — în munți.

Autorul constată că prin scoaterea materialului din pădure se produce o vătămare a arborilor rămași în picioare, mai mult de cât se poate bănuși. Scopul lucrării e să arate care sunt pierderile pentru economia silvică dela munte, prin putrezirea lemnului, în urma vătămărilor cauzate de scoatere.

Autorul arată metoda urmată și rezultatele obținute și constată la molift o răspândire anuală în lemne, a putregăului, de 19 cm. Cicatrizarea se face foarte încet (3 cm în 10 ani).

Autorul calculează ce pierderi în bani aduce scoaterea negrijită a materialului. Astfel la o pădure de molift de 1.100 ha în 110 cu o posibilitate de 443 m³ la ha, se capătă 56.400 Schillingi cu o exploatare îngrijită, și numai 38.172 Sch. în cazul unei scoateri negrijite.

Chiriță Const.

Untersuchungen über den Nährstoffgehalt der Waldhumusauflagen unter Berücksichtigung der mineralischen Unterlage und Betrachtungen über ihre Bedeutung für die Ertragsfähigkeit der Waldböden.

⟨Vezi Nr. precedent⟩.

Recenzii.

Die Forstinsekten Mitteleuropas, von Escherich, K. Neuere Torfchemie von Stadnikoff, G.

Die deutsche Forstwirtschaft im Spiegel der Reichsstatistik, von Raab, Dr. F.

Gr. E.

ALLGEMEINE FORST- und JAGD-ZEITUNG.

August, 1931.

Dr. Ing. Julius Duhm.

Über forstliches Bringungswesen im Gebirge. Eine Einführung zur Taugung des Deutschen Forstvereins, in Wien.

Asupra transporturilor forestiere la munte. O introducere la congresul asociației forestiere germane, în Viena.

O scurtă expunere cu privire la construcțiile de transporturi forestiere utilizate la munte. Autorul, după ce critică, în câteva cuvinte, sistemele primitive încă în uz (prăvălirea trunchiurilor în direcția liniei de cea mai mare pantă a muntelui, corhănirea, etc.), studiază celelalte modalități, menționând că alegerea uneia sau altele este în funcție de caracterele regiunii.

Vorbînd despre jilipurile de pământ și cele de lemn, le clasifică — alături de: drumurile de șlit și planurile înclinate — în categoria căilor de prim transport (Vortransport).

Găsim date tehnice în ce privește: jilipul de pământ cu zăpadă.

Jilipul de lemn 1) uscat, 2) umed, 3) cu zăpadă.

Jilip din grinzi despicate.

Funicularul.

Drumurile forestiere.

Ing. șef Klump, horsch.

Gesetzmässigkeiten von Einflüssen auf die Leistung in der Holzhanerei.

Influențe sistematice (tinzând spre legi) asupra randamentului în doborîrea arborilor.

O scurtă anexă la articolul publicat în numerele 4 și 9 din 1930 pe care l-a rectificat în caetul din Noembrie 1930. E vorba de timpul de tăere a lemnului destinat parilor de mină. Diagrame. tablouri.

Dr. Abetz, Braunschweig.

Kameralistische oder doppelte Buchführung?

Contabilitate kameralistă sau în partidă dublă?

O expunere istorică a dogmelor, cu aprecieri critice.

Cuvintele lui Katzer: «Dintre toate disciplinele forestiere, contabilitatea este «cenușereasa», atât din punct de vedere științific cât și didactic» (Silva, 1913), spune autorul, sunt și azi pline de adevăr.

Deși în școlile superioare s'a introdus contabilitatea, a cărei manipulare s'a desvoltat strălucitor, deși au aparut lucrări de seamă (Schmalenbach, Walb, Gertner, etc.), totuși, în lumea forestieră această disciplină intră cu greu. Autorul găsește că azi încă în foarte multe părți e în uz contabilitatea kameralistă, deși prin numeroase scrieri s'a dovedit că aceasta are multe lipsuri. Sunt însă și

azi scriitori cari pretind că dacă metoda ar fi aplicată așa cum susțin ei, ar da rezultate excelente. Pentru a lumina această problemă, autorul încearcă un studiu evolutiv al contabilității forestiere, pentru ca în baza rezultatelor acestuia să poată conchide mai cu greutate.

Contabilitatea în literatura forestieră, privită evolutiv, poate fi despărțită în trei etape.

1. Epoca înfloririi kamealismului, sfârșitul sec. 18/19.

2. Dela 1870 încoace.

3. După marele războiu.

I. Autorul trece în revistă lucrările cari s'au ocupat cu această disciplină, discutând fiecare metodă. Apar astfel numele: Heinrich Jung (Lehrbuch der Forstwirtschaft, care e primul contabil forestier. La el a apărut numele de: cartea mare, registrul de casă (cronologic). Fr. Ludwig Walther (Lehrbuch der Forstwissenschaft, 1803), Dözel, Burgsdorf, Spät. Foarte detaliat se ocupă J. Chr. F. Meyer (Forstdirektionslehre, 1810), Wehrer (1833), J. Feder (1820), Laurop (1823), Wedekind (1831), H. Cotta (1832) și chiar Hartig, Hundeshagen, Klanprecht, Schultze, Berg (1850) și alți.

În această primă epocă, denumită «kamealistă», s'a lucrat mult și în raport cu vremurile s'a ajuns la o mare perfecționare a contabilității.

II. Între 1870—1914 dezvoltarea importantă se face în Austria. Cartea lui Wessely (1870) «Berechnung der Urproduktion» este piatra de hotăr în evoluția contabilității.

El e primul care și pune întrebarea: contabilitate simplă, dublă sau kamealistă? Și arată când se poate întrebuința una și când cealaltă.

Micklitz, Albert (în Germania), F. Broz, care se declară pentru contabilitatea dublă. (1884), Gutten-

berg, Erlitz (1896), toți în Austria. Cel mai de seamă este însă Karl Katzer. Acesta susține că toate cele trei sisteme sunt bune și pot da rezultate lipsite de orice obiecțiuni.

(Articolul urmează)

W.

Septembrie. 1931.

Max Lorey, Diplomforstwirt.

Zur Frage der Streuzersetzung.

Despre problema descompunerii «litierii».

Întrebarea dacă acest proces de descompunere duce direct la formarea humusului sau la o serie de transformări chimice, (problema pare a fi în strânsă legătură cu formarea turbei) a împărțit literatura respectivă a ultimilor ani în 2 grupe.

Prima ajunge la o gradare a humusului, a doua caută să cerceteze materiile care activează la humificare.

Interesant ar fi de știut cum decurge în natură acest proces și mai ales în legătura dintre lignină și celuloză care compun litiera.

După teoria «ligninii», în procesul de carbonificare se dă naștere acizilor humusului, caracteristici și la formarea turbei (Fischer și Schrader).

Celuloza, în ambele cazuri, este consumată, pe când lignina rămâne mai mult sau mai puțin timp până când acizii pe cari îi produce sunt spălați de apă și se scurg în pământ.

Această problemă mai cere muncă de laborator, cât despre cifre exacte nu poate fi încă vorba.

Dr. Karl M. Müller.

Zur Frage der «Brandtheorie».

În chestiunea «teoriei focului».

O întâmpinare la aprecierile critice

făcute de Dr. H. Hesmers cărții d-rului Müller «Aufbau, Wuchs und Verjüngung der südosteuropäischen Urwälder». D-rul Müller cu citatul studiu publicat anul trecut despre «foc» ca factor de regenerare naturală a pădurilor de conifere a produs discuții ce încă nu sunt terminate. De astă dată, d-sa răspunde d-rului Hesmers.

În urma observărilor făcute în America de Nord și Bulgaria (M. Rodop) în cele mai multe cazuri focul era provocat de trăsnete. Dovadă că pădurile din aceste regiuni sunt o regenerare care a urmat unui foc este uniformitatea de vârstă a speciilor componente.

În Estul Canadei se află o pădure virgină de 6000 ha constituită din *P. qanusiana*, *P. resinosa*, *P. contorta*, în care arboretul are aceiași vârstă pretutindeni.

Explicația constituirii ei nu poate fi decât cea dată de autor.

La fel se poate vedea în tot estul și vestul Americii de Nord, în M. Rodop, etc.

Interesant este faptul că acest proces se observă numai în pădurile de conifere.

Întrebarea care se pune este dacă poate fi întrebuițată această metodă în silvicultura modernă.

E. Mörath, Diplom-ing., Darmstadt.
Der Frostkern der Buche.

«Inima de ger» a fagului.

S'a observat că în urma gerurilor din iarna 1928/29 în jurul inimii roșii a fagului o zonă concentrică de culoare cenușie care a fost denumită «inima de ger» (Frostkern).

Interesant de știut era capacitatea de rezistență față de ciuperci a acestei zone. În urma experiențelor făcute s'a văzut că rezistența acestei regiuni este chiar mai mare decât la lemnul normal.

Această «inimă de ger» se deosibește

de alburn prin abundența apei și lipsa materiilor de rezervă.

Care este procesul de formare? În timpul iernii activitatea internă nu începe tează complet și datorită temperaturii excepțional de scăzute, vâscozitatea sevei se mărește, iar circulația substanțelor coloidale prin membrana celulelor este micșorată până la anihilare. Tot din cauza temperaturii respirația este accelerată asemeni activității cambiale în Iunie — Iulie. Această respirație anormală este însoțită de dezvoltare de căldură care apără țesuturile în contra înghețului.

Căldura rezultă din procesul de transformare al amidonului în glucoză, etc... fapt care învederează lipsa materiilor de rezervă din această zonă.

Dr. Abetz, Forsteinrichtungsdirektor, Braunschweig.

Kameralistische oder doppelte Buchführung?

Contabilitatea Kameralistă sau în partidă dublă?

În continuarea studiului început în numărul trecut autorul se ocupă de sistemele: Franz (1908) și Fuschlberger (1910), conchizând pentru perioada II-a (de la 1870 la războiul mondial) următoarele:

În această epocă s'a renunțat la contabilitatea în partidă dublă preferându-se o metodă Kameralistă, îmbunătățită, în sensul actualei contabilități în partidă simplă.

Epoca III-a (după război) se caracterizează prin lucrările scriitorilor: Schmalenbach (1925), Walb (1926), Hofman (1920), Stengel (1921) pe care autorul îi analizează pe scurt.

În concluzii, face un studiu comparativ al metodelor, evidențind avantajele și dezavantajile prezentate de fiecare, indicând când e cazul să se întrebuițeze una sau alta

Octombrie.

M. Helbig, M. Lorey.

Ueber Bodenkartierung.

Despre harta solurilor.

Autorii propun ca printr'o hartă a solurilor să se reprezinte:

1. Configurația geografică, în curbe de nivel.

2. Compoziția solului, având părțile componente colorate convențional fiecare în parte. Unde sunt amestecuri să fie figurat prin linii perpendiculare, fiecare de culoarea părții componente, (löss, humus, etc.).

3. Relația dintre straturi, până la o adâncime de 1,20 m, umiditatea, etc.

Aceasta ar fi împărțirea în linii mari, la care se adaugă caracteristicile locului, notate de cei ce lucrează în locul respectiv, fie de silvicultor fie de agronom și care observări sunt de cea mai mare valoare. (De ex.: proprietăți ale solului, ce specii de plante sunt avantajate, ce ameliorări se pot aduce (irigații), concluzii asupra climei, locului, puterii de producție, împărțirea exploatări, etc.).

O astfel de hartă cât mai complectă este de o valoare capitală în raționalizarea forestieră.

Dr. M. Seeger.

Wirtschafts- und Betriebsziel in den Waldungen der Emmendingen Vorberge einst und jetzt.

Scopul culturii și exploatării în pădurile din regiunea dealurilor Emmendingen odinioară și acum.

Dr. Karl Abetz, Braunschweig.

Zu Theorie und Praxis des forstlichen Erfolgsausweises unter besonderer Berücksichtigung des Erfolgsrechnungsverfahrens der Braunschweigischen Staatsforstverwaltung.

Despre teoria și practica bilanțului forestier cu considerații asupra metodei întreprinsă de administrația forestieră din Braunschweig.

Stephani, Oberforstrat, Forbach.

Bericht über die Lehrwanderung des Badischen Forstvereins durch den Vierdörfer Wald des Forstbezirkes Emmendingen.

Raport asupra excursiei de studii făcute de Asoc. forestieră din Baden în ocolul silvic Emmendingen.

Autorul insistă asupra avantajilor culturale și economice ale culturii foioșelor în această regiune.

Th. Räd.

SILVA.

Nr. 36/38 Sept.

V. Dietrich, München.

Zielsetzung in der Forstwirtschaft.

Stabilirea țeșurilor în gospodăria forestieră.

Nr. 39 Sept.

Prof. dr. Werner Schmidt.

Zur Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers.

Contribuțiuni la combaterea lui *Hylobius abietis*.

Se discută necesitatea de a experimenta în prealabil prin «incercări model» întreprinse după norme raționale diferite propuneri ce s'au făcut și se mai fac pentru combaterea lui *Hyl. ab.* Procedând altfel, ne expunem la insuccese sau, în ori ce caz, la cheltuieli nejustificate.

Nr. 40. Octombrie.

Dr. Wilhelm Neubauer. Professor an der Hochschule für Bodenkultur in Wien.

In chestiunea sistematizării studiului economiei forestiere.

Sistemul studiului economiei forestiere al lui Hundeshagen, care sistem a servit drept cadru al învățământului silvic atator generații, în timpurile din urmă pare a nu mai mulțumi toată lumea. Somități ale umii forestiere ca Wappes — președintele uniunii forestiere germane — și H. W. Weber — prea de vreme decedatul profesor al universității Giessen — au propus sisteme noi, fără însă a găsi aprobarea generală. În fond, tot sistemul lui Hundeshagen stă la baza învățământului silvic german. Autorul, propunând sistemul de mai jos, îl dezvoltă în articolul de față: Sistemul studiului economiei forestiere.

I. Studiul general al economiei forestiere. 1) Noțiuni fundamentale. 2) Istoria forestieră. 3) Statistica forestieră. 4) Economia (Statica) forestieră. 5) Politica forestieră 6) Estetica forestieră.

II. Studiul special al economiei forestiere.

A. Studiul producției.

a) Cultura lemnului (Holzzucht). 1) Botanică forestieră. 2) Pedologia. 3) Protecția pădurilor. 4) Silvicultura (Waldbau).

b) Exploatarea lemnului. 1) Transportul lemnului. 2) Valorificarea lemnului. 3) Exploatarea produselor forestiere accesorii. 4) Industria forestiere suplimentare (prelucrarea lemnului, tehnologia chimico-silvică).

B. Studiul gestiunii pădurilor. (Forsthaushalt, Betriebslehre).

a) Amenajarea pădurilor (sens larg). 1) Topografia forestieră. 2) Cubajul. 3) Studiul creșterilor (Zuwachslehre). 4)

Taxațiunea (sau amenajarea în sens restrâns).

b) Administrația forestieră. 1) Organizarea serviciului. 2) Organizarea muncii. 3) Comptabilitatea forestieră. 4) Estimația pădurilor.

Autorul, deși crede că orânduirea studiului în felul înfățișat este singura rațională, admite totuși o abatere dela succesiunea studiilor pentru considerațiuni de oportunitate.

Nr. 41.

Jürgen Meyer.

Ist eine zahlenmässige Auswertung der von Kruedener'schen Waldschlämmanalyse möglich? (Aus dem Bodenkundlichen Institut in Eberswalde).

Analiza expeditivă a solurilor după von Kruedener (prin sedimentare) poate fi folosită pentru precizarea numerice?

Autorul neagă valoarea metodei lui Krüdenner în cazul când e vorba de precizări numerice.

Nr. 41.

Reissig, Forstmeister.

Abhängigkeiten im Fallungsbetrieb.

Mijloace de măsurat lungimile arborilor doborâți.

În «Revista Pădurilor» Nr. 9/31 pag. 810 s'a referit asupra încercărilor practice cu diverse instrumente simple de măsurat lungimi. Autorul face noi comunicări în materie.

Nr. 42.

Hofrat, Prof. Ing. Karl Leeder.

Oesterreichs Jagd.

Vânătoarea în Austria.

Date istorice asupra vânătoarei în Austria și punerea în lumină a importanței economice ce are și astăzi pentru acea țară.

Nr. 43.

Dr. Hermann Künanz, Konradsdorf.
Nutzungskontrolle im schlagweisen, gleichaltrigen Hochwald.

Controlul exploatărilor în păduri equienne tratate în codru.

Nr. 44.

Die neue Anweisung für die Aufnahme und Bearbeitung der Versuchsflächen der preussischen forstlichen Versuchsanstalt.

Instrucțiuni noi pentru facerea cercetărilor și prelucrarea datelor rezultate din locurile de încercare ale institutului de cercetări forestiere în Prusia.

Nr. 44.

*Regierungs- und Landesökonomierat
Dr. G. Fischer, Berlin.*

Gedanken zum Ausbau der Forstpflanzenzüchtung.

Reflecțiuni asupra organizării=selecționării de specii forestiere.

Motivat de revoluționarea produsă în domeniul producției agricole prin selecționarea plantelor, autorul face propuneri pentru adoptarea aceleiași procedeu și în cultura silvicolă.

FORSTARCHIV.

Heft 19. 1 Oct. 1951.

H. J. Loycke.

Analyse des Kiefernrundholzabsatzes im Eberswaldes Absatzfeld.

Analiza debușeului lemnului de lucru de pin în piața de desfacere a pād. Eberswalde.

În urma cercetărilor întreprinse de autor asupra condițiilor de desfacere a lemnului de lucru de pin în 3 ocoale silvice (Biesenthal, Eberswalde și Chorin) în lunile Mai și Iunie 1930, s'a putut asigura la începutul anului 1931 desfacerea prin bună învoială a 1/3 din totalul mat. tăiat în Oc. Biesenthal pe prețuri favorabile. Cu această ocazie s'a obținut prețioase elemente pentru studiul pieței.

H. H. Hilf.

Zur Kiefernholzaushaltung.

Contribuții la sortarea lemnului de pin.

Autorul înfățișează 4 tabele instructive pentru alegerea, măsurarea și așezarea trunchiurilor lemn lucru pin.

H. Gläser.

Neues über forstliche Geräte und Maschinen.

Noutăți despre unelte și mașini forestiere.

Se enumără noutățile din literatura tehnică forestiere și anume din domeniul: materialului și normalizării, mașinilor tractoarelor și biurolui.

C. Hampe.

Arbeitsleistungen und Arbeitsverfahren im Hauungsbetrieb.

Randamente și procedee de muncă în lucrările de tăerea arborilor.

Se trec în revistă lucrările apărute în diverse reviste în această direcție și anume: studiul timpului de muncă, influențe asupra randamentului în tăerea arborilor, prepararea lemnului de hârtie, așezarea mat. de foc, ș. a.

O. Fuchs.

Der Zuschlag bei der Zeitstudie.

Adaosul la studiul timpului de muncă.

După studiul și observațiile făcute de ocolul silvic Zell-Baden se deduce că echipele mai experimentate și cari lucrează voluntar, dovedesc o diferențiere de 6-8% dela timpul stabilit prin studiu. Găsește că în mediu un adaos 10% este suficient, rezultatul cercetărilor coincidând cu cele făcute în Eberswalde.

E. Borth.

Arbeitsleistungen in Windwurfschlägen.

Randamente în exploatarea materialului doborit în masă de vânt.

După cercetările făcute în reg. silvică Pforzheim-Baden, exploatarea mat. de lucru doborit în masă de vânt, necesită circa 23% mai mult timp ca în exploatarea normală, costul de fasonat ridicându-se cu 10% fasonarea lemnului de foc nu prezintă diferențieri mai mari de înucă.

Klump.

Fällung von Fichtenstangen.

Tăerea prăjinilor de molid.

În administrația silvică din Hessa și în urma cercetărilor muncii raționale în tăerea prăjinilor de molid cu ocazia operațiilor de ameliorare, s'a introdus în general, o tișă instructivă «Arbeitsunterweisungskart» de mersul tuturor diviziunilor de muncă — grupe de mișcări — necesare acestei tăeri.

Tehlkamm.

Die Mickem, praktische Stützen beim Einschneiden.

Rezemători, susținători practice la secționare.

Prin ridicarea trunchiului cu 0,50 m susținut de 2 rezemători — bucăți de lemn din coronament cu o ramură secundară, în felul picioroangelor — se poate ușura mult munca la secționarea trunchiurilor.

Iffa.

Fehler, die man immer wieder sieht.

Greșeli pe cari le vedem mereu.

Se arată un clișeu reprezentând o echipă de 4 oameni lucrând irațional și se cere dela cetitori a se trimite asemenea fotografii pentru strângere de material în această direcție.

Heft. 20. 15 Oct. 1931.

C. Hampl.

Die Aufarbeitung von Fichtengrubenholz.

Exploatarea prăjinilor de molid pentru galerie.

Se expun rezultatele cercetărilor făcute de către institutul de cercetări forestiere din Braunschweig pentru găsirea proce-

deilor raționale de muncă în exploatarea prăjinilor de galerie, arătându-se condițiile de muncă ale lucrătorului.

Technica muncii, timpul întrebunțat — efectiv și pierderi — și considerațiuni asupra randamentului. Articolul însoțit de 4 grafice și 5 tabele.

M. Tréuel.

«*Zum Kiefernsterben in Nord-west Deutschland*».

Relativ la «dispariția pinului în Nord-vestul Germaniei».

Răspunde Prof. Liese asupra obiecțiilor aduse în Nr. 17. Sept. 1931, arătând anume că cercetările sale au dorit a arăta, că chiar pinii sănătoși au început a înmagazina aluminiu, că lemnul sănătos este sărac în calcar, că secțiunile din trunchii sănătoși conțin mai mult aluminiu decât rădăcinile acelorași trunchi și anume mai mult în duramen decât în alburn.

Tr. I-H.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 5, Mai.

Prof. dr. H. Prell.

Considerațiuni fundamentale asupra problemei protecțiunii păsărilor prin intervenția Statului.

Păsările își au importanța lor în viața socială și economică a oamenilor. Cum însă unele păsări sunt folositoare iar altele vătămătoare în gospodăria oamenilor, trebuie urmărit ca numărul celor folositoare să fie sporit sau cel puțin menținut iar numărul celor vătămătoare cât mai mult redus. Autorul dă exemple de păsări folositoare și păsări vătămătoare. Statul interesat ca gospodăriile indivizilor să se găsească în cele mai

bune condițiuni este dator să intervie cu mijloacele de care dispune pentru a lua măsurile convenite în acest scop. Se dau măsurile ce trebuiesc luate și felul cum trebuie organizată protecțiunea păsărilor

Prof. dr. Friedrich Raole, Dresden Tharandt.

Propunerile comisarului imperial asupra reformei administrației forestiere a provinciei Lippe.

Profesorul Raole s'a ocupat de administrația forestieră a multor provincii din germania și rezultatul cercetărilor le-a publicat în anuarul forestier din Tharandt. Provocat de aceeași cauză, propunerile comisarului imperial, cercetează și administrația forestieră a provinciei Lippe.

Recenzii.

J. Fittschen în alteria.

Despre conifere. Cartea este o reeditare a cărții lui Beitzner apărută cu 40 ani în urmă.

W. Bieger. Contribuțiuni asupra vânătorii și vânătoarei.

Dr. Ing. Wappes. Pădurea și lemnul. Cartea este adresată proprietarilor de păduri, comercianților de lemne și industriașilor.

Consilier silvic Dr. Martin.

Răritura liberă a lui E. R. Heck.

Autorul face o discuțiune simplă asupra cărții lui Heck. **C. D.**

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Heft 7/8 Iulie, — August 1931.

Hans Müller, Forstingenieur.

1. *Die Verwendung von Drahtgitterbauwerken bei Wildbacheerbauung.*

Întrebunțarea saltelilor de sarmă împletită la corcociunea torențiilor.

Saltelele de sârmă împletită, umplute cu pietre rotunde de prundiș, se întrebuințează de câteva decenii în lucrările de corecțiunea cursului apelor.

Au următoarele avantagii:

1. Constituesc corpuri grele și voluminoase din material mărunț, adunat din vecinătatea locului de construit

2. Sunt flexibile. Din această cauză iau lesne forma terenului, în porțiunile, în care apa sapă.

Sunt introduse de curând și în corecțiunea torenților. Din experiențele culese, s'a ajuns la concluzia că materialul trebuie cioplit și așezat ca la zidăria uscată. Aceasta în special la margine și la colțurile barajelor, după care se îmbracă cu sârmă împletită.

Se pot întrebuința cu succes la corecțiuni de ravene și ogașe uscate de 3-4 m lățime. Înlocuesc foarte bine lucrările de lemn.

Când torențul transportă materiale, acestea rod sârma.

Ca urmare coroana și fruntea barajelor trebuiesc căptușite cu piatră sau beton, — iar când materialul le îndemână să construim barajele după vechiul procedeu — piatră cioplită cu mortar de ciment.

A. Pillichody.

2. Ein Buchenproblem.

Problema fagului.

În studiul de față se scot în evidență părțile esențiale din cultura fagului în munții Jura (1100 m altitudine).

1. Fagul se instalează aproape pe orice sol, ameliorându-l.

2. Se regenerează ușor.

3. Răbdă multă vreme sub acoperiș, după care trece ușor în etajul dominant.

3. Înlesnește elagajul natural al rășinoaselor. Grație lui se obține lemn cu înel fin, de 300-450 ani.

A. Henne Cidg. Forstinspector.

3. Die Entwässerung im Walde.

Eine zu wenig beachtete Aufgabe des Forstmannes.

Drenajul în pădure.

O problemă silvică neglijată.

Când executăm lucrări de corecțiune în basinul de recepție al unui torent, pe lângă împădurirea terenurilor goale dintr'însul se impune să ameliorăm și starea pădurilor existente în acel ținut (mărirea consistenței masivului, crearea de masive amestecate, drenarea mlaștinilor și a locurilor apoase. etc).

În instrucțiunile date pentru întocmirea amenajamentului și a planurilor de cultură, de aceia pe viitor, va trebui ca la întocmirea acestor lucrări, să se noteze precis pe plan locul mlaștinilor, să se descrie amănunțit și să se prescrie măsurile ce sunt de luat pentru secarea lor, la revizuirea amenajamentelor să se urmărească de aproape eficacitatea acestor măsuri.

Prof. Dr. A. Hovard Grön. Kopenhagen.

4. Waldwirtschaft in privatkapitalistischer und sozialökonomischer Beleuchtung.

Gospodăria forestieră în lumina intereselor capitaliste și sociale.

În toate țările, silvicultorii se străduiesc să apere pădurea de țelurile urmărite în gospodăria comercială privată.

Ca să acopere lipsa de rentabilitate în gospodăria forestieră, ei scot în evidență importanța sa socială (protecție, estetică, îmbunătățirea climei, regularea regimului apelor, etc).

Foloasele sociale ale pădurii, într'adevăr, sunt mari. Nu pot fi valorificate din

punct de vedere al economiei private. De aici divergența dintre interesele sociale și cele private în gospodăria forestieră.

Când pădurile aparțin statului, ca merelor și instituțiilor publice, această divergență e mică. E foarte mare însă când ele aparțin particularilor.

De aci nevoia imperioasă, ca în gospodăria forestieră să se mărească contabilitatea, căci numai cu concepțiuni filosofice nu salvăm pădurile. Pe de altă parte statul trebuie să-și impună punctul de vedere în apărarea intereselor sociale în gospodăria forestieră privată. Altfel în timpuri de criză proprietarul va cădea în ispită și își va realiza și capitalul lemnos, făcând ca dintr'o pădure cultivată să avem un teren degradat.

Aceste idei sunt expuse pe larg în lucrarea: A. Howard Grön «Bildrag til den almindelige Skovøkonomis Teori», scrisă în limba daneză.

Wanger.

5. Die Geldentwertung im Forstbetrieb.

Devalorizarea în gospodăria forestieră.

Devalorizarea în gospodăria forestieră e greu de cercetat, fiindcă n'avem aceleași sortimente pretutindeni. Apoi lemnul de foc care s'ar preta la acest lucru, în timpul din urmă e concurat de cărbune, gaze și electricitate.

Din studiile făcute rezultă că prețul lemnului a crescut până în 1915, după care urmează un salt până în 1922 când are loc marea devalorizare a monedei. Din 1922 până azi prețul lemnului e în scădere.

Hans Burger.

6. Notizen aus der Schweiz, forstl. Versuchsanstalt.

Hagelwetter im Bigental 29/30 Mai 1931.

Notițe dela stațiunea elvețiană de cercetări forestiere.

Grindina din Bigental 29/30 Mai 1931.

Se descrie regiunea în care a căzut grindina și stricăciunile cauzate. În concluzie se arată că pădurea primește mai multă apă decât terenul de cultură agricolă și o reține fără să dea naștere la alunecări de coaste.

7. Excursion der schweizerischen Forstschule in den französischen Jura.

Excursia școalei de silvicultură elvețiană în Jura franceză.

Se descriu pădurile vizitate și lucrările practice făcute. La St. Joux s'au întâlnit cu școala de silvicultură din Nancy, aflată de asemenea în excursie de studii.

M. Răd.

Nr. 9, September 1931.

Fischer.

1. Eine bemerkenswerte Eiche.

Un stejar demn de remarcat.

E vorba de un stejar din pădurea Türgewilen (rezervă de crâng compus) înalt de 25 m, cu diametrul la 1,30 m de 1,50 m și diametrul coronamentului de 23 m. Din el s'a obținut 15,06 m³ lemn de lucru și 19 m³ lemn de foc sau în total 34,06, la care adăugând volumul coajei dă 35,76 m³.

S'a vândut la licitație cu 2835 franci elvețieni, sau 89.720 lei.

Tanner.

2. Lawinen in Kanton St. Gallen.

Lavinele din Cantonul St. Gallen.

Cantonul St. Gallen are lavine (433) mai mici decât în restul Elveției. Sunt însă la fel de periculoase. Cele mai rele iau naștere în zona păduroasă, unde pot fi corectate prin împădurire și apărători de lavine (zidărie uscată și apărători de pământ).

Înmulțirea lor în timpul din urmă se datorește defrișerilor pentru pășune (Maisässe).

În regiunile în care s'au început lucrări de corecțiune, lavinele s'au stins. Astăzi, terasele construite în acest scop sunt acoperite de pădure.

Erik Thorell, Jägmästare, Stockholm.

3. Schwedens Waldvorräte.

Einige Mitteilungen über die wichtigsten Ergebnisse der Schwedischen Reichswaldabschätzung und über die bei dieser Abschätzung angewandte Methode.

Comunicări cu privire la rezultatele mai importante asupra estimării pădurilor statului suedez și asupra metodei de estimare întrebunțată.

Suprafața pădurilor Suediei trece de 23.000.000 ha (56,5% din suprafața țării), iar produsele forestiere reprezintă 60% din valoarea materialelor exportate de această țară.

Având în vedere importanța pădurilor în economia statului suedez și ținând seama de faptul că exista temerea că exploatarea ar fi întrecut posibilitatea anuală, s'au luat măsuri ca începând din 1923 să se facă estimarea tuturor pădurilor țării. Lucrărilor puse sub supravegherea profesorului Hesselmann, de la

stațiunea de experimentație forestieră suedeză, au durat până în 1929.

Metoda întrebunțată a fost a unor fășii de 10 m lățime, depărtate între ele de 1—5 km în sudul țării și la 10—20 km în nord. Direcția fășiilor a fost dela Est la Vest în sudul țării și dela SW la NE în nord.

Echipele estimatoare au fost compuse din 10—12 oameni. Dintre aceștia un om cu busola indică mersul fășiei și ținea în urmă o sfoară de 100 m. Alți doi oameni inventariau toți arborii din dreapta și stânga sforiei pe câte 5 m lățime. Un brigadier — șeful echipei — trecea în carnet datele și alegea arborii probă. La arborii probă notau: vârsta, creșterea și defectele fiecăruia. S'a mai notat apoi: pătura erbacee, tipul de pădure și starea de dezvoltare a pădurii.

O echipă estimă pe zi 7—9 km. Cu 8—10 echipe s'a estimat în total 52.000 km fășii de pădure și s'au tăiat 180.000 arbori probă. Condițiunile de lucru au fost grele, în special în nord.

Din datele obținute rezultă:

Pădurile Suediei ocupă 23.000.000 ha sau 56,5% din suprafața țării. Terenurile de cultură și grădinile ocupă 12,6%, turbăriile 14,3%, solul peste limita de vegetație 13%, iar solul neproductiv 2,7%.

Suprafața despădurită, care trebuie regenerată artificial, e de 1.800.000 ha. Creșterea medie e de 2,7 m³ la ha în nord și 4 m³ în sud. Condițiunile de creștere pot fi mult îmbunătățite. În timpul din urmă statul și societățile exploatatoare au luat întinse măsuri pentru regenerarea pădurilor. Capitalul lemnos al Suediei e de 1.417.000.000 m³ fără coaje, sau 1.700.000.000 m³ cu coaje. Speciile principale sunt: pin 40%, moșlift 42% și 18% foioase.

Costul tuturor lucrărilor de estimație se ridică la 1.400.000 coroane suedeze, sau 6,1 ocre pe hectar — ceea ce e foarte

eftin. Rezultatele obținute, în schimb, sunt destul de precise. Lucrarea definitivă va fi gata în 1932.

Dr. Heck, Stuttgart-Degerloch.

4. *Druckfehlerberichtigung und zweite Erwiderung an Professor Schädelin, Zürich.*

Corectarea greșelilor de tipar și a doua replică profesorului Schädelin, Zürich.

Se continuă polemica Dr. Heck-Schädelin.

5. *Sommerversammlung 1931 des Bernischen Forstvereines.*

Adunarea de vară a societății forestiere din Berna.

În zilele de 12 și 13 Iunie 1931, Soc. forestieră din Berna și-a ținut a 70-a adunare pentru excursii în ținutul Länggen-Selibühl.

S'au vizitat:

1. Păduri de fag de 200 ani.
2. Păduri de brad cu creștere anuală de 6,8 m³ la hectar.
3. Fixări de coaste prin dragaj și împădurire.

3. *Werkzeugkurse des Schweiz-Waldwirtschaftsverbandes im August 1931 in Solothurn.*

Cursurile pentru instrumentele ale Uniunii forestiere elvețiene din August 1931 în Solothurn.

În luna August 1931, s'au ținut două cursuri pentru cunoașterea aprofundată a instrumentelor din gospodăria forestieră. Unul a avut loc la 10-13 August și al doilea la 17-20 August. Scopul urmărit a fost raționalizarea muncii în pădure.

Oktober, Nr. 10.

P. Etter, Forstmeister, Sleckborn.

1 *Die Rottannen-Saumverjüngung.*

Regenerarea moliftului în margine de masiv.

Acum 20 ani, exploatarea pădurilor de molift din Thurgau se făcea numai prin tăeri rase. Regenerările naturale erau excluse.

În urma publicațiunilor profesorului Chr. Wagner, s'au început regenerări în margine de masiv.

La început se rărește masivul în marginea de nord pe o adâncime egală cu lungimea unui arbore (30 m). Cu acest prilej se înlătură întreg subarboretul. Marginea de est e mai uscată. Din această cauză în anii de secetă pier pueții, iar marginea de vest e expusă doborâturilor de vânt.

La deschiderea masivului se ține seama ca semințșul să primească lumină și umezeală (în special umezeală) suficientă. Dacă masivul se deschide puțin, pueții rămân firavi, iar când se deschide prea mult, năvălesc buruienile. În solurile bogate e recomandabil ca deschiderea masivului să se facă în anii bogați de sămânță.

Tăerile următoare se conduc după mersul regenerării. De regulă, în 12 ani o regenerare începută se termină.

Când pueții sunt prea deși rămân firavi și galbeni. Atunci se răresc în bande cu foarfeca. Mai târziu se scot pomi de Crăciun.

Rezultatele obținute timp de 20 ani în Thurgau în masive de molift cubate întrec orice așteptare.

E momentul ca asemenea lucrări de regenerare să-și găsească aplicarea și la

noi. La început, să se lucreze în oportunitatea de vegetație al modelului, cu condiții ușoare pentru scoaterea materialului.

Forstingenieur Arthur Meyer.

2. *Die Bestimmung des ökonomischen Vorrates und die Ertragsregelung auf Grundlage der Kontrollmethoden.*

Determinarea capitalului economic și posibilitatea ca bază a metodei controlului.

Metoda controlului a fost criticată adesea pentru munca prea multă ce se cere la controlul posibilității.

Nu i se aduc critici asupra principiilor sale fundamentale.

Cei ce o aplică nu-i găsesc defectele semnificate.

Asupra scopului urmărit de această metodă nu există unitate de vedere în literatura germană. Unii spun că e o metodă bazată pe creșteri, iar alții că e o metodă de determinarea posibilității. Wagner însă precizează că mai întâi trebuie organizată gospodăria astfel ca să cunoaștem capitalul economic (cantitatea de material lemnos, care după mărimea sa, compoziția, speciile, clasele de vârstă, clasele de diametru, ne dă continuu cel mai mare venit într-o stațiune dată), și apoi posibilitatea.

Metoda controlului nu e apoi o metodă a capitalului normal de exploatare. Aceasta din urmă se aplică arboretelor regulate, se bazează pe calcule și presupune o revoluție, ceea ce nu e cazul cu metoda controlului.

Determinarea capitalului de exploatare în metoda controlului se face empiric și e bazată pe comptabilitatea forestieră. Când stațiunea diferă de la o parcelă la alta, posibilitatea e greu de stabilit. Se calculează mai precis, când se determină capitalul pe clase de diametri în parte.

Ca să satisfacă în cât mai largă măsură cerințele economice la fixarea posibilității pe lângă raportul susținut trebuie să urmărim și rentabilitatea.

Fără de metodele anterioare de determinare a posibilității, metoda controlului nu se deosebește cu nimic. Prin faptul că controlează la intervale precise capitalul lemnos și creșterea constituie un real progres.

Hans Burger.

Notizen aus der Schweiz. forstl. Versuchsanstalt.

3. *Wasserreiser und Wurzelbrut.*

Notițe de la stațiunea de experimentație forestieră elvețiană.

Ramuri lacome și drajoni.

Mugurii proventivi sau dorminzi trăesc o viață latentă sub coajă. Dau naștere la ramuri lacome, atunci când frunzișul arborilor a fost mâncat de insecte, sau când ramurile au suferit de ger, ori au fost tăiate sau mâncate de animale. Ramuri lacome se observă mai ales la foioase. Nu lipsesc nici la rășinoase (brad, larice și mai rar pin).

Muguri formați ulterior pe cicatricea rănilor primite de arbori se numesc adventivi. Din ei iau naștere lăstari, drajoni și rădăcini (butașii). Fenomenul are loc atât la foioase cât și la rășinoase. După incendii, se dezvoltă foarte mulți drajoni, chiar de stejar.

H. Knuchel,

Mitteilungen.

4. *Schutz der inländischen Holzwirtschaft.*

Comunicări.

Protecția comerțului cu lemn autohton.

Din cauza crizei mondiale, prețul lemnului a scăzut în proporții nebănuite, iar piața e inundată cu lemn estin din Austria și Germania.

Pentru apărarea lemnului autohton, cantoanele au luat măsuri să nu sprijine decât acele lucrări care vor întrebuința lemn elvețian, iar guvernului se cere să ridice tariful la lemnul din alte țări. Căile ferate sunt invinuite că înlocuiesc traversele de lemn cu traverse de fier pentru o economie rău înțeleasă.

Gustaw Hegi.

Die grosse Weynuthsföhre von Wald.

Pinul strobilus din satul Wald.

A fost plantat în 1833 s'au 1834. Prin tunderea cu foarfeca i s'a dat forma unei căpățâni de zahăr. Are 22 m înălțime și un diametru al coroanei la 1,30 m, dela sol de 2,65 m. — In revistă i se dă fotografia.

6. Betrachtungen eines Privatwaldbesitzers über zielbewusste Waldwirtschaft.

Considerațiunile unui proprietar particular de pădure relativ la gospodăria silvică rațională.

D=1 chimist dr. I. Kung din Basel, proprietarul a 9 ha pădure, urmând principiile metodei controlului, și-a inventariat masivul în anii 1918, 1924 și 1930. A găsit că e compus din 79% rășinoase și 21% foioase. Capitalul lemnos a sporit dela 196 m³ la 225 m³ iar creșterea medie la ha e de 8,6 m³ și tinde s'o sporească la 10 m³ pe an și pe ha.

Ceace interesează e faptul că un proprietar particular își tratează pădurea după cele mai noi precepte ale științei silvice.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZ-MARKT.

Viena, Septembrie 1931.

Nr. 105. *Tendenzen des deutschen Holzaußenhandels.*

Tendențele comerțului exterior foresier german.

Se publică o analiză a comerțului de lemn al Germaniei, din care reese că în prima jumătate a anului 1931, importul de lemn a scăzut—față de 1930, perioada corespondentă—cu 42,3%.

Nr. 106.108 conține articole referitor la: perspectivele comerțului forestier în toamnă, asupra intențiunilor guvernului francez de a continua importul de lemn, cu interesante date statistice: articole—și în limba italiană — consacrate relațiilor italo-austriace, etc.

Nr. 109. *Die Kontingentierung der französischen Holzeinfuhr.*

Contingentarea importului forestier francez,

Un articol care analizează pe larg măsura luată de guvernul francez pentru protecția economiei franceze naționale, prin fixarea de cote pe țări în raport cu media anilor 1928—1930.

Nr. 110. *Etwas über den rumänischen Brennholztarif.*

Ceva asupra tarifului românesc pentru transportul lemnului românesc.

Se comentează majorările tarifului pe C. F. R., intervenite prin aplicarea «tarifului normal» la 15 August.

Nr. 15. Sub titlul «Tendenzele economiei forestiere internaționale prin deprecierea lirei sterline» se arată efectele dezastruoase ce înregistrează piața

lemnului în urma devalorizării lirei, care servea ca monedă de bază în tranzacțiile internaționale.

Nr. 116. *Valutenbaisse und internationale Holzwirtschaft.*

Scăderile valutare și economia forestieră internațională.

Tulburările monetare din luna Septembrie 1931 au avut grave repercusiuni asupra pieței și prețurilor lemnului.

În articolul de față se vorbește despre scăderile înregistrate de liră, liretă, marca germană, etc.

Die Organisation der russischen Holzwirtschaft.

Organizarea economiei forestiere rusești,

* * *

Viena, Octombrie 1931.

Nr. 119. *Die Forstkonzessionen und der finanzielle Wiederaufbau Rumäniens.*

Concesionările de păduri și restaurarea financiară a României.

Un articol în care se analizează aporțul pe care l-ar aduce concesionarea pădurilor aparținând statului român la refacerea financiară a României.

Concluzia este că ultimele rezerve păduroase s'ar sacrifica inutil fiindcă piața fiind saturată de lemn, materialele rezultate se vor plasa greu și în condiții puțin rentabile.

Apoi, vrenurile incerte vor reține finanța străină dela orice investiție.

Nr. 122. *Holzmarkt in Brasilien.*

Piața lemnului în Brazilia.

Der Holzhandel Rumäniens mit Argentinien.

Comerțul de lemn al României cu Argentina.

Nr. 123 publică un articol de fond în care se demonstrează că măsurile restrictive luate de guvernul austriac privitor la circulația devizelor a dus la încetarea comerțului de lemn.

Nr. 128 publică o cronică asupra pieței și exportului forestier al României.

Nr. 129. *Adolf Kirz.*

Russisches Dumping.

Dumpingul rusesc.

Un studiu foarte documentat al chestiunii dumpingului sovietic în materie forestieră, prin care se pune la punct multe lucruri, privită de mulți superficial și alarmist.

Gh. I. I.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Caetul VII-VIII. Iulie, August 1931.

Cronică.

1. Se publică în întregime discuțiunile din Parlament în privința împăduririi «Alföld»-ului.

Rezultat: Din cauza reducerii bugetului general al Statului pe 1932, programul de 10 ani, fixat printr-o lege specială, nu se poate pune în aplicare decât într-o măsură foarte restrânsă.

2. Se discută ideea de a se reglementa cantitativ importul lemnului de foc, căci apărarea pieței numai prin taxe vamale și tarifare s'a dovedit a fi insuficientă.

3. Se duce o polemică aprinsă între câțiva din corpul silvic ungar și redactorul Revistei de vânătoare din cauză că, după toate probabilitățile, conducerea exclusivă a chestiunilor vânătoarești va fi atribuită organelor silvice ale statului.

F. Ferenczy.

Păgubitorii împăduririlor dela «Alföld» și măsurile practice de luat.

Autorul propune ca în contra păgubirilor cauzate de om (delicte) să se lupte prin: ziare, broșuri, placarde, serbări-conferințe, etc. Cere apoi o nouă legislație în privința apărării împăduririlor realizate cu atâtea sacrificii.

În contra pagubelor cauzate de vânat, animalele rozătoare și insecte să se în-
trebuințeze procedurile cunoscute însă rePLICATE până azi.

Eng Ajlay.

Celtis australis instalat în mod natural în pădurile «Alföld»-ului.

S'a descoperit în câteva masive de salcâm pur, create artificial în interiorul «Alföld»-ului, că *Celtis australis* se înstalează în mod natural (sămânță adusă de păsări). Lansează ideea de a se face încercări pentru creierea de arborete amestecate cu această specie.

Aceasta merge bine pe nisipurile sărace, cu löss, de culoare pur albă și până la găsirea unei specii mai potrivite se poate întrebuința cu folos. Autorul roagă forurile competente pentru înbrățișarea ideii.

Z. Fekete.

Prin țări nordice (călătorie de studii).

Articol în continuare.

Se descrie ceva mai larg modul cum elevii Universității din Finlanda (secția forestieră) își exercită practica de vară.

G Muzsnay.

Câteva chestiuni mai importante în legătură cu noul proiect de lege al pădurilor.

După lungi considerațiuni teoretice și practice se răspunde la chestiunea reînnoirii sau menținerii revoluției cu ocazia întocmirii amenajamentelor pădurilor tuturor categoriilor de proprietar și se propune un amendament pentru noul proiect de lege, ce se redactează de o comisiune specială.

G. Rado.

Economia noastră forestieră și importul de lemne.

Se discută posibilitatea valorificării ca lemn de foc și de mină a speciilor: carpin, cer respectiv salcâm și mesteacăn în locul lemnului de fag respectiv moliz, specii a căror import grevează foarte mult asupra bugetului general al Statului ungar.

Dr. E. Fazekas.

Uzanțele în comerțul de lemne din Ungaria și celelalte țări din Europa centrală.

Articol în continuare.

L. Haracsi.

Din opera silviculturii.

Pentru ridicarea valorii masivelor se recomandă:

A se studia bine repartizarea procentuală a diferitelor specii pentru fiecare categorie de sol în parte, cu ocazia creierii masivelor.

A se aplica în limita posibilităților regenerarea naturală.

A se face din vreme în mod conștiincios și bine chibzuit, operațiunile culturale (lămuriri, curățiri, rădări, etc.) prin care se fixează baza masivelor viitoare.

Înștiințări, Literatură, Diverse.

L'ALPE.*Marie.**Et. Malenotti.*

Le polveri arsenicali contro il bombice dispari.

Pulberile arsenicale contra lui *Liparis dispari*.

Se relatează prima experiență făcută în Italia, cu un pulverizator acționat de motor, sistem «Platz» și pulberea «Meritolo» produs Schering=Milano.

Experiența, tehnic este reușită, economisește prea scumpă, fiindcă s'a aplicat arborilor izolați, nu arboretelor încheiate.

Francesco Caldart.

Impiego di fossi orizzontali nella sistemazione delle franc.

Intrebuițarea șanțurilor orizontale la fixarea răpelor mișcătoare.

Unul din pereții fiecărui șanț e constituit dintr'un zid de susținere pentru pământul scos din șanțul imediat superior, zid lucrat fără mortar. Sistemul înlocuiește gardurile și fascinajele.

*Pablo Rovesti.**La lavanda.*

Lavandula plantă esențialmente mediteraneană, crește spontan în vestul Italiei și în Sud estul Franței, pe locurile muntoase cele mai aride.

Suavul său miros o face mult căutată în parfumerie și cultura sa este rentabilă. Se dau detalii despre această cultură și despre rentabilitatea ei.

*N. Mazzocchi=Alemanni.**Il «Cupressus arizonica» în Umbria.*

Autorul laudă creșterea extrarapidă,

aspectul frumos, reușită în pământuri de calitate inferioară.

*G. Silvestri.**Una malga=modello sui Lessini.*

O stână model în munții Lessini.

O inițiativă a autorităților Veroneze, de la care se speră și se așteaptă foloase pentru economia alpină a regiunii.

Italiano Bontempo.

Un abetina che risorge: quella al Pescopennataro.

O pădure de brad care reinvie: aceea de la Pescopennataro.

*Insemnări, notițe.**Aprilie.**Aldo Pavari.*

La diffusione dell'abele greco, în Italia.

Răspândirea lui *Abies Cephalonica Loud* în Italia.

Un studiu silvico-botanic și câteva relatări asupra rezultatelor cercetărilor experimentale făcute în Italia cu această specii.

Amerigo Hoffmann.

L'assessamento della foresta demaniale del Causiglio.

Amenajamentul pădurii statului Causiglio.

Considerațiuni, expuse pe înțelesul tuturor, asupra amenajamentului uneia din cele mai frumoase păduri de brad ale Italiei. Câteva date statistice, câteva descrițiuni.

Stefano Minucci del Rosso.

«*L'eucaliptus*» alla abbazia della Tre fontane e la sua diffusione nell'Agro romano.

Eucaliptul de la abația «Tre isvoare» și răspândirea sa în «câmpia romană».

Pornind de la considerentul că eucaliptul ar trebui se fie și mai mult folosit la împăduriri, autorul studiază condițiile staționale de la «Tre fontane» unde vegetează bine de mult timp și le compară cu acelea din câmpia romană unde cultura lui urmează să se intensifice.

G. Friedmann.

La Festuca pumila v. Varia.

O gramină ce poate popula solurile cele mai aride la munte. Detalii botanice și de cultură.

A. Marcello.

La protezione della flora alpina e il problema economico della montagna.

Protecția florei alpine dintr'un interes științific mai mult decât economic, preocupă pe autor, care face 2-3 pagini de istorie a omenirii interpretând anumite aspecte ale asociațiilor vegetale.

Tosi Alessandro Maria.

Pascoli e boschi nell'Appennino Anconetano.

Pășuni și păduri în Apenninii Anconei.

Un indemn la ameliorare, care nu e grea și pentru care se indică mijlocul.

Notife, Inseamnări.

V. N. S.

SYLWAN.

Nr. 5, 1931.

Dr. Adam Wodziczko, prof. univ.

Professor Joseph Paczoski als Begründer und Förderer der Pflanzensoziologie.

Profesorul Joseph Paczoski ca întemeietor și profesor al sociologiei plantelor.

Autorul descrie, cu multe detalii, biografia profesorului Paczoski, ocupându-se în special de activitatea sa științifică. Între cele aproape 200 lucrări ale sale, menționează pe cele mai principale.

După 40 ani de la apariția primei sale lucrări asupra Phytosociologiei, profesorul Paczoski se găsește în plină activitate științifică, pregătind acum o foarte valoroasă lucrare.

A. I. Taraszkiewicz.

Die neue Methode der Ermittlung des Massenzuwachses an gefällten Stämmen.

Noua metodă pentru determinarea creșterilor în volum la arborii doborâți.

Stanislaw Tyszkiewicz.

Recherches sur le mélèze polonais.

Cercetări asupra lariceului polonez.

Lucrarea are ca scop studiul proprietăților specifice ale semințelor de larice. În special, se preocupă de chestiunea germinăției semințelor.

Inz. Kazimierz Pilat.

Cours de la croissance du hêtre et du charme dans l'économie forestière du Suchodol basé sur la structure du peuplement.

Marșul creșterii fagului și carpinului în economia forestieră Suchodol, bazat pe structura arboretului.

V. L.

SUMARSKI LIST.

Nr. 11, 1931.

Drag. S. Petrovic.

L'aménagement des forêts de fourrage.

Amenajarea pădurilor de furaj.

În Serbia meridională există o suprafață de 800.000 ha pădure de stejar, folosită de populație numai pentru furaj. Aceste păduri nefiind amenajate, autorul propune amenajarea lor astfel încât să se adapteze cât mai bine la nevoile actuale.

Ing. Mil. Manojlovic.

Révision des contracts forestiers à longue durée aux cours des années 1929/30.

Revizuirea contractelor pe termen lung în cursul anilor 1929/30.

Sistemul exploatărilor prin licitații publice, practicată fără excepție în Bosnia și Herțegovina, a fost lăsat moștenire Sârbilor de la Austriaci și impus prin tratatul de la St. Germain.

Printr'un articol de lege, parlamentul jugoslav a autorizat revizuirea tuturor contractelor pe termen lung (5, 10, 15 ani).

Se descriu avantajele rezultate din

această revizuire, pentru economia forestieră:

a) Mărirea veniturilor pădurilor cu 300 mil. dinari.

b) Micșorarea tăerilor anuale și reglementarea exploatărilor de așa manieră, încât să se asigure regenerarea pădurilor pe cale naturală.

Oricare ar fi avantajele de ordin financiar ale acestor exploatări, autorul arată că acest sistem de exploatare constituie un dezavantaj pentru economia forestieră jugoslavă.

Slob. Baranac.

Sur les sociétés coopératives forestières.

Despre societățile cooperative forestiere.

Face o descriere a societăților cooperative în general, insistând în special asupra celor forestiere. Arată utilitatea lor pentru micii proprietari și industriași.

V. L.

BULETINUL ACADEMIEI DE INALTE STUDII AGRONOMICE DIN CLUJ.

Redactat de Corpul didactic al Academiei. Vol. II.

Nr. 1, 1931.

Iuliu Prodan.

Flora câmpiei ardelenice.

Din studiile prezentate în acest buletin, mă voi ocupa aici numai de studiul profesorului I. Prodan, studiu care prezintă pentru noi o importanță deosebită.

La început se delimitează «Câmpia ardelenă», care e caracterizată prin aceea că are un teren foarte accidentat, defuros; dealurile «Câmpiei» nu au o direcție de orientare: Câmpia se prezintă astăzi ca stepă, adusă în această

stare prin defrișarea pădurilor, care veșteturat au și din care nu au rămas decât porțiuni răzlețe. La studiul factorilor climaterici se arată și efectul lor asupra vegetației. Din observații numeroase făcute la plantele «Câmpiei» se căută a se arăta efectul factorilor exteriori când devin dăunători, cum ar fi de ex. cazul când ei sunt în minimum sau parte maximum. Asupra acestor observații sunt multe de spus, dat fiind că știința nu a putut preciza în toate cazurile legătura cauzală dintre fenomen și acțiunea unui factor dăunător. Observațiile culese de dl Prodan pot servi ca baze pentru acei cari doresc a stabili efectele asupra vegetației a unui factor dăunător și a cărei confirmare nu o putem avea decât pe cale experimentală. Factorii dăunători expuși sunt: grindina, seceta, înghețul, vântul, etc.

Interesantă este lista cazurilor anormale găsite, din care se încearcă a se face o caracteristică stațională, ceace încă nu se poate dovedi în mod strict științific.

Pădurile acestei regiuni ne arată caracteristicile următoare:

1. Arborii și arbuștii descind din pădurile munților înconjurători.

2. Fagul lipsește. Se găsește în mod izolat în câteva stațiuni.

3. Lipsesc cerul (câteva exemplare pe marginea Câmpiei), tufa răioasă, genul rubus, cornul, aninul negru și Cra-

taegus oxyacantha. Vesica minor este în o singură localitate.

4. Lista plantelor erbacee e la fel cu aceea a pădurilor muntoase care înconjoară «Câmpia».

5. Față de pădurile din șesul danubian, lipsesc:

Cerul, gârnița, tufa răioasă, *Vitis silvestris*, *Glycyrrhiza echinata*, *Lonicera caprifolium*, *Periploca graeca*, *Crataegus pentagyna*, *Cr. nigra*, *Tanacetum commune*, *Lychnis coronaria*, *Viola alba*, *Carpesium cernuum*.

Câmpia este bogată în tufărișuri în care predomină *Prunus chamaecerasus*, *Amygdalus nana*, *Prunus spinosa*, *Ulmus glabra* var. *tuberoza*, *Crataegus monogyna*, *Quercus*, etc.

Urmărind «Câmpia» găsim numeroase vestigii de existența pădurii, în flora erbacee, arbori izolați și nomenclatura locurilor, etc.

Climatul regiunii și condițiile staționale permit instalarea pădurii în «Câmpie». Numeroasele plantații făcute aici pe terenurile degradate, parcuri, etc., arată că speciile cele mai indicate sunt: Ulmul, nucul american, pinul silvestru, pinul austriac, *Juniperus virginiana*, *Quercus pedunculata*, *Q. sessilis* flora, carpenul, jugastrul, *Ailanthus glandulosa*, etc.

Studiul este însoțit de numeroase planșe instructive.

Dr. C. G.

N E C R O L O G

† Constantin G. Negulescu.

inginer silvic.

S'a stins din viață la 32 de ani, vârstă la care se poate zice că abia începuse să trăiască și să se afirme, după ce muncise din greu și luptase cu multe neazuri.

Născut la 19 August 1899 în Buzău, a absolvit liceul din localitate în 1919 și s'a înscris la școala superioară de silvicultură din București. În 1923 a intrat în corpul silvic și a fost trimis ca șef al Ocolului Nehoiș în munții Buzăului, pe cari-i colindase și îi cunoștea din copilărie. Acolo a muncit neștiut de nimeni, a stabilit adevărate recorduri în materie de reimpădurire și a lăsat urme adânci în gospodăria forestieră din acea regiune.

A trecut apoi în Ardeal, unde a condus câțeva vreme ocolul Ileanda Mare.

În ultima vreme fusese numit din Dej șef al ocolului Buzău, pe care l-a condus până în ziua decesului.

Negulescu avea un suflet distins și o putere de muncă uimitoare, era entuziast, bun camarad, gata oricând să vină în ajutorul celor necăjiți, totdeauna dispus să facă jertfe pentru serviciu.

Pierderea lui este dureroasă și pentru familia sa, asupra căreia această lovitură crudă a destinului a venit cu totul pe neașteptate, și pentru cariera căreia i se dedicase și căreia i-a jertfit toată floarea aleselor sale însușiri.

Fie-i țărâna ușoară!

† Ștefan Guiaș.

ing. silvic.

Aripa rece a morții atinge fără discernământ și prea adesea ori nimerește din cei ce, în plină putere, pot încă munci și produce.

Corpul silvic s'a micșorat cu încă un membru o energie încă tânără, cu inginerul silvic Ștefan Guiaș decedat la 3 Decembrie, 1931.

Absolvent al școlii forestiere dela Schemnitz, născut în com. Velseneg în Karintia, a lucrat în mai multe regiuni din țară și își sfârșește prea scurtă cariera la ocolul silvic Lăpuș jud. Someș al cărui șef a fost.

Odihnă veșnică!

Red.

INFORMAȚIUNI

Prin decizia Ministerială Nr. 234043 din 1931, d=1 ing. silvic Lucian Nicolaescu, din comisia de amenajeri depe lângă Dir. silvică Arad, se transferă în interes de serviciu ca șef al Ocolului silvic Cărbunești din Direcția silvică Craiova.

D=1 Ing. șef silvic Virgil Ițoae, șeful Ocolului silvic Bolotești, prin decizia Ministerială dela Nr. 46685/931 se transferă în interes de serviciu la Centrul de Exploatare Sighet, din Direcția silvică Cluj, pe ziua de 1 Dec. 1931.

Prin Deciziunea Ministerială 234039/931 se modifică D. M. 218.012/931, în sensul că în locul d=lui ing. M. Popescu, se numește ca girant al Ocolului silvic de regim silvic Teleorman d=1 ing. Mihai Mateescu.

În baza Deciziei Ministeriale date a= supra referatului C. T. al Pădurilor Nr. 1057/931, d=1 ing. șef Dumitru Topor dela Ocolul silvic Tighina, se transferă ca șef de circumscripție în Deciziunea silvică Chișinău.

D=1 ing. silvic Const. Ceașu din Ad=ția Centrală C. A. P. S. se detașează la Serv. vânătoarei din Direcția Regimului silvic.

Plata salariului d=sale se va face până ia data de 1 Ianuarie 1932 de C. A. P. S., urmând ca dela acea dată să fie trecut în bugetul Ministerului.

Prin deciziunea ministerială Nr. 17182 din 1931 se oprește vânătoarea epurilor, eu începere dela 15 Decembrie a. c. până la 1 Octombrie 1932, pe teritoriul județelor Durostor și Caliacra.

Prin deciziunea ministerială Nr. 8398 din 1931 se oprește vânătoarea cerbilor până la 1 August 1933, pe terenurile ce țin de comuna Bățanii Mari din județul Trei=Scaune.

Prin deciziunea ministerială Nr. 15388 din 1931, se oprește vânătoarea epurilor și potârnicilor, până la 1 Octombrie 1933, pe teritoriul comunelor: Breasta, Predești și Constanța din județul Doib.

Prin deciziunea ministerială Nr. 14817 din 1931, se oprește vânătoarea epurilor și potârnicilor până la 1 Octombrie 1933, pe terenurile comunei Pânticeu județul Cluj.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului.

A

— Luna Noembrie 1931 —

I. Piața internă,

București.

Prețul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	<u>Sud</u>
Fag	7.200	7.300	7.400
Cer	8.000	8.200	8.200

Lemnele de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia kg :

Fag uscat	Lei	1.000—1.050
Cer uscat	»	1.100—1.200

Prețul lemnului de foc, pe vagon, ab stația de încărcare, în lei :

	<u>Fag.</u>	<u>Stejar</u>	<u>Diverse tari</u>
Chișinău	—	—	7.800
Pitești, uscat	5.200	5.200	—
T. Măgurele, la domiciliu	—	6.500	—
Pucioasa	4.000	4.600	—
Făgăraș	4.500	—	—
Sibiu	4.800	4.000	—
Schela Gura Văii, șlep	5.100	—	—
Mehadia	3.200	—	—

Prețul lemnului de lucru—brut și fasonat—in țară, în a doua jumătate a lunii Noembrie, în lei, pe m. c.

Miercurea Ciucului

Molid.

Tombant, 12—48 mm., 20—30 cm., 4—5 m.	1.500
Sc. de construcție	1.050
Sc. cl. V	625
Sc. cl. VI	450

Brașov

Molid.

Tombant	1.525
Sc. cl. I și II, div. dimensiuni	1.300
Sc. cl. IV, div. dimensiuni	900
Sc. cl.	675

Fag.

Sc. cl. I, 15 mm., 8—12 cm., 1—5 m.	1.800
Testoni	600

⟨După «Buletinul C. A. P. S.» Nr. 14/1931⟩.

II. Piața externă

Buda-Pesta.

Prețul lemnului românesc pe piața ungară, la 25/XI/1931. Baza 24 mm., prețurile în pengoe¹⁾ pe m. c., la granița ungară.

Molid tâmplărie, fără B. W.	120—130
Molid tombant	100—110
Brad cl. IV	62—68
Molid cl. IV	70—77
Molid B. W. (construcție)	98—105
Marfa la cântar, lată — pro vagon — 450, 600, 700 pengoe.	
Lemnul de foc, la granița ungurească, pro vagon, în pengoe.	
Nyirábrány	155—165
Bihakeresztes Köttegyán	160—165
Battonya	170—180
Lőkősháza	165—175
Carbuni de lemn cl. I — vagonul — 540—580.	

⟨După «Magyar Fakereskedő»⟩.

Viena, 25 Noembrie 1931.

Prețul pe m c în schilingi²⁾, paritate ab vagon gara Viena.

Molid cu 15% brad.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm	15—22
---------------------------------------	-------

¹⁾ 1 pengoe = 21 lei.

²⁾ 1 schilling austriac = 19,50 lei.

Bușteni (Blochholz) 4-6 m, dela 20 cm	15-18
Cherestea de molid și brad.	"
Marfă de tâmplărie (Tischlerware).	
Molid 13 mm	98-106
Dulgherie (Bauware) 26 mm : 19-32 cm 4-6 m	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	38-42
Grinzi (Kanthoz) 4-6 m, 10/13-15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8-10/10, 4-6	53
Lețuri (Latten) 4-6 m., 220/50 mm	53
Lemn de foc, per vagon, în schillingi, ab Viena	
Lemn de rășinoase, uscat despăcat	390
Brac (Speisselholz), 100 kg.	340
Brac (Bundholz), 100 kg.	500

(După W. Alg. Forst. u. Jagd-Zeitung)

Lețuri (Latten) 4-6 m, 220/50 mm	53
Lemn de foc, per vagon, în schilingi, ab Viena.	
Lemn de rășinoase, uscat și despăcat	390
Brad (Spreisselholz), 100 kg.	3,40
Brac (Bundholz), 100 kg.	5,00

(După W. Alg. Forst. u. Jagd-Zeitung).

Praga, 23 Noembrie 1931.

Prețuri notate, în coroane (K), la bursa lemnului.

Trunchi de molid, cu 10%, brad sau molid, 10-14 cm și 15-19 cm 110-125 K, 20-24 cm 120-135 trunchi lungi de mină, molid, brad 20-24 cm 120-130 K, stâlpi de mină 15-19 cm 110-120 K, ab minele din nord-vestul Boemiei. Grinzi cioplite conic până la 16X18 cm, dela 8 m înainte, 160-180 K, ab Praga. Lețuri 320-350 K, ab Praga. Sc. și dulapi, țivite, 26 mm, 4-6 m, 18-24 cm 550-580 K ab Praga. 25-32 cm 600-640 K ab Praga. Scânduri de dulgherie și lăzi, 26 mm și 20 mm, 3-6 m, 10-17 cm 195-210 K, 10-16 cm 225-245 K, 17-24 cu 260-290 K, ab Praga. Scânduri de dușumea, 26-33 mm, 4-6 m, 12-18 cm, geluite pe o față, cu lambă și uluc, de molid - cu cel mult 10% brad - 470-540 K ab Praga.

Lemn de foc, ab Praga, 100 kg: brad, molid și pin 14-16 K, fag 16-18 K, rotund 15-17, deșeuri 15-16 K.

(După «Carpathia»).

B

Luna Decembrie 1931.

I. Piața internă.

București.

Prețul lemnului de foc la 19 Decembrie 1931 - în lei - pe vagonul a 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	7.200	7.400	7.500
Cer	8.200	8.400	8.500

«En detail», mia de kg. lemne de foc, tăiate, despicate, se vând:

Fag uscat	1.000-1.050
Cer uscat	1.100-1.200

Prețul lemnului de foc în țară, în lei, pe vagonul de 10 tone ab stația de încărcare, în prima jumătate a lunii Decembrie a. c.

	Fag	Stejar	Div. tari
Chișinău	7.000	—	7.200
Vaslui	—	—	4.500
Căiuți	3.700	3.900	—
Călărași	7.000	—	6.900
Băile Herculane	3.200	3.200	—
Mehadia	3.200	3.200	—
Crevedia	6.500	5.800	—
Brașov	4.500	—	—
Timișoara	5.000	—	—

Prețul lemnului de lucru—brut și fasonat—în țară, în lei, pe m. c.

Sibiu.

Bușteni de stejar, pentru construcție.	450
Stejar ecarisat.	550
Cherestea de rășinoase, la rând.	850

Brașov.

Molid.

Tombant 2-4 m, 10-14 cm, 18-48 mm.	1.525
Scânduri cl. II și III, 3-5 m, 18-30 cm, 15-30 mm.	1.300

Fag.

Scânduri cl. I, 1-5 m, 8-12 cm, 15 mm aburit.	1.800
Testoni 2-2,50 m, 26-29 cm, 20 mm.	600

Sebeș.

Molid.

Scânduri cl. V, 48, 24, 12 mm, 2-6 m, 10-30 cm.	1.000
Scânduri cl. VI, idem.	800

Căprior ciopliți 10/10 cm, 4 m	500
Grinzi cioplite 16/16 cm, 5 m	400

⟨După «Buletinul C. A. P. S.» Nr. 15/1931⟩.

II. Piața externă

Buda-Pesta

Prețurile lemnului românesc la 17 Decembrie 1931. Baza 24 mm, prețurile în pengő, ¹⁾ la granița ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	120—130
Molid tombant, fără cl. IV	100—110
Brad, cl. IV românească	62—68
Molid, cl. IV românească	70—77
Molid B. W. ⟨Bauware = construcție⟩	98—105
Material de geluit	86—92
Lețuri și căpriori	52—57

Șipci.

Șipci scurte de 1 m 23, 1,25 m 26, 1,50 m 30, 2 m 35, 2,50 m 31, 3 m 44, 3,50 m 40 pengő.

Molid cl. IV român lată	56—61
Brad cl. V român lată	42—47
Jaluzele	38—41
Cioplitură	34—40
Manele de 7—8 cm 22—24 fileri, de 9—11 cm 30—33 fileri bucata.	
Tombant scurt 3—3,50 m	75—80.

Marfa îngustă mai ieftină cu aprox. 14 P., la m c.

Marfa la cântar lată — pro vagon — 450, 600, 700 pengő.

Lemnul de foc, la granița ungurească pro vagon, în pengoe.

Nyirábrany	185—195
Bihakeresztes Köttegyán	190—200
Battonya	200—210
Lőkősháza	195—215

Cărbuni de lemn cl. I — vagonul 540—580.

⟨După „Magyar Fakereskedő”⟩.

Viena, 9 Decembrie 1931.

Prețul pe m c în schillingi ²⁾ paritate ab vagon gara Viena.

Molid cu 15% brad.

Trunchi ⟨Langholz⟩ 25—35 cm.	15—22
Bușteni ⟨Blochholz⟩ 4—6 m, dela 20 cm.	15—18
Cherestea de molid și brad.	

1) 1 Pengő ⟨P⟩ = 21 lei, la bursa din București.

2) 1 Schilling austriac = 19,50 lei, la bursa din București.

Marfă de tâmplărie, (Tischlerware).

Molid 13 mm.

Dulgherie (Bauware) 26 mm: 18—32 cm 4—6 m 48

Scânduri de lăzi (Kistenware) . . . . . 38—42

Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15 52

Rigle (Staffeln) 8/8—10/10. 4—6 53

Lețuri (Latten) 4—6 m 220/50 mm.

Lemn de foc, per vagon, în schillingi, ab Viena.

Lemn de rășinoase, uscat și despiciat 390

Fag despiciat 265

Brac (Spreisselholz), 100 kgr. 3,50

Brac (Bundholz), 100 kgr. 5,00

(După W. Alg. Lorst. u. Jagd-Zeitung).

Praga, 7 Decembrie 1931.

Prețuri notate, în coroane (K), la bursa lemnului.

Trunchi de molid, cu 10⁰/₀ brad sau molid 10—14 cm. și 15—19 cm, 110—125 K., 20—24 cm 120—135 trunchi lungi de mină, molid, brad 20—24 cm 120—130 K., stâlpi de mină 15—19 cm 110—120 K., ab minele din nord-vestul Boemiei. Grinzi cioplite conic până la 16×18 cm, dela 8 m înainte, 160—180 K., ab Praga. Lețuri 320—350 K. ab Praga. Sc. și dulapi, tivite, 26 mm, 4—6 m, 18—24 cm, 550—580 K. ab Praga. 25—32 cm 600—640 K. ab Praga. Scând. de dulgherie și lăzi, 26 mm și 2 mm, 3—6 m, 10—17 cm 195—210 K., 10—16 cm 225—245 K., 17—24 cm 260—290 K., ab Praga Sc. de dușumea, 25—33 mm, 4—6 m, 12—18 cm, geluite pe o față, cu lambă și uluc. de molid — cu cel mult 10⁰/₀ brad — 470—540 K. ab Praga.

Lemn de foc, ab Praga, 100 kg.: brad, molid și pin 14—16 K., fag 16—18 K., rotund 15—17, leșeuri 15—16 K.

(După „Carpathia“).

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
 Asupra raportului domnului director al Regimului silvic,
 Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,
 Având în vedere articolul 5 din legea modificatoare a Codului silvic, publicată în
 «Monitorul Oficial» Nr. 131 920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sălcuța, pendinte de comuna Sălcuța, județul Dolj proprietatea C. N. Pop, în suprafață de 90 ha 9945 m² din care 89 ha 1945 m² pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 7 ani conform planului special. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chinga, pendinte de comuna Băbeni, județul Vâlcea, proprietatea Const. D. Cerbu, în suprafață de 4184 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Isovoarele, pendinte de comuna Mateești, județul Vâlcea, proprietatea D. Vrăjescu, în suprafață de 3 ha. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiuș Batia, pendinte de comuna Drăgășani, județul Vâlcea, proprietatea D-nei Elena I. G. Bleatu, în suprafață de 9 ha 8300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul cu Gropi, pendinte de comuna Hurezani, județul Gorj, proprietatea D-nei Dumitrana Hurezanu, în suprafață de 1 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ratea, pendinte de comuna Hurezani, județul Gorj, proprietatea D-nei Maria D. Burnaz, în suprafață de 9200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Icasna, pendinte de comuna Somănești județul Gorj, proprietatea D-lui Gheorghe Popescu, în suprafață de 3 ha 4300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 14 Noembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) Al. Radian

p. conf. Nedescifrabil.

Nr. 234.476

Art. 1. Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Botta Zabratău, pendinte de comuna Zagon, județul Trei Scaune, proprietatea Comunei Zagon, în suprafață de 902 ha din care 882 ha pădure curată. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 12 ani pentru suprafață de 519 ha. Obligația de împădurire și garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar fiind în sarcina posesoriatului Botta din Zagon. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Costișa, pendinte de comuna Costișa, județul Rădăuți proprietatea comunei Costișa, în suprafață de 78 ha 9700 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Tufa, pendinte de comuna Hundrubechiu, județul Târnava Mare, proprietatea Hundrubechiu, în suprafață de 192 ha 1800 m² din care 190 ha 1900 m² pădure curată. Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 30 Noembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Victor Stanciu

p. conf. Nedescifrabil.

Nr. 244.742

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Caprăna, județul Lăpușna, proprietatea Statului, dată în uzufruct Casei Arhiepiscopale Chișinău, în suprafață de 22 ha 9400 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la ha de preferință stejar și frasin, regenerarea făcându-se pe cale artificială cu pueți replicați de stejar și frasin. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Capriana, județul Lăpușna, proprietatea Statului, dată în uzufruct Orfelinatului bisericeii ortodoxe din Basarabia în suprafață de 16 ha 3900 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la ha de preferință stejar și frasin, regenerarea făcându-se și artificial cu pueji repicați de stejar și frasin. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Capriana, județul Lăpușna, proprietatea Statului, dată în uzufruct Mănăstirii Căpriana în suprafață de 50 ha. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha de preferință stejar și frasin, regenerarea făcându-se și artificial cu pueji repicați de stejar și frasin. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Căpriana, județul Lăpușna, proprietatea Statului, dată în uzufruct Mănăstirii Condrița, în suprafață de 38 ha 2400 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la ha de preferință stejar și frasin, regenerarea făcându-se artificial cu pueji repicați de stejar și frasin. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fetești, județul Botoșani, proprietatea Lupu Nadler, în suprafață de 100 ha 1127 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sangerul, județul Iași, proprietatea d-lui Cristea Tăbăcaru, în suprafață de 22 ha 0600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Drăgoeștilor, județul Gorj, proprietatea d-lui Dumitru Militaru, în suprafață de 2 ha 3425 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an și completarea regenerării pe cale artificială. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul, adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 30 Noembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) Victor Stanciu

Nr. 244746

p. conformitate, Nedescifrabil

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Cungrisoara, județul Olt, proprietatea D-nei Maria Fl. Dumitrescu, în suprafață de 1 ha 3900 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al Zăvoiiului Mierea, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui căpitan Chiru Dumitru, în suprafață de 9 ha 2800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balmujești, județul Fălciu, proprietatea d-lui M. Săulescu, în suprafață de 10 ha 0176 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurii Baba Floarea și Valea Morii, județul Vâlcea, proprietatea d-lui Anghel Ionescu, în suprafață de 3 ha 5713 m². Regimul crâng simplu lăsându-se $\frac{1}{2}$ din numărul arborilor în pădurea Baba Floarea. Revoluția normală 30 ani pentru pădurea Baba Floarea și 20 ani pentru Valea Morii. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii Culmea Zagai, județul Mehedinți, proprietatea d-lui Ion Dincea, în suprafață de 0 ha 6000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția

normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. Se anulează Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pantelimon, județul Buzău, proprietatea d-lui C. Tînescu ce a fost publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 114 922.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 5 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Al. Radian*

Nr. 34.

p. conformitate, *Nedescifrabil.*

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii «Crucea Mică», pendinte de comuna Dopca, județul Târnava Mare, proprietatea Bisericii ortodoxe din Dopca, în suprafață de 13 ha 6300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar și trei mii lei de fiecare hectar în cele 6 ha cu arborete de 80 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii «Bistra Remetea», pendinte de comuna Bucova, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Bucova, în suprafață de 6101 ha 6000 m² împădurită. Regimul codru cu tăieri rase în seriile I-IV inclusiv, ășându-se câte 60 arbori la hectar în seriile II-IV inclusiv regenerându-se artificial pe 50% din suprafața cu molid. În seria V, Exploatabilitatea fizică. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani, iar seria V: făcându-se numai extracțiunea arborilor uscați și a celor doborâți de vânt. Garanția de împădurire una mie cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii «Silas», pendinte de comuna Budiul Mic, județul Tg. Mureș, proprietatea Bisericii Reformate din Târgul Mureș, în suprafață de 168 ha 2754 m² pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani în seria I-a și 15 ani revoluție normală în seria II-a. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic, silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 7 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) *Al. Radian.*

p. conf. Nedescifrabil
Nr. 249900/931

Art. 1 — Se aprobă de noi, anularea Regulamentului de exploatare al pădurii Anghelovata Coria, trupul Cuiungiu, județul Caliacra, proprietatea D-nei Decica Anghelova

ce a fost aprobat prin Decizia Ministerială Nr. 283222/930 și publicat în «Monitorul Oficial» 283 930.

Art. 2 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data astăzi, 7 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. conformitate Nedescitabil.
Nr. 249904 931.

p. Ministru (ss) *Al. Radian.*

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Siretel Lespezi lot. 2, pendinte de comuna Stolniceni-Ghișescu, județul Fălticeni, proprietatea d-lui Leon Froim Fischer, în suprafață de 348 ha 7415 m² din care 268 ha 8836 m² pădure. Regimul crâng lăsându-se câte 80 rezerve în parcele B și C de 44,11 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar și opt sute lei de fiecare hectar pentru suprafața de 44,11 ha. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Neagra, pendinte de comuna Stănceni, județul Mureș, proprietatea Dr. Erdely, etc., în suprafață d. 439 ha 3700 m². Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, făcându-se numai operațiuni culturale. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Siretel Lespezi lot. 1, pendinte de comuna Stolniceni-Ghișescu, județul Fălticeni, proprietatea d-lui Carol Froim Fischer, în suprafață de 1046 ha 2245 m² din care 941 ha 6681 m² pădure. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval în seria I-a de 80 hectare; Revoluția normală 80 ani. În seria II-a de 861.6681 ha. Regimul crâng lăsându-se câte 80 arbori la ha în parcele D și E cu suprafața de 340 ha 65; revoluția normală 30 ani exploatarea în 25 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar și lei una mie două sute pentru fiecare hectar din cele 340 ha 65. Pentru seria de codru garanția va fi lei două mii. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Acest regulament de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest regulament referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi, 7 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. conformitate. Nedescitabil.
Nr. 249.896 931.

p. Ministru, (ss) *Al. Radian.*

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii «Heret», pendinte de comuna Malnaș, județul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Târgoveștilor din comuna Malnaș, în suprafață de 458 ha 5900 m². Regimul codru cu tăieri rase urmată de regenerarea cu pueji de rășinoase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii «Ghergani», pendinte de comuna Gher-

gani, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui N. Ghica, în suprafață de 233 ha 6700 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după doisprezece ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Neagra Jing, pendinte de comuna Stănceni, județul Mureș, proprietatea Biserței greco-ortodoxe din comuna Stănceni, în suprafață de 105 ha 0300 m². Regimul codru cu tăieri rase urmată de plantațiuni cu rășinoase. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în doi ani pentru suprafața de 46 ha 3800 m². Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia executării.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 7 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Mtnistru (ss) Al. Radian,

p. conformitate. Nedescifrabil.

Nr. 2 1.370 931.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Căpriana, seria VIII-a, județul Lăpușna, proprietatea Statului, dată în uzul Mitropoliei de Chișinău, în suprafață de 400 ha. Regimul crâng ; în arboretele mai mari decât 40 ani se vor lăsa câte 50—60 arbori la hectar spre completarea regenerării. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar, iar parcela 41 b de 15 ha se va regenera pe cale artificială și garanția se fixează la lei două mii cinci sute de fiecare ha. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executării.

Art. 4 și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 11 Decembrie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Al. Radian.

p. conformitate. Nedescifrabil.

Nr. 255.148

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sfoara Rusească și Marcocești, județul Buzău, proprietate D-lui Gh. Stănescu, în suprafață de 2 ha 4070 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Blidora și Rosata, județul Buzău, proprietatea d-lui Const. Răducanu, în suprafață de 0 ha 8000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al Zăvoiuului Teiș, județul Dâmbovița, proprietatea d-lui Mircea Cosăcescu, în suprafață de 8 ha 5000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția

normală 10 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hotarul Călinescu, județul Buzău, proprietatea d-lui Gh. Gr. Popescu, în suprafață de 2 ha 1500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Valea Stroi La Gioacă județul Muscel, proprietatea d-nei Anastasia N. Iorgulescu, în suprafață de 40.000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Satului Berindești județul Argeș. proprietatea d-lui Ilie Preda, în suprafață de un ha 4976 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiul respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

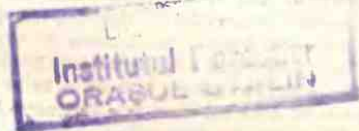
Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 22 Decembrie, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) Al. Radian

p. conformitate. Nedescifrabil.

Nr. 264.557.931.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ȘI AJUTOR
A
CORPULUI SILIVIC C. E. A. C. S.

Sediul: București III - B-d Brătianu, 67

**Face toate operațiunile
de bancă. Imprumuturi la
membrii în contul sala-
riului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.**

**Primește spre fructificare la vedere
și pe termen în condițiuni avantajoase**

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

Inchiriază pentru conferințe
adunări, concerte, etc., Sala
mare a localului său din
B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 67
unde doritorii se pot adresa

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.   Rădulescu M.
Ioan P.   Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1931:

Președinte: Georgescu C. P.

Vice-Președinte: { Drăcea M.
                          { Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: { Caragea N.
                  { Ionescu A.

M e m b r i i :

Agapie G.	Lazăr H.
Antonescu P.	Năstăsescu Gh.
Atanasescu A.	Nedelcovici Ath.
Boldur M.	Popovici Gh. N.
Caragea N. N.	Sburlan D.
Eliescu A.	Stănescu Stan
Emanoil C. C.	Ștefănescu-Suhățeanu M.
Florescu M. P.	Tomuța D.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonai I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
• > > pentru membrii Societății	200 >
• > > pentru conducători și brigadieri	75 >
Numărul	25 >

Manuscrisele nepublicate se inapofază